Machine Translated by Google

Идеологија

Том 1 - 4,

транскри   овано од

стране þ

Midwinter 2023 CE

Machine Translated by Google

Предговор уредника

Следећи текстови су транскри овани са скенираних издања „СС идеологије“, том 1 до 4 , аутора Карла Хамера, датираних од 1988. до 1994. године. Скенови су означени воденим жигом WWW.THULE-ITALIA.ORG; вероватно су то сами аутори скенова. Нису пронађене физичке копије, нити су пронађене скениране копије ољег квалитета.

Текстови су представљени хронолошким редоследом о јављивања, а не редоследом којим их је о јавио Карл Хамер. У садржају, сваки текст је дат са референцом на том Карла Хамера у ком је о јављен.

преписано са, као и референца на немачки текст из којег га је Карл Хамер преузео (где је доступно).

Додати су наслови неким одељцима који су или

Пропуштам га, ради лакшег сналажења. Умлаути се приказују са словом е после датог самогласника. Очигледне правописне грешке су исправљене тамо где су пронађене, а морало је ити извршено и нагађање да и се дешифровале неке од пикселизованих речи скенирања. Велико хвала анонимним пријатељима чије су очи помогле да се про ију пиксели када моје нису успеле. Неколико неспретних фраза је мало измењено ез промене њиховог значења. Реч „Weihnacht“ (дословно света ноћ) је поново преведена из Карловог Хамеровог „Божић“ у реч „Yule“.

Уметнички радови и илустрације су потпуно изостављени, како з ог лошег квалитета скенирања, тако и да и документ ио лакши за штампање.

Machine Translated by Google

Садржај

1941.

Увод ....1 Хаммер вол. 3; Из: Германисцхе Леитхефте, свеска 1, рој 1, 1941. Задатак „Германисцхе Леитхефте”.. 3 Хаммер вол. 3; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 1, 1941 Наш Реицхсфуехрер ....4 Хаммер вол. 3; Од: Германисцхе Леитхефте, свеска 1, рој 1, 1941. Европа ће поново постати здрава... 6 Хаммер вол. 3; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 1, 1941. Ток наслеђа...14 Хаммер вол. 3; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 1, 1941. Ауд и Далила...15 Хаммер вол. 3; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 1, 1941. Риеке Гехрманн ....18 Хаммер вол. 3; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 1, 1941. Херој итке код Јутланда...21 Хаммер вол. 3; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 1, 1941 Под вођством Адолфа Хитлера...24 Хаммер вол. 4; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 2, 1941 Преокрет сезоне, преокрет суд ине...33 Хаммер вол. 4; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 2, 1941 Летњи солстициј 1941!..37 Хаммер вол. 4; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 2, 1941 Германска љу авница...45 Хаммер вол. 4; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 2, 1941. Дете и рак .... 49 Хаммер вол. 4; Из: Германисцхе Леитхефте, том 1, издање 2, 1941. Немачка мисао...50 Из: Германисцхе Леитхефет, том 1, издање 2, 1941 Очев захтев...51 Хаммер вол. 4; Из Германисцхе Леитхефте, том 1, рој 3, 1941

Из дневног наређења једног корпуса...52 Хамер, том 4; Из Германских писама, том 1, рој 3, 1941. Неутралност и германски напор...54 Хамер, том 3; Из Германских писама, том 1, рој 3, 1941. До Првог... 60 Хамер, том 3; Из Германских писама, том 1, рој 3, 1941. Германска чежња.. 62 Хамер, том 4; Из Германских писама, том 1, рој 3, 1941. Лакши пут...67 Хамер, том 4; Из Германских писама, том 1, рој 3, 1941.

Machine Translated by Google

Много ствари...71
Хамер, том 4; Из: СС Лајтхефт, 15. јануар 1941.
Троструки печат...72
Хамер, том 2; Из: СС Лајтхефт, 15. јануар 1941. Њен
дечак...77 Хамер,
том 2; Из: СС Лајтхефт, 15. март 1941.

1942.

Хоустон Стевард Цхам ерлаин..82 Хаммер вол.
4; Из: Германисцхе Леитхефте, том 2, рој 1, 1942. Земља
сло оде .... 84 Хаммер вол.
4; Из: Германисцхе Леитхефте, том 2, издање 1, 1942 Финска
лојалност...91 Хаммер вол.
4; Из: Германисцхе Леитхефте, том 2, издање 2, 1942 Финска
1918/1919...97 Хаммер вол.
4; Из Германисцхе Леитхефте, том 2, рој 3/4, 1942. Витезови немачког
дома..99 Хаммер вол. 4; Из Германисцхе Леитхефте,
свеска 2, рој 3/4, 1942. Горња
Шлезија..102 Хаммер вол.
4; Из Germanische Leithefte, том 2, рој 3/4, 1942. Германски
тестамент...106 Хамер, том 2;
Из: Germanische Leithefte, рој 5, 1942.
Јамато...107
Хамер, том 2; Из: SS Leitheft, март 1942. Радије
ђаволу у паклу...116 Хамер, том 2;
Из: SS Leitheft, април 1942.

1944

Европски фронт...124
Хамер том 2; Из: СС Лајтхефт, фе руар 1944 Ко се
сме младо оженити?...131 Хамер том
2; Из: СС Лајтхефт, фе руар 1944 Твој живот
припада твом народу!...140 Хамер том 2;
Из: СС Лајтхефт, март 1944 Човек мора
превазићи „мртву тачку“..144 Хамер том 2; Из: СС
Лајтхефт, мај 1944 Вечно
срце.. 150 Хамер том
4; Из: СС Лајтхефт, мај 1944 Сломљене
руке...153 Хамер том 3; Из: СС
Лајтхефт, мај 1944 Душа и
тело...162 Хамер
том 2; Из: СС Лајтхефт, јун 1944. Мајка Земља
- Отаџ ина..164 Хамер, том 2; Из: СС
Лајтхефт, август 1944. Исте
врсте...166 Хамер, том 3; Из:
СС Лајтхефт, август 1944.

Machine Translated by Google

Златна медаља за хра   рост...175 Хамер, том 3; Из: СС Лајтхефт, септем   ар 1944. Да останеш
чист и постанеш зрео..181 Хамер, том 3; Из: СС
Лајтхефт, септем   ар 1944. То је   ио прави
момак...186 Хамер, том 3; Из: СС
Лајтхефт, окто   ар 1944.

НЕПОЗНАТИ

Цитати..191 Хамер, том 3;
Погрешно

схваћено другарство...193 Хамер, том 2; Из судских записа
СС-а; Последња воља једног СС-
овца...195
Чекић, том 1
Понашање војника 199
Хамер, том 1, О
детету.. 204 Хамер, том 1

Бог живи само у гордим срцима.. 207 Хамер том 1 Дрво
живота и дрво
света.. 213 Хамер том 1

Хра   рост за радост живота...219
Чекић, том 1
Краљ Олафов чудан сусрет 224
Хамер, том 1,
Замак на планини..235 Хамер, том 1

Кален   ерг 1683... 236 Хамер том 1 Крв

раће ....236 Хамер том 1 Принц

Еуген... 242
Чекић, том 1
Краљев суд...250
Чекић, том 1
Вечне ствари...259
Чекић, том 1
Померанија...268 Чекић, том 1

Machine Translated by Google

Година о јављивања

1941.

Machine Translated by Google

Увод

„Баш као што је знање о Земљиној ор ити
око Сунца довело је до фундаменталне трансформације
општи поглед на свет, тако ће и Национални
Социјалистички покрет, заснован на учењима о крви
и раса, резултирају трансформацијом знања и
отуда и поглед на историју човекове прошлости и
удућност."

- Адолф Хитлер

Ово сазнање о суд оносном значају
природни закони крви и расе чине основну идеју о
СС. То је ред ода раних нордијских мушкараца заједно са њиховим
кланови.

Уз помоћ закона које сама ира, СС жели
дати живи допринос тријумфу идеје крви у Европи. Жели да сачува
и постави као
на пример највише врлине као што су лојалност, хра рост,
другарство и племенит ум. То је тим који је, у германској лојалности
следећих, езусловно
посвећен Фиреру.

СС је чувар унутрашње ез едности
Рајх и најтежа ор ена трупа против спољних

Machine Translated by Google

непријатеља. Садашња ор а је усмерена против снага међународног јеврејства, његовог савезника Света, које угрожавају живот Бољшевизам, а такође и зависни од Јевреја, похлепни, енглески владавина новца и сло одно зидарство.

Циљ садашњег, урног суко а је формирање природног и стога трајног Новог поретка Европа. Овај Нови поредак је усвојио Рајх, који се заснива на већем германском развоју, у тесна сарадња са хра рим савезницима.

Европа, међутим, тре а да пронађе трајни темељ за сјајну удућност у активној заједници суд ине германски народ. СС се ори за ову племениту ствар. И тако, у СС-у Фирерови су окупљени за итку - поред рајх-немачких есесоваца - етничких Немаца из свих делова света, посе но из Румуније и остатка југоисточне Европе.

По први пут волонтери из Фландрије, Холандије, Швајцарска, Данска, Норвешка, Финска и Шведска такође се оре заједно са рајхско-немачким СС-овцима.

Machine Translated by Google

Задатак „Германске лејтхефте“

...тре   ало   и да   уде стално проповедање великих и заједничка линија СС-а према овим друговима из суседне германске земље, а штавише и до о   јавити велике циљеве и принципе СС-а у домовина ових људи. Ова пу   ликација тре   а да представи јасан израз СС духа заједничког свим германским народима. Стога ће   ити стални позив свима који су довољно сигурни у се   е да постану след   еници најтежег и најјачег реда у германској историји.

Machine Translated by Google

Наш рајхсфирер

Из говора рајхсфирера СС-а Хајнриха Химлера

1935.

СС је формиран по Фиреровом наређењу у нововаскрсли немачки народ.

Сваки опис организације, задатка и ширења СС се не може разумети осим ако се не покуша схвати их изнутра својом крвљу и својим срцем. То Не може се о јаснити зашто ми, тако малоројни, имамо ово снага у нама.

Не може се логички анализирати зашто данас свако од нас који носи црну униформу, ез о зира где се налази, носи га снага ове наше заједнице - ило да је да седи на тркачком коњу или се дво оји у стадион, ило да служи као служ ено лице или влада на високој владиној функцији или о авља своју дужност као војник, или ило да проучава дела немачког дух наше врсте - сваки, можда невидљив, мора да стоји свој тло као човек.

Свако зна да не стоји сам, већ да Ова невиђена снага неколико стотина хиљада људи који су се заједно заклели даје му неизмерну снагу, аш као што он зна да, као

Machine Translated by Google

Као представник овог црначког корпуса своје заједнице, мора му одати част својим нај ољим достигнућима.

Дакле, окупљени смо и марширамо по нефлекси илним законима као националсоцијалистички, војнички ред ода раних људи и као заклета заједница својих кланова дуж пута у далеку удућност; желимо и верујемо да не желе да уду само унуци који су се оље орили, а не преци далеких предака генерације неопходне за вечни живот Немаца-Германски народ.

Machine Translated by Google

Европа ће поново постати здрава

Ми људи живимо у свету у коме све постаје, живот, сазревање и пролазак се одвијају према непоколе љиви, ожански закони природе. Њима су подређени звезде, не еса и земља, море и камење, као и живот иљака и животиња.

Нико ко поседује његових пет спосо ности не сумња у то Људски живот такође тече по истим законима. Тако су и разлике међу људима одређене закони наслеђивања.

На пример, у здравој, природно одушевљеној заједници У сељачком животу, олеснима је онемогућено да рађају, а здрави се поново везују са здравима. Само живот у великом граду, отуђен од природе, или економски разматрања, нажалост узрокују многе здраве осо а која ступа у рак са олесном осо ом.

Међутим, природа се тада свети за непоштовање његових закона: потомство може постати олесни или носе у се и склоност ка олест.

Сељак који још увек живи везан за природу одувек је познато је да код сваке врсте животиња и иљака постоје линије и расе се морају разликовати, што се не може

Machine Translated by Google

ез разлике укрштати. То и уништило расу.

Међу људима такође постоје разне расе.

Прво итно су наши преци поштовали ове аријере, створили од стране творца. Касније одређени духовни и политички тенденције су постепено потискивале осећај за природно разлике међу људима. „Све је исто који има људско лице", то су рекли на време Француске револуције. Ли ерализам, марксистички- Социјализам и комунизам - то су прекретнице у пропадање Европе коју је завело Јеврејство. За ољшевисту, расне разлике су само предрасуде које морају ити превазићи. Све то је, међутим, људско одступање од ожанских закона природе: нелојалност према својима сопствена крв, која мора имати најоз иљнији последице по здравље и културу народа. Физичко оштећење, психолошки поремећај и инфериорност карактера су често научно доказане последице непожељно мешање раса.

Ове духовне, или оље речено антидуховне, склоности долазе из расно отуђених и перверзних умова. Ови учења уопште не произилазе из закона природе. Супротно њима, националсоцијализам не тежи да изгради још једно хуманистичко кредо, већ тежи да пре свега јасно препознајте природни поредак који је створио ог. Само ово знање омогућава поновно вођење

Machine Translated by Google

за лудели човек назад природном и стога здравом начин живота. Стога, националсоцијализам поштује природно дате разлике између раса. И то препознаје природне аријере.

Дакле, националсоцијалиста такође види удућу Европу потпуно другачије него што и то учинио ли ерал. Сваки Националсоцијалиста и инстинктивно од ацио пан-Европу америчког типа. САД су мешавина људи и расе. У Европи разни људи имају у току њихов развој је преузео различите народне ликове, јер су се и друге европске расе помешале - у различитим размерама у различитим деловима Немачке и његове суседе. Међутим, свима им је заједничко, мање-више велики део нордијске крви.

Ова нордијска компонента крви је дакле та која се везује европски народи. Чвршће јединство германских народа стога није само могуће, већ и природно дато. мање или више нордијска крв присутна у осталим европским људи је првенствено германског порекла.

Ако Европа тако не жели да изгу и своју јединственост, онда, пре свега, мора ити владавина нордијске расе о ез еђено. Нордијска раса је, међутим, највише претрпела развојем цивилизације у последњих неколико вековима. Тако је нордијска раса делимично скоро престала да постоји овековечити се у великим градовима. Ова вредна раса

Machine Translated by Google

заступљен и представља не само код немачког, већ и код свих осталих европских народа, водећи сегмент.
Ова чињеница је посе но значајна, јер се део његове крви налази у сталном опадању.

Бивша, такозвана европска цивилизација, има такође је имало штетан утицај на здравље људи.
Болесни, сла и и неталентовани се унапређују свим средствима, док здрави стога често морају пате од најгоре друштвене неправде. У природи, Болесни и сла и се аутоматски чисте и само јаки и здрави долазе да се размножавају. Међу такозваним културним људима, који су створили неприродно окружење у њиховој цивилизацији, ова „природна селекција“ недостаје.

Овде долазе мере националсоцијализма у игру. У последњем сату, они спречавају да ели раса нестаје у догледној удућности. Хајде да означимо расно до ар и физички и духовно здрав део народа са свео ухватним концептом „здраве германске крви“; дакле све мере националног Социјализам који промовише овај део назива се „мере за промоцију здравог германског крв“. Ове мере у националсоцијалистичкој Немачкој имају два правца: прво, спречавају штетне и друго, они промовишу корисно.

Machine Translated by Google

Националсоцијалистички закон о раку предвиђа подношење венчаних докумената пре рака. На овај начин, за нај оље од свих, рак може... здрави са урођено о олелима или здрави са људи са заразним олестима тре а спречити. С друге стране, понуда веома повољних, ескаматних рачних кредита олакшава рак здравих.

Ове управо поменуте мере Националног Социјалистичким државама су, међутим, увек претходиле, често много година, сличним мерама СС-а.

Есесовац је ода ран и о разован на такав начин да се неће мешати са расно странцима или урођено олеснима крв чак и ез ових закона.

Али и у другим о ластима, СС даје до ар пример тако што унапред иде новим путевима. СС промовише повратак човека природним условима живота кроз ез рој мањих мера, на пример: промоција изградња породичних кућа, физичко васпитање и веж ање, повратак вредних породица на земљу од стране промовисање новог сељаштва итд... СС показује, кроз закони његовог реда и његов пример, пут којим се што може ити јачање нордијског крвног дела постигнуто. Слични редови су већ постојали, раштркани кроз историју, на пример Јомски Викинзи из Балтичко море, немачки Тевтонски витезови у Источном и

Machine Translated by Google

Западна Пруска итд... И ови ордени су примали само вредне, ор ене људе, а њихова достигнућа су ила сходно томе спектакуларна. Али им је један недостајао: ограничили су своје законе на мушкарце. Тако је њихова драгоцена крв није се свесно ринуло о томе. Али то је оно што се на крају своди, наиме да народ, зарад своје удућности, не само да чува своје залихе вредних крви, али је и повећава.

Рајхсфирер СС је, дакле, већ током тежак период ор е 1931. године, дао је СС-у њихов споменик „Наред а о верид и и раку“. У њој је есесовцу дата дужност да иза ере своју жену према исте смернице по којима је примљен у СС. Жена је затим одведена у СС клан. Тамо је о авезана истим принципима као и сам њен муж. Она стога ужива исту част и исто високо поштовање.

Стога СС стоји у првим редовима ор е за очување и јачање германске крви и показује пут ка удућности здравог народа

снага и културни процват. Први, креативни рад СС-а за ове идеје о крви је ио признат од стране Фирера по томе што је поверио Рајхсфирер СС-а, учвршћивање немачког народа.

Machine Translated by Google

Из овог поштовања националсоцијалистичких закона

крв и раса стварају поредак који ће за сва времена осигурати не само заштиту Рајха, већ ће и отворити пут напред у свим важним питањима људског

живот. Постаје чувар суд ине европске заједнице. Али посе но су германски народи везани овим СС редом кроз своју заједничку крв. Са поносом и наша деца једног дана тре ало да кажу о нама:

„Поставили сте темеље Рајха наше расе!“

Machine Translated by Google

Када данас путујем кроз Немачку и свуда

Видим децу, нашег малог плавоког младића, тада препознајем

сврха нашег покрета: достизање од

садашњост унапред у немачку удућност.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Ток наслеђивања

Јохан Се астијан Бак, велики композитор из Лајпцига, свирао је оргуље са великим мајсторством у Гарнизонкирхе у Потсдаму за Фридриха Великог и његови позвани гости. Бах је изливао своју душу као недокучиво море.

„Шта је вечна, ожанска музика, господару! Како си задо ити лагодат?"

„Мој прапрадеда је ио мајстор пекар и музичар, мој прадеда је ио израђивач таписерија и музичар, мој деда је ио градски гајдаш у..."

Вајмар, мој отац је ио дворски музичар и град Ајзенах, а мој ујак градски оргуљаш у истом граду. Скоро 300 година музичари са тим именом

Бах је живео у Тирингији и Саксонији. Дакле, ова осо ина увек се преносило даље."

Machine Translated by Google

Ауд и Далила

Било је то у време када су Норвежани населили Исланд и доживели своје херојско до а. То је ило отприлике једно Пре хиљаду година. Живео је човек у северозападном делу острва по имену Гисли, који је ио дивљења вредан човек. Али су га моћни презирали
људи који су му завидели, па је он лутао унаоколо
ез мира. Његова жена, Ауд, остала је уз њега у његовој великој потре и и ринула се о њему са ескрајном оданошћу. Гислијеви непријатељи су, међутим, желели да га ухвате, па су покушали путем преваре.

Њихов вођа је отишао код Ауда и рекао: „Желим да направим посла са то ом. Ауд, реци ми где је Гисли, и даћу ти 300 марака сре ра. Поред тога, организоваћу
рак за те е који је оњи од твог садашњег.”

Овако је одговорила: „Најневероватније је то што Чини ми се, јесте да ми средиш рак једнако до ар као што је овај садашњи. Али истина је: злато је удовичино
нај оља удо ност, како кажу. Да видим да ли је твој новац
о илно и тако до ро као што кажете.”

Тако јој је сипао новац у крило. Играла се са то њеном руком, али он га је из ројао и показао јој. Гудрид, њена хранитељка, почела је да плаче.

Machine Translated by Google

Гудрид је изашла напоље, отрчала до Гислија и рекла му: „Моја хранитељка је сада изгу ила разум и жели да „издати те!“ Гисли је рекао: „Утеши се, све док смрт ми прети само од Ауда, не морам да се ојим за своје живот.”

Онда је девојка отишла кући и није рекла где је ио је.

Ејолф је из ројао новац. Ауд је рекао: „Твој новац није ни на који начин мањи или гори него што сте рекли; Хоћеш ли ми сада дозволити да с њим радим шта год желим?” Ејолф је то радо прихватила и рекла да може са тим како је желела.

Ауд је узео новац и ставио га у велику тор у. Онда устала је и ударила Ејолфа кесом по носу од сре ра тако тврдог да је одмах ио прекривен крвљу. Додала је: „Сматрајте то својом лаковерношћу! И сваки и несрећа! Јеси ли веровао/веровала да ћу продати свој муж нитковцу као што си ти? Узми то и увреди и срамота такође! Целог живота и тре ало Сети се, неваљалче, да те је жена ударила - и да ниси чак ни постигао оно што си желео!”

...И људи су се морали повући од срама... (Туле, том VIII)

Machine Translated by Google

И еше човек у Израиљу, Самсон, који имаше невероватна снага. Филистејци су га мрзели и покушали су да га у ију. Пошто на тај начин нису успели, они покушали су то на превару. Отишли су код његове љу авнице, по имену Далила, и рекао јој: „У еди га да изда да вам откријемо тајну његове велике снаге. Тада ћемо вам дати хиљаду и сто сре рњака, сваки од нас!“

И Далила је отишла код свог човека и покушала да откључа тајна његове снаге, јер ју је новац веома привлачио много. Три пута јој је из егавао, али је коначно открио све за њу, јер ју је много волео. Он рекао је: „Коса на мојој глави никада није ошишана. Кад и ила посечен, постао их сла као и сваки други човек.“

Када је сазнала тајну, одала му ју је непријатељи. Дошли су ноћу док је он верно спавао. Одсекли су му косу и згра или га, из оли му очи, и одвели га у затвор.

Ауд и Далила - два света!

Machine Translated by Google

Фармерка: Преносилац наслеђа нације

Рике Герман

Засновано на песми Рут Гиде

Када се Рике Герман удала, носила је само кошуљу време, једне јесење ноћи, ње и њеног мужа Штала се запалила. Пожар се могао видети са удаљености од три миље, али док су животиње на фарми урлале, могао се чути оптимистичан глас Рике Герман упућен њој... породица: „На шта се жалите? Наша кућа је још увек стоји, зар не?”

Када је, годину дана касније, олест стоке и са њом велика несрећа погодиле цео регион, Рике Герман је родила њен први син. Многе од њених најдрагоценијих животиња су изгу иле животе, али је ипак успела да утеши мужа: „То је заиста тежак ударац, али на крају крајева, још увек имамо сина.”

Када је Рике Герман ила удата дванаест година године, све време нападајући њен рад на фарми те године из године у годину са истим несаломљивим духом, Пошто је штала одавно ила о новљена, рекла је својим градским рођацима: „Опустити се? Пензионисати се? Одустати? Никад! Имам седам синови који вапе да уду одгајани!“

Рат је дошао када је Рике Герман имала четрдесет година. Три од Њени синови су постали жртве на страним ојиштима, али, увек поносна и хра ра, рекла је свима: „Мој

Machine Translated by Google

синови су умрли нај ољом смрћу којом човек може умрети - орећи се за свог Фирера и свој народ.”

Када је Рике Герман напунила педесет година, њен муж је умро, са којом је делила толико радости и туге током година. Међутим, постао је превише стар и олестан да и радио, а његова смрт јој се чинила подједнако делом космичког циклуса као и сви остали догађаји у животу, и Подносила је своју усамљеност са хра рошћу и вером у удућност.

Неиз ежно је дошло време у којем су град и индустрија употре љавали су своје заводљиве лукавства, узрокујући да многи младићи са земље напусте имање и преузму орање као начин живота. Али Рике Герман је успела да задржи и поново стварајући за своје дечаке дом у коме су се волеле и неговале праве вредности. Као резултат тога, сви њени преживели синови постали су пољопривредници као и њихов отац.

Чак и када су црте лица Рике Герман почеле да се на орају се и леде од тешког, али огатог живота рада на фарми, она је и даље показивала ведрину срца која свака ака жели имање до ро васпитаних и о ећавајућа деца. И како су постајали довољно стари да да помогне са кућним пословима, Рике Герман је могла проналази све више и више времена да подели своју мудрост са млада генерација у њеном дому.

Machine Translated by Google

Једног дана, међутим, чак је и живот Рике Герман дошао крај, и, умирући, рекла је својим синовима: „Злато и сре ро, дечаци, нећете наследити, јер сам сав свој животни труд и сав свој труд уложила у вас и у...“

фарма. Тако ми је жао...“ И док јој је глас почео да леди, њен најстарији син је иступио и, заливајући јој руку сузама, прогласио: „Мама, цео твој живот је ио за нас и поносни смо на оно што си постигла.“

Твоја крв - то је наше право наслеђе. Дакле, ми, твоји верни синови, такође ћемо извршити своју дужност да наставимо твоје есмртно дело“. Ове речи су иле Рике Герман

последња радост.

Machine Translated by Google

Херој итке код Јилланда

Битка је завршена. Фонтане воде се урушавају, густи о лаци дима клизе по површини воде.
Последњи таласи оклопног колоса од 25.000 тона котрљају се кроз море, које је уз уркано школьке.

Види се разарање итке: „Луецов“ лежи прамцем ду око у води; „Зајдлиц“ је листање, оја гори на ван родском мотору, и од огромни, жестоки пламенови димњака стално из ијају увис високо као јар ол. На „Зајдлицу“ је експлодирала граната извади велики оклоп са задње куполе. Овај црвени- ударио је, ужарени метал је пао у куполу на патроне, које су се запалиле и пламтеле. Топлота је невероватно. Сав кисеоник у ду окој куполи је ио прогутано и сви тамо су мртви.

Пламен гори са седме палу е у шести. Кертриџи у складиштима на шести спрат се такође запалио.

Густи сту ови дима! Све је усијано! Наруџ ина долази преко гласовне цеви и телефона од командна палу а: поплавите просторије за муницију! Ако пожар

Machine Translated by Google

Ако стигнете до просторија за муницију, цео род ће експлодирати!
Нема одговора. Сви су мртви! Ватра стиже до
пета палу а. Исти пламенови стварају такву топлоту да
Челични зидови почињу да светле. Поново се шаљу наређења:
„Поплава! Поплава!“ Сви на роду знају: ако пожар дође до
складишта муниције, „Зајдлиц“ ће се разлетети у парампарчад.
Сви питају: Да ли су складишта муниције ила
поплављен?

„Не, нема одговора!“ Сада стоји 1400 људи
запечаћене со е, свака чекајући тренутак када ће просторије за
муницију експлодирати и ити разнесене у атоме. Нико се не
усуђује да напусти своју станицу; то су
секунде и минути најстрашније анксиозности! Онда
долази пумпар Милер. Он зна да постоји
резервни вентил за проток воде на крменој оклопној палу и.

Док стоји испред оклопне палу е, види да
врело је. Поред њега су пет морнара и
котларима, који желе да ризикују исти корак: „Не можемо да
пређемо, оклопна палу а је ужарена!“ И
Пумпар види да је палу а заиста ужарена. Он
знају да ће њихова суд ина ити одлучена за неколико секунди.

Поред њега је котлар са дрвеним папучама:
„Дај ми своје дрвене папуче!“ Пумпар Милер их навлачи преко
ципела и жури преко оклопног возила.
палу а.

Machine Translated by Google

Ципеле се запале. Он стоји испред поплаве.

вентил. Он жели да отвори последњи вентил који ће поплавити просторије за муницију - коначно спасење рода - једним захватом! 1400 људи чека овај захват, који ће одлучују о животу и смрти. Пумпар Милер гледа у вентил за поплаву и види: врео је!

И каже се и: Још увек стојиш на „Зајдлиц“, 1400 другова је још увек живо испод те е, те е Мораш их спасити, мораш ризиковати да се ухватиш у усијано вентил! Пумпаши Милер - прво је вриснуо, затим је чврсто згра ио и окренуо - затим га је поново згра ио и окренуо још мало док му голи прсти уквално нису кувано.

Пумпар Милер је спасао „Зајдлиц“ и 1400 немачких другова!

Machine Translated by Google

Вођа данске националсоцијалистичке радничке партије:

Под вођством Адолфа Хитлера

од Фрица Клаузена

Када су зазвонила звона мира после првог великог рата, снажан нагон за животом, који је ио толико спутан много година после рата, поново се про удио у људима.

Сада све што је ило пропуштено з ог Рат је тре ало да уде надокнађен, сада све оно што је уништило тре ало је да уде о новљено. Срећна удућност тре ало и да омогући да се сећање на његове ужасе за орави, а радосна потврда живота тре ало и да осуши сузе патње. Али изгледало је као да - заједно са много хра рих и спосо них људи, које је рат однео далеко, и са многим јаким женама, које је сломило - сва снага која је тре ало да о ликује ову удућност такође је нестала.

Младић, који је сањао да му се дозволи да се покаже своју снагу, сада су уместо тога морали да искусе еду незапослености. Људи који су се трудили да прошире дом и радно место морало је да препозна то запослење и плата је већ ила хипотекована, и да су они сами су морали да плате ту хипотеку. Стари и олесни, који су се надали подршци и помоћи младих и Један од јаких мушкараца, морао је да проси како и умро од глади и несташице.

Machine Translated by Google

Крвопролиће у рату је настављено крваво
по уне и ор е, у којима су сељаци стајали против
земљак. Нова мржња и ново непријатељство су расли међу
људи. Поричуће и уништавајуће силе, које
постали су господари током рата, нису
гу е своју власт чак и након његовог завршетка.

Сан о срећи се претворио у немирни лов
з ог профита. Чежња за моћном удућношћу морала је да
начин за захтеве дана. Неосетљива, живот ускраћујућа моћ
новца ставила је задављени стисак на
људи и створени из животне афирмације и умора од
живота, тако да стално растући рој људи до ровољно
окончали су свој живот. Неосетљива моћ новца створила је
такође езосећајна и живот поричућа генерација, која -
уместо да упере поглед преко ду оког мора вечности
и ескрајност - фиксирали су је на световно коначно и
земаљско и тиме прекинули мост који их је, кроз вечни
ланац генерација, повезивао са вечношћу.

Са слепом лакомисленошћу и неодговорном
равнодушношћу, народи Европе су се при лижавали свом паду и
уништење. То се није десило само у тим земљама
који је учествовао у крвавом суко у, не само
догодило се међу људима који су или поражени, пре
такође и међу онима који нису учествовали у
орити се уопште.

Machine Translated by Google

Одговорни шефови држава и водећи политичари није желео да види и прекине са развојем догађаја у које поричуће и уништавајуће силе свуда поседовали су доминантан утицај. Суочили су се са свим антиживотни и су верзивни напори ез осећања или акције.

Владари су се само трудили да оставе утисак својих сопствену незамењивост учествујући у многим међународних конгреса и конференција које су оележиле послератни период, или посетом многим ескорисним парламентарни преговори. И док ови парламентарни преговори су још увек или у току, поричуће силе су се е учиниле неограниченим господарима у једна од највећих и нај огатијих земаља на свету. Преко планина лешева и неописиве еде, они претворио у стварност речи Фридриха Енгелса, да „Опште уништење је први предуслов за свет“ револуција“.

Из царства чији је основни о лик некада ио створени нордијским викиншким духом, они изнова и изнова прогласили су као свој циљ жељу да угасе и уништити све што овај дух и друге о ликовне силе света који је створио. Одавде су усмеравали раст комунистичких партија свих земаља, које су, како су саме о авестиле свет током свог светског конгрес 1928. године, или су само делови велике, светски о ухватајуће комунистичке партије.

Machine Translated by Google

Овде су организовали Црвену армију, чији је задатак ио да насилно уништи јединственост народа и све што је та јединственост створила у смислу вредности у различитим земљама.

И један је чак примао њихове гласнике у тим земљама, а један је омогућио шефовима држава да потресу... руке ових гласника, које су још увек иле црвене од крв нај лижих сродника ових шефова држава.

Али аш као што се водећи човек Европе суочио са овим развојем догађаја, заслепљен и неодговоран, тако су се у свим земљама појавиле снаге које су се по униле против њих. Многа имена оних који су покушали да промене овај развој догађаја су за орављена, а многи никада нису ни знају; з ог њихових покушаја да се оре против уништења прерано су се насукали или су кренули погрешним путевима.

Тако је коначна по еда ила ускраћена по едоносном немачком сло одном корпусу, јер их је тадашња демократско-марксистичка влада Рајха - попуштајући притиску светских демократија - приморала да напусте своју ор у.

У Италији се појавио снажан отпор, где је каплар Бенито Мусолини, који је ио тешко рањен у светског рата, изградио фашистички покрет за ор у против колапса.

У време када је комунистичка Црвена Репу лика имала већ је проглашена у јужној Немачкој и Мађарској, а совјетска власт је изгледа ила потпуно осигурана у

Machine Translated by Google

Русију, окупио је своје фашистичке ор ене формације и предводио их у Рим, где је именован за министра-председника Италије од стране краља. Током реконструкције јаке и енергичне државне власти, Мусолини је успео да окупи свој народ из многих странака и понора који су растргао га је. Његов циљ је ио да поново про уди снажне државотворне снаге великог древног Рима. Видео је сарадња између светског капитала и марксизма и њени ефекти у великим тајним ложама сло одног зидарства.

У Немачкој, Адолф Хитлер се орио против истих непријатеља и њиховог заједничког јеврејског порекла. Он је наставио из идеје да животни садржај људи мора ити регенерисано.

Дао је немачком народу задатак да размисли о свом прво итна снага.

Про удио је ову снагу у друштву чији је главни снаге су већ иле ду око закопане силама су верзије... у народу у коме су се сви већ орили против свих... у држави чије су темеље већ пољуљали неиз ежни комунисти

револуција. Народна снага коју је он новопро удио ио је толико јак да је не само потукао су верзивне снаге у његовом народу, него и могло и да уништи их свуда где су претили Немачкој и Европи из других земаља.

Machine Translated by Google

Када је генерал Франко про удио ове снаге у Шпански народ 1936. године, како и зауставио комунистичко разарање и црвено у иство које је харало земљом, управо је Хитлерова легија Кондор, заједно са шпанским и италијанским савезницима, могла да о ез еди по еду. Адолф Хитлер није само про удио свој постати свестан неопходности решења за многе захтеве времена; довео га је до спознаје вечних захтева живота. Поново је у свом народу про удио сан и чежњу да се ори кроз време и простор; про удио је вољу да овом погледу на живот да о лик унутар времена и простора. Знао је колико је човек лиско везан за свој клан, и како тачно лежи сигурност овде да и могао да изгради мост у удућност. Знао је да ово признање великог чуда крви-сродство и наслеђе воде до увида у тај ожански закон који одређује живот и који је највиши израз сваке људске заједнице.

Овим признањем, позив Адолфа Хитлера је далеко превазишао пуку немачку мисију; он је далеко више него само заштитник европских земаља у општем смислу. Он је велики проналазач и архитекта европски народи, а не најмање они народи чији је он сам ио у лиском крвном сродству са својим народом тако често снажно наглашен.

Machine Translated by Google

Дакле, његова мисија важи и за Данску.

развој у Данској се нимало не разликује од

она у другим европским земљама, и ако Данска

припада оним земљама које су током Првог светског рата

Рат је доносио новац, као и послератни период овде,

дала је свој печат незапослености, економских криза, са

њихови анкроти и принудне аукције, друштвена потре а,

растући криминал и самоу иства, и опадајући наталитет.

Да ли је и у овој земљи неко покушао да ово прегради

развој. Један је покушао да промени законе у том једном

оснивале су нове политичке странке, чији су циљеви и путеви,

међутим, за орављени; покушало се да се раз ије старо

за аве; али људи који су то предузели умрли су у сиромаштву

и за орављено.

Један је створио покрете и припремио масивне

трансформације државе, а да притом нису у могућности да

елиминисати поричуће и разарајуће силе, и ез

ити у стању да спречи да се исто уништење догоди

Данска која је ила планирана за европски народ,

да Адолф Хитлер није поразио ове снаге.

Ако и, међутим, Данска поново доживела национални

уђење, онда се то не сме приписати искључиво

спољна од рана - коју је Адолф Хитлер створио за нас,

такође, против сила разарања - него овом великом

мисија да и нашем народу покажемо пут до колекције

његових прво итних вредности.

Machine Translated by Google

Он је за наше време, такође, једина замислива сила која може да о ликује Одинову фигуру у Данској од Имировог мртвог тела, тако да о оје, дух и воља, могу пронаћи заједнички израз у расположивој фигури. Он нам је, Данцима, не само показао пут назад ка су линијском погледу на живот херојског до а, већ је и нашу омладину довео до... нова ор а против светског непријатеља у том рату позориште где су нам некада моћне не еске силе дале наш национални сим ол, Дане рог. Такође је про удио веру у нама да се још једном могу појавити прелепа уметничка и архитектонска дела слична онима која и даље сведоче о тежњи нашег народа кроз свемир.
и свом сну кроз време - за разлику од оних живота-
поричуће и мртве наказаде произведене у нашој празној
време.

Само кроз овај велики животни напор можемо ли ми Данци поново достићи тај прави, радосни и активни живот овде на земљи које Грундтвиг пева, и поново ходати усправним кораком наших племенитих очева, поново живети са истом вредношћу у замку и коли и, и поново видети очима које су иле створен да гледа у не о, удан за све лепо
и сјајно овде доле, а ипак интимно са
ду ока чежња и испуњена сјајем вечности.

Machine Translated by Google

Велики норвешки песник Хенрик И сен писао је својим пријатељ, писац Стродман из Шлезвиг-Холштајна, о унутрашњој граници Скандинавије са новонасталом Немачки Рајх:

„Скандинавско човечанство посматрам само као међуфаза ка уједињењу целог, великог Германско племе“.

„Ако сам помислио да ћемо, на крају крајева, стајати мирно са изоловано скандинавско друштво, онда никада више не их ставио сам перо на мастило да промовишем ову ствар.“

Machine Translated by Google

Прекретница сезоне, прекретница суд ине

Пламен гори до пламена, док не изгори,
Ватра до ија живот као семе ватре -
Човек, такође, преноси варницу.
Фолк-пламен се никад не гаси.
- Из Еде

Милионима и милионима година наша планета је ила кружи око Сунца, око мајке целог живота на наша земља.

Али само кроз виђење, тражење и разумевајући дух нордијског човека учинио је племенито, вечно редослед Сунчевог система улази у свест човечанство.

Током летњих и зимских солстиција, препознали су немилосрдни закон „умри и постани" и потврдио га са пркосним прихватањем.

Недеље су иле њихови празници, али солстициј је ио свети њих. У ноћима летњег солстиција су се палили ватре на висинама као знак животне воље и стваралаштва-воља супротстављена силама ноћи и порицања.

За њих зимски солстициј - са сталним повратком светлост - ила је сим ол вечности ор еног живота.

Machine Translated by Google

Тако су уредили свој живот у оквирима

ожански поредак. У овој вери носили су знак сунца, свастику, као њихов свети сим ол.

Са овом вером и под овим знаком, индогермански Људи су ушли у светлост историје пре 5.000 година.

Где год су ишли на својим далеким путовањима, хаос повукла се пре наређења, земља је процветала и плодност и жетва лагословили су њихов пут.

Да ли су продрли у далеке степе северне Русије као носиоци акљи људског поретка или формиране државе у Азији, да ли су највише певали прелепе песме за светлост као аријевски Персијанци, или као Хелени су запалили олимпијску ватру, ило да су славили фестивал непо едивог човека у римском сенату и одавде створити светско царство; где је њихово гореле су ватре, дошло је до преокрета суд ине из мрачне ноћи у ведар дан.

„И човек се преноси на варницу. Народни пламен никада излази."

Млади људи су наставили древни о ичај ватру солстиција дуж њиховог пута, генерацију за генерацијом, као носиоци светог реда и светлости културе.

Германски народ улази у историју.

Machine Translated by Google

Ким ри и Тевтонци, Вандали и Шва и, и
многа друга германска племена уводе нову, листаву еру током
времена стицања нове земље.

У ор и која је трајала преко хиљаду година,
изградња германског човека ори се против нереда и против
сила разарања у Европи.

Његова урођена сељачка снага ствара из мочваре и прашуме
огатство европских поља. Од
духовна снага креативног германског човека извире
пре свега врхунац европске културе. Али само херојска величина
германског ратништва рани европску животну заједницу у
одлучујућим иткама против
стално нападајуће номадске народне масе Блиског и
Централна Азија.

Лојална овој суд оносној традицији, најјача и најуједињенија
снага нордијско-германског човечанства ,
Рајх данас води немилосрдну ор у за егзистенцију
Живот Европе.

Под снажним вођством Дучеа, Италија покрива
јужни ок континента у тврдоглавој ор и: за
данас су се силе таме поново супротставиле
носиоци културне воље човечанства.

Погођена слепилом, англосаксонска плутократија од стране
његов плес око златног телета издаје његову част
сопствену германску крв.

Machine Translated by Google

Исквaрене отровом јеврејског ољшевизма, масе милиона Совјета води огорчену итку за свет револуција, за по уну инфериорних.

Са строгошћу закона природе, моћ светлост је позвана на одлуку против ужаса вечног ноћ.

Дан или ноћ -

Живот или смрт -

Пламеном су наши преци потврђивали моћ светлости и живота.

И пламтети, такође, ако и пламенови нас, њихови потомци.

Machine Translated by Google

Летњи солстициј 1941!

Никада раније у историји није ило тако масовне војске снаге окупљене за време солстиција за суд оносну итку као Ведра ноћ 21/22. јуна 1941. године.

Света оз иљност је о узела све који су препознали шта је то ило је о: постојању или непостојању аријевске крви и дакле саме европске културе. Од Арктичког мора до Црно море, колоне Немачке и њених савезника армије су се раз ијале у непријатељске масе. Страшни слика смртне опасности која је претила људима Европа је постала видљива:

Огромне непријатељске масе у ез ројним совјетским војскама, са гигантским арсеналом оружја, или су спремни за скочити у срце Европе, када ударци Немачке оружане снаге су их напале.

После првих по едоносних итака код Бјалистока и Минска, ор е су се водиле код Сале, Смоленска и у Украјини. шокантно сазнање ило је јасно да свет никада није пре него што је видео тако нешто.

Шта је ило нагомилано против Рајха и Европе ила је огромна анда крвожедних и инфериорних - али тврдоглава - створења.

Machine Translated by Google

Ако су Хуни и коњаници Џингис-кана или

ич човечанства који је захватио Европу, а затим у ову ор у је истраживала херојска омладина Европе подмукли поглед систематски рутализованог и анимализована наказа.

Русијо, ти до ра и лепа земљо, у таквим рукама!

Четири пута у историји је покушано да се интегрисати ову велику земљу у сферу Европске култура.

Први доносиоци културе или су Индогермани људи. Њихов креативни рад је и данас потврђен од стране њихове нордијске грађевине (камене хумке), и оне опстају у њиховим гро ним хумкама као вечни споменик.

Али њихова снага није ила довољна да смире дивље народне масе на огромном простору.

Хиљадама година касније, у другом веку пре нове ере, нови, нови гласници европског морала и културе продрли су у подручје између Дјепра и Дњестра.

Били су германски људи из народне породице Готи.

Поново германски земљопоседници и ратници освојио је некултуру широке земље. У настојању да вековима су proширили велико царство Готи од Балтичког мора до о ала Црног и

Machine Translated by Google

Каспијско море, са својим широко распрострањеним, независним центри насељавања.

Чинило се да је земља освојена за Европљане животна заједница.

Међутим, у овом периоду, мешање раса у Римској светско царство је већ попримило претеће о лике.

И опет, германски народ није иоројчано довољно јак - и недовољно свестан могућности њихове ком иноване снаге - до истовремено напредују против Рима и да покрију своје источно крило против азијских народних маса.

Тако је ово готско царство постало жртва напада Хуни у четвртом веку.

Ноћ и ду ока тишина поново су пале на ову широку земљу.

Пролазили су векови.

Међутим, онда је нордијски ватрени дух покренуо нова племена до значајног стварања.

Чак и пре краја времена великих, германских стицање нове земље, око 860. године, Викинзи из север је продро у неискупљену земљу и створио Викиншка држава.

Новгород и Кијев су постали престонице овог царства и економски центри од највећег значаја.

поља су поново доносила плодове, пољопривреда и трговина су цветале.

Machine Translated by Google

Богате земље истока и Блиске Азије, и

Европске земље, допуњавале су се интензивном трговином на

овом природном животном простору.

Међутим, спремала се нова олуја разарања

далека сива оја широких азијских степа:

Џингис-кан је проширио своје моћно монголско царство

од Тихог океана до Шлезије. Кијев је ио 1224. године

освојен. И када су његове војске кренуле ка

југу и западу, светлост овог о ећавајућег стварања

Викинзи су или угашени.

Остаци његове крви су апсор овани у

Словенско становништво. Вековима је земља поново спавала

сумрак езкултуре.

Око 1700. године руски племић, а касније цар,

Петар Велики је покушао да влада Русијом на европски начин. Али

са превише ројчано

мала креативна снага Немаца са Балтика и

такође из Шведске, наравно, дугорочно је ило немогуће дати

овој огромној земљи чврсто вођство

држава.

Покушај је трајао два века. Али ова држава

остала је мртва фасада. Иза ње се крило

езо личје десетина етничких група, које су иле помешане у

шареној мешавини током народног

лутања из Азије ка Европи.

Machine Translated by Google

Ова народна мешавина, погођена дивљином степске расе, током своје историје ила је растргана између културе и некултуре, између дисциплине и недисциплине, и између смирене по ожности и ез ожништва. То је ило одговарајуће оружје у иства за вечног Јеврејин против европског аријевско-нордијског човечанства.

Као резултат крваве жртве руске владавине слојеви у светском рату, пут за подчовечанство и Јевреји су или отворени, и тако је ољшевизам могао да тријумфује у 1917. године.

Преостала нордијска крв је ила искасапљена, и почеци европске културе елиминисани.

Милионима људи је пало жртва овог јеврејског... Бољшевик [1] интоксикација.

Шта се тада догодило у Русији може се само илустровати са примером животиње:

Појавили су се наши кућни љу имци - мање-више много генерацијама раније - од дивљих животиња путем мере узгоја.

Ако их неко поново пусти да дивљају неколико пута генерацијама, или их ставља у лоше руке, они ће у свом дивљина постаје још растрзанија и чуднија него што јесте или су у својој природној дивљини.

[1] кратка нечитљива реч налази се између „ ољшевик“ и „интоксикација“ у тексту Карла Хамера.

Machine Translated by Google

Према овом принципу, под јеврејским вођством, руски народ је намерно ичеван у дивљина чопора.

Ово је замислио ђаволски демон јеврејства, моћна група од милиона дивљих Азијата тре ало и да растргне одвојено од народа Европе.

Само у ездушном свету, лишеном нордијско-германског људи, да ли је Јудеја веровала да је могуће постићи ову мрачну светско мајсторство.

Имамо примере из најскоријег времена из силовале пограничне државе Литваније, Летоније и Естоније.

Почевши од јуна 1940. године, Совјети су не само з рисали цео аријевски владајући слој, у ивши десетине хиљаде у том процесу, али у Литванији и Белој Русија је такође почела, директно на граници са Немачком Рајх, да насели Киргизе, Калмуке, Татаре и чланове других номадских племена.

Европа је тре ало да постане номадизована, и њена огати културни пејзаж и, након пљачкашког напада, постао дивљина лишена људи.

Суд оносније него икад пре, Европа се противила пре старог задатка ор е против снага уништење.

Баш као што су народи Европе током великог историјског периода одлуке из прошлости су стајале, под вођством

Machine Translated by Google

Германски мушкарци, одлучни да се   ране од заједнички непријатељ, зато марширајте и ових дана, нај   ољи део европске омладине на страни Рајха према по   еда и преокрет суд   ине.

Никада раније у историји германски народ није поседовао је тако великог вођу као што ми данас имамо до   рог срећа поседовања.

Циљ ове   ор   е је, међутим, коначни превазилажење вечне опасности са истока.

Шта су индогермански народи, Готи и Викинзи није могло постићи на дужи рок, то сада мора   ити донета је одлука и осигурана за сва времена.

Пре више од хиљаду година, Викинзи су створили њихово уређено царство у о   ласти око Новгорода и Кијев, херојски и сами.

У истом крају се   ори и данас - са истом хра   рошћу и у оквиру немачких оружаних снага - а Германска дивизија која носи име Викинг са понос, з   ог европског о   рта суд   ине.

Machine Translated by Google

Кентер еријски над искуп, примас Црква Енглеске је у децем ру 1936. рекла:

„Упозоравам на опасност ез ожништва. То је само Превише је до ро познато да је у Совјетском Савезу велики људски заједницу прождире агресивна ез ожништво и антихришћанска учења класна ор а. Мора се ити опрезан да и се спречило да овај дух продре и у енглески народ."

Крајем јула 1941. године:

„Оплакујући жртву, ду око сам дирнут сјајном хра рошћу и снагом руског народа, који високо држи заставу цивилизације у ор и против фашизма. Уверен сам у вашу коначну по еду."

Machine Translated by Google

АУД

Германска господарица

из Гисласаге

Сада је Ауд Вестеинстохтер постала супруга у Буелу.

и преузео фарму заједно са Асгердом. Шездесет глава

стоке је стајало у шталама. Није прошло много времена пре него

што су људи приметили да је, од свих Исланђанки, она сигурно

ила прва када је у питању рига и спосо ности. Од

У њеном понашању се могла препознати њена домишљатост и њена

марљивост и њено искуство у многим стварима.

Али се такође показало да никада није постала арогантна.

Изнад свих других жена, она је ила праведна и пријатељска према

њени подређени, а ила је и великодушна.

Гисли Тор јернсон се често несвесно осмехивала када

Видео је Од на послу; постао је топао и срећан

са идејом да је она постала његова жена. Његов рак

са њом је ио миран, топао заједнички живот, о острана рига

и стварање за јачање клана.

Споља се није много примећивала ова ду ока веза:

јер су Гисли и Ауд или штедљиви и уздржани у изражавању својих

осећања, аш као што су научили од својих

преци према аутентичном германском начину.

„Ставити руке у крило значи ставити их на погрешно место!“,

често је говорила Ауд док се смејала својим младим слушкињама. А

младе слушкиње су црвенеле ако и Ауд

Machine Translated by Google

ухватили су их у сну, а затим су сарађивали са

двоструки ентузијазам. У почетку вероватно овај или онај

гунђао је, али је гунђање у рзо престало.

Како човек не и могао да ради, када и сама жена

постави као до ар пример.

Ауд је устао много пре зоре да припреми скуту и да пећи хле .

У Буелу је ило много подстанара; сви су желели да се насити.

И колико је до ро Ауд Вестеинстохтер знао како да

спреми храну!

Мала кухињска помоћница Хрефна јој је радо помогла.

Остали послови су дошли након раног рада.

Када су се мушкарци појавили у ходнику, већ је ило

врућа каша на столу и мирис

свеже печен хле испуњен широком просторијом.

Од их је наговарао да се укључе. Шале су се разносиле.

Да, владао је до ар дух о остране среће на Буел!

Један се радосно авио свакодневним послом, и сваки је радосно

започети задатак до ро напредује.

Спољни послови су или подељени међу пољопривредним радницима,

али код куће су Ауд и Асгерд дели над задацима

слушкиња, ри ање и чишћење, печење хле а

и припреме медовине и хране.

Machine Translated by Google

Лети су се   рале   о   ице и   аштенске   иљке

рига за - зими су жене преле и ткале.

Прелепа, шарена одећа изронила је испод Аудове вештим рукама. Задивљени, остали су видели како је повукла златна нит за златном нити кроз црвену свилу свечану одећу. Понекад   и своје речи упућивала слушкиње и да јој оне причају о својој домовини, о родитељима и   раћи и сестрама.

До   ро су се слагале, слушкиње и њихова господарица. Често су Хрефна и Торгард и Вигдис говорили о томе како другачије, то је   ио Бруел још од Ауда Вестеинстохтера управљала и администрирала тамо као супруга.

Machine Translated by Google

„Очекујем снагу од човека; он одржава

достојанство закона. Али само лагодаћу жена влада.“

- Фридрих Шилер

Machine Translated by Google

Дете и рак

од Фридриха Ничеа

Млад си и желиш дете и рак.

Али ја ти кажем: јеси ли ти човек који и желео дете?

Да ли си по едник и самопо едник,

Господар чула, владар твојих врлина?

Па питам вас.

Или животиња и пожуда говоре из жеље?

Или усамљеност? Или незадовољство со ом?

Желим да твоја по еда и твоја сло ода желе дете.

Тре ало и да изградиш живи споменик својој по еди и твоје осло ођење.

Тре ало и да градиш изван се е. Али прво, за мене ти Мораш и сам ити изграђен, уравнотежен телом и душом.

Тре ало и да се размножавате не само напред, већ и навише!

Нека вам рачни врт помогне у томе.

Machine Translated by Google

[НАСЛОВ ДОДАО УРЕДНИК]

Немачка мисао

од Курта Егерса

Немачка мисао не подиже нереалне теорије и нада се чудима, него цени човека према његов значај за заједницу.

Он мери живот појединца у односу на живот целокупност народа.

Мери садашњост мером удућности садашњост.

Да ли тако вредност појединца постаје мала пред величином заједнице.

Да ли вредност личности постаје велика у с о зиром на његов примерни утицај на заједницу.

Machine Translated by Google

Очева мол а

Канцеларија СС-а је примила следеће писмо од отац тешко рањеног холандског есесовца:

„Мидел ург, 24. септем ар 1941.“

„Овим потврђујем пријем - и захваљујем вам се на - вашем писмо од 15. ти овог месеца. Могу вас о авестити да сам до ио писмо од сина у којем ме је о авестио да му је лево око толико оштећено да не може
више не видим са тим.”

„Он је, међутим, весео и весео. Изнова и изнова читам у његовим писмима да је цена коју је платио за своје
Фирер, није превисоко. Али примећујем у његовим писмима један страх и један захтев: страх да ће ити проглашен неспосо ним за дужност. Његова жеља је да настави да се ори за Европу регенерација.”

„Мој син Ханс има само једну жељу: да не уде отпуштен,“ већ да настави да о авља своју дужност негде као војник.“

„Наша жеља и ила да Ханс уде овде на одсуству.“

кратко време. Начин на који је наш Ханс исечен, најгора ствар оно што и му се могло десити јесте да уде отпуштен као неспосо ан за дужност. Стога вас молим да учините све
како и се то спречило.”

Machine Translated by Google

Из дневног нареðења једног корпуса

од стране командујућег генерала

Након једне од жестоких итака на североисточном фронту из Јелње, Ферстерове групе мотоциклиста 1./СС атаљон - који је имао задатак да чува чету леви ок - пронађен је на следећи начин:

Воðа групе, СС-унтершарфирер Ферстер, са његова рука на детонационом прстену последње ручне ом е, пуцао у главу.

Први стрелац, СС-Ротенфирер Кил ер, са митраљез још увек на његовом рамену и метак у цев, пуцањ у главу.

Други стрелац, СС-штурмман Бушнер, и трећи стрелац, СС-Шуетце Шима, мртав у њиховим рововима.

Соло гласник, СС-Стурмманн Олде оерсхуис, клечећи мртав испред своје машине са руком на волан, падајући у тренутку када је ио тре ало је да преузме последњу поруку.

Возач, СС-штурмман Швенк, мртав у свом ров.

Од непријатеља, видео се само мртвих - како леже на пола круг око положаја групе - унутар ручне ом е опсег.

Machine Translated by Google

Пример концепта „од   ране“! С поштовањем Стојимо пред таквим херојством!

Предложио сам да се ова имена о   јаве на почасна страница немачке војске.

Machine Translated by Google

Неутралност и германски напори

„...и ово јасно кажем - желим да знам и чујем“ ништа од неутралности... ако дођем до границе, мораш прогласи се хладним или топлим, јер се Бог ори против ђаво овде. Ако желиш да се држим Бога, онда дођи мени. Али ако више волиш да се држиш ђавола, онда ти сигурно се мора орити против мене. Тертиум нон да итур, Нема треће опције, то је сигурно. Каква ствар Је ли то - неутралност? Не разумем то.”

- Густав II Адолф, краљ Шведске, Георгу Вилхелму из Бранден урга, 1630. године.

У овим недељама и месецима одлучује се суд ина Европе за сву удућност. Германски до ровољци са здравим инстинктом из германских земаља нашег континента. одлучили су да се оре на страни Рајха. Иза да су се читави народи хра ро окупили за ор у за Европу, чак и они који нису директно повезани крвљу са немачким народом, али су лиско везани за њу као суседи или кроз заједничку историју.

С друге стране, постојале су и постоје државе чије Позиција у почетку није ила јасна. Звали су и звали сами „неутрални“.

Machine Translated by Google

Временом је постало јасно да чак и

ез ојни ставови ових других нису или сасвим такви

неутрално као што се на први поглед чинило; јер када је постало оз иљно, они

делимично одлучено за Енглеску и Јевреје, дакле против

Европа и њен нови поредак. Владајући плутократски слојеви

од ових „неутралних“ људи никада нису заиста размишљали

остајући неутрални. Они су већ, много пре него што

из ијања рата, одустају од свог националног суверенитета

по томе што су прво ставили своје територије на располагање

духовни напредак непријатеља Рајха; тј. предали су своје новинске

служ е, штампу и радио и толерисали савезничке шпијунске

организације на својим

„неутрално“ тло.

Част, понос и независност - шта су то учиниле

лоше према њима, само кад и им пуни судови остали нетакнути!

Колико поносни, с друге стране, могу ити ти мушкарци и

жене које, упркос свим прогонима,

већ тада потврђивао идеје новог

миленијума у тим земљама!

Али оно што су њихови идеолошки противници тамо назвали

неутралност, у нај оњем случају је ила самоо мана. О ично, међутим,

То је ио покушај да се лукаво о мане Рајх и

њихов сопствени народ. Нико од њихових жупари није веровао у

дугорочни успех ове илузорне политике. Много пре него што

скупили су хра рост за „тешку одлуку“ - „за

Machine Translated by Google

„зарад свог народа“ - да напусте земљу, њихови авиони су стајали пуни резервоара и спремни. Овај јадни лет ио је само логичан закључак целог њиховог рада, аш као и окупација земаља које су имали од стране немачке војске заведени. Тако су њихови напуштени људи у својој невољи морали направити први корак да разумеју своју ситуацију. То значи да су морали да препознају да, уз помоћ својих плутократе, они су једноставно или увучени у рат планове Велике Британије као пионе. Морали су даље признати да је Енглеска поштовала њихову независност и остављала хле у њиховим корпама само док су још увек или корисни као пиони. Ово признање мора или су горки. Горки као што је увек када се мора признати фундаменталну грешку на коју се покушало изгради целокупно своје постојање.

Широки кругови у окупираним „неутралним“ подручјима су и даље није склон да чак ни делимично схвати ситуацију. Зашто и чему ово есплодно стање тврдоглаве мрзовоље? Зато што су наши непријатељи или у стању - у једном погледу - да заиста „неутралишу“ ове људе. Наиме, они одузели су им визију за њихов историјски, германски порекло, за сопствено достојанство, за политичку стварност и истински европски однос моћи. У томе што они последњих година су им помагали јеврејски емигранти из Немачке. У заједници са њима, могли су да

Machine Translated by Google

постићи потпуну парализу политичке мисли у малим демократијама германског порекла: сваки непристрасан, независан развој политичког мишљење је тамо угашено до најмањег остаци. Сама по се и здрава жеља за поседом, здрав инстинкт за стицањем и просперитетом, више нису или намењени само за одржавање живота, већ су или уздигнути на садржај и сврху самог живота.

Тако су част и понос морали да закржљају. Ко год у овим земљама, које су се поносиле поседовањем „сло оде и људских права", узеле су сло оду да мисле и делују другачије од система, него „друштво" или него масе, ио је ојкотован и економски уништен. Тако се трговачки дух уздигао и угушио свако сећање на херојско порекло Германски народи, као и воља за јасном одлуком. Један живео је само за данас и зарио главу у песак. Сходно томе, није се ни при лижно веровало да ће једног дана, па чак и у лиској удућности, одлуке ити донете захтевао је од кога се није могло одустати нити се подмирити новац.

Да овај дух ла авости и срамоте није потпуно заразити људе доказују хра ри мушкарци и жене који су већ веома рано понудили своје имовину и своју крв за по еду а

Machine Translated by Google

Националсоцијализам у њиховим земљама. Не најмање важни су или ови

сељачки кругови, дакле људи који не живе као једнодневни

инсекти, већ који су навикли да гледају преко

неколико генерација, ило са иљкама, ило са

узгој животиња, или ило то са со ом од наследног имања до

наследног имања. Ови националсоцијалисти нису само говорили

да је неутралност

никада заправо није постојао на овим земљама, и да ове земље

ио је везан за Велику Британију. Не, ови национални

Социјалисти су отишли даље: просторне везе њихових земаља,

ду љи увид у историјске везе и истински европски однос моћи

довели су их до

следеће признање: Неутралност је у том тренутку

морално немогуће када се крвно сродни народ ори за живот

свој и живот своје раће. Према овом признању, хиљаде

до ровољаца из ових германских

земље у суседству са Рајхом су се тада сливале на фронт.

Њихова крв, која тече за заједничку ор у, једног дана ће

нераскидиво повезати германске државе.

поново.

Ми, Немци и „неутрални“, међутим, морамо да размислимо и

покушајте да замислите следеће: Како и то изгледало са

част и поштовање ових „неутралних“ људи ако су ови

Зар до ровољци нису дошли из њихових редова?! Ови

волонтери су својим напорима и као први

Machine Translated by Google

отворили су капије својих земаља како и омогућили улазак нове, велике суд ине. Својим јасним ставом о Рајху као животворном центру континента, осло одили су свој народ вековног стања

изолација и феминизација. Ови волонтери су предузели

рину да ће историја њихових земаља у удућности ити више од историје материјалног уживања у животу. Сви „неутрални“ људи ће једног дана - ако они
препознају овај рат као одлучујућу прекретницу у њиховом животна историја, такође - отворено признају да је херојство и осећај жртве њихових младих синова ио највеће дело у њиховој историји у вековима.

Machine Translated by Google

До Првог

Од првог говора тадашњег команданта I./SS Nordland првим данским до ровољцима атаљон 25. јуна 1940. године:

Ви дански националсоцијалисти видите међу со ом а у Немачкој иста крв. Крв, раса је јача него језик и етничка припадност.

Језик и етничка припадност тре а да живе даље, сло одни и неограничени, у новој Европи предвођеној Германима, али они никада више не и тре ало да дели германске људе или чак да прави претворити их у непријатеље.

Ово је почетак нове, велике ере.

Ово сте разумели.

Желиш да се ориш против смртних непријатеља свастика, против јеврејства целог света и многе силе које је завео.

Ви сте први од представника Северне Германија, која је - на част свог народа - пронашла пут ка Немачкој, шампиону у ор и.

Имате понос и част да служите и да се орите у својој стражи под највећим човеком свих времена, под Адолф Хитлер!

Machine Translated by Google

Једног дана ће деца и унуци рећи о те и:
„Они су припадали оним малоројнима у почетку
који су схватили за шта се води ова светска ор а, и“
који није издао германску раћу по крви са
кукавичка неутралност“.

Machine Translated by Google

Германска чежња

У сваком истинском, германском човеку, стари Викинг чежња је и данас жива; потрага за великим авантура живота, ор а ради саме ор е. Ова жеља за авантуром тера германског човека да усмери род свог живота у висине опасности постојање како и се тамо изазвала такозвана суд ина дво ој. У ор и са суд ином срце доказује како јако је, и душа ратника који је отишао да се ори колико је у њему нордијске крви.

Сопствено срце, пронаћи сопствену душу је отуда коначна сврха ове германске чежње. Оно што ми вратити се кући са путовања у велико авантура је оно што ми и данас у нашем језику називамо - искуство!

Онај који никада није кренуо у велики рат земља стога никада неће доћи у посед тога искуство које човека чини паметнијим, зрелијим, и јачи. Зато нордијски човек презире „Човек иза шпорета“ зашто се држи за женску сукњу и који се никада не може „вратити из далека“.

Права жеља за авантуром не сме се мешати са жељом за пленом. Прави ратник не

Machine Translated by Google

оскрнавити његово срце з ог плена: по еднику падају наравно поседи поражених!

У херојским песмама наше нордијске расе, ниједан човек није слављен као пример хра рог живота који је постигао поштовање на основу својих поседа, тачније оних који су, ез риге, ризиковали скок у непознато, који су започели ор у и који су или у стању да одмерити им срце.

Лежење са којим су дали одлучујући мач ударац - или ако су наишли на надмоћнијег непријатеља - примили су га сами ио је вредан интересовања.

Величина човековог срца доказана је у пркосу, у унтовном „Ипак“ против животне средине. И ко год је ио у стању да стави печат своје воље на окружење, чак и ако је у смрти, ио је „херој“. Овај идеал омогућио је Бетовену, у време када је глувоћа (најгора суд ина за музичара!) га је све више и више сналазила, да говори унтовне и поносне речи: Желим да досегнем у чељусти суд ине!

Човек који узвраћа ударац, који се усуђује да се по уни против стање које тежи да га савије или сломи, јесте господар, не стварање, већ његове суд ине.

Германска чежња за искушењем родила је стваралачку жељу за авантуром, из које су Викинзи

Machine Translated by Google

предузели су своје - не деструктивне, већ сасвим супротно, културотворне и државотворне - ратне експедиције.

У ор и за знање германског истраживачи и проналазачи, уметници и научници су створили су своја величанствена дела, ез којих данас не и ило културе, ни заједничког живота, ни цивилизација.

Човек са Севера је приморан на дело како и доказати своје иће, како и развио своје снаге. У овом смислу да ли он осваја своју „вечност“. Јер, тако је написано у Еда , „вечна су само славна дела мртав“! Без суђења нема могућности за дело које доказује вредност. Без опасног напора, нема потврде о искрености дозивајуће чежње!

Ко год постане пример својим друговима кроз потврђујуће дело, живи у њиховом сећању, остаје неза орављен, поседује славу дела и јесте дакле „вечан“. Германска чежња кулминира у захтеву за „вечношћу“ у овом свету, која је везана за суд ину расе. Нордијски човек може да се ори само за своје раса, и у овој раси ори се, воли, умри и уди вечан. Свака авантура, свака спремност за рат, сваки ризик само има смисла ако служи развоју снаге расе, и стога у крајњој анализи тежи

Machine Translated by Google

сврха постајања плодним. То је позитивно
значење стваралачког, германског немира.

Ту је и инстинктивни, деструктивни немир
номади, жеља за авантуром која не поседује
креативне снаге: такве ловце на плен налазимо међу
Оријентали, првенствено међу Јеврејима. Презиремо их
з ог горде самосвести наше расе,
који користи мач како и извршио задатке.

Овај рат је нама, германским људима, представио велико
креативни задаци. Пред нама је Европа, која мора ити
осло ођен своје поделе, свог „магичног сна“ - у
коју су потопиле окултне, међународне силе -
ако тре а да нам постане нова домовина.

Смејемо се са гађењем з ог погрешног схватања
људи, заглављени јуче, који нису у стању да
схватити значење ове ор е и ко
можда желе да нас сматрају „лудацима“.

Знамо да смо јаки у својој вери, да смо од
време које долази, то сутра и прексутра ће
припадају нама, да је удућност наша. Не желимо милост,
него правда! Зато смо постали војници
Фирера, који предузима Нови поредак у Европи од
гледиште права младих људи.

Међу нашим прецима, већ се сматрало да је
част што нам је дозвољено да се оримо под херојским вођом. Ми

Machine Translated by Google

су срећни, не само што им је дозвољено да живе у времену које карактерише се највећим херојским устанком германски мушкарци, већ да уду војници Фирера који дао је мач германској чежњи.

Оно што је јуче ио сан, данас је постало стварност. Ако смо јуче још увек чезнули за искушењем и страствено дело, онда нам је данас Фирер дао историјски час искушења. Знамо да долазећа Европа иће јак све док траје германска воља за моћ, про уђен од стране Фирера, остаје жив и удан.

И на нама је да изнова и изнова узрокујемо наше чежње, наша жеља за авантуром, наша спремност и наша потврда да се упустимо у ор у за живот-право наше расе.

Machine Translated by Google

Лакши пут

У једном малом граду налазила се јединица СС-оваца.

Шлезвиг-Холштајн. Ови људи су или очвршћени од стране

много ор и. Њихове жене и деца су свесно живели у складу са

законима реда, које им је дао Рајхсфирер СС-а. Један

једног дана дошао је младић по имену Кречмер

и замолили су их да се пријаве у јединицу. Али ко год жели

да и се пријавио у СС, прво мора ити проверено да и се видело да ли је његов

личност је погодна за захтеве реда.

Кречмер је признао да је судски поступак у току

против њега. Али је ио чврсто уверен у осло ађајућу пресуду.

Након тога, вођа СС јединице Бродерсен је одложио захтев до

одлуке суда.

После неколико недеља Кречмер се поново јавио. Он

представио је судску одлуку - јасну осло ађајућу пресуду. На

Међутим, у исто време, есесовац Петерсен, који је живео у

исто подручје као и Кречмер, појавио се испред јединице

вођо и рекао: „Вођо јединице, морамо од ацити овог човека; у

„У мојим очима, он је кукавица.“ Ова оптуж а је ила оз иљна и

Вођа јединице Бродерсен се нагло окренуо према

Петерсен и оштро рекао: „Његова част је поново ила

утврђено, суд је пресудио и осло одио га оптуж и.

Machine Translated by Google

Како желиш да оправдаш своју строгу пресуду?"

Петерсен је видео да је вођа јединице, који је ио до ро познат з ог своје посе но праведне природе, ио је љут з ог свог приговор. Али његово држање је ило чврсто, а поглед сло одан како је одговорио: „Према законима државе, Кречмер је осло ођен; али према неписани закон СС-а, морам га прогласити кривим.

Онда је Петерсен известио шта је сазнао о Кретзсцхмер само неколико сати раније:

„Знате да је пре неколико месеци ово опасно колега Јозеф Мамзак се преселио у Нојминстер - од којих Никад није ило јасно да ли је припадао црвенима или реакционарима. Чак и ако смо овде пола дана путовање далеко од Нојминстера, имамо све ипак сам чуо за напад овог Мамзака на Гертруд Јенсен. Према доказима суда, Кречмер је ио удаљен мање од 50 метара од места догађаја. злочин. Зато је тужилац претпоставио да Кречмер је учествовао у нападу. У међувремену, Кречмер је могао да докаже своју невиност у том погледу, и зато га је суд осло одио. За државу и шира јавност, то је ио крај ствари, али не за нас есесовце! Јер, као пристојан момак, Кречмер Мора да је помогао девојци. Није то урадио. Стога, он је кукавица."

Machine Translated by Google

Владавина вође јединице Бродерсена ила је, мирно и под свим околности, да прво саслуша оптуженог пре него што изрече пресуду. Стога је сада позвао Кречмера. Морао је признао је да је пио са гру им Мамзаком и причајући гнусне приче о женама. Након одласка одмах се растао од њега. Заиста је касније чуо девојка врисне, али пошто је Мамзак ила позната као насилан човек са ножем, није се осећао равним њему. Стога је кренуо својим путем.

Вођа јединице је споља остао миран. Његов одговор ио је хладан и од ацујући: „Кречмер, суд ина те је довела пред одлуком у том часу: ходати тешким путем ез риге о опасности по се е и да стојите од стране девојке, или да иза ереш лакши пут да заштитиш своје сопствене кости. Недавно на конференцији руководства Рајха, рајхсфирер нам је поново рекао да есесовац мора увек се одлучи за тежи пут. Ниси могао/могла учини то, зато те од ацујемо."

Machine Translated by Google

Човек не греши против лојалности и части само када неко, кроз неактивност, дозвољава част се и или СС-у да уде наштећено, пре свега ако се то не учини поштује част других или исмева ствари које су свет другима, или не, мушки и пристојно, стоји за одсутне, сла е и еспомоћне.

- Наш рајхфирер, 1935.

Machine Translated by Google

Много ствари

од стране Рајхсфирера СС-а

Много тога се може опростити на овом свету, тако учимо есесовца, али једна ствар се никада не може опростити: нелојалност. Онај ко прекрши лојалност, искључује се е из нашег друштва.

То је тако, јер је лојалност функција срца, а не главе. Глава може погрешити, и то је понекад штетно, али никада није непоправљиво. С друге стране, срце је о авезно да увек куца истим ритмом, и када стане, човек умире на исти начин на који умире народ - када сломи лојалност.

Овде говоримо о лојалности сваке врсте: лојалности Фиреру, а самим тим и Немцима и

Германски народ, и њихова мудрост и њихови начини живота; оданост крви, дакле нашим прецима, стричевима и нашем клану или етничкој припадности; оданост нашим друговима; и коначно оданост непроменљивим законима до рог одгајања - чистоће и витештва.

Човек греши против лојалности и части не само када пасивно дозвољава да се његова или част Шутстафела угрози, већ пре свега када не поштује част других, када исмева ствари које други сматрају светим, или када немужевски и непристојно не стане у од рану сла их, еспомоћних и оних који нису присутни да се ране.

Machine Translated by Google

Троструки печат

од Доротее Холац

З ог велике количине посла, човек је имао занемарио је да припреми младу жену за појаву свог мужа, који је тешко рањен допремљен у олницу током кампање против Енглеске, или да јој довољно о јасни природу његових рана. Када је медицинска сестра отворила врата со е, коју је делећи са још двојицом рањених мушкараца, жена је стајала еспомоћни међу креветима, јер су сва тројица мушкараца превила главе и није могла да им види лица. Медицинска сестра је помогла њу показујући гестом према прозору и на плочице са именима на узглављу сваког кревета, где се могло прочитати ко се крије иза мумификације. И тако жена је морала да верује, з ог имена места, да Непомична фигура испред ње ио је њен муж, кога је посетила две ноћи. Сагнула се над њим, тихо га позвала и ставила руку на његову десну страну рука. Чуо се покрет, ролетна је прошла кроз тело, али је он ћутао. Узео је другу руку испод покривача. О оје су или неповређени. Медицинска сестра је гурнула столицу до кревета за жену и замолила је да не да остане у со и дуже од десет минута.

Machine Translated by Google

Док је жена држала мужа за о е руке и није смела да постави никаква питања, јер се плашила да неће до ити одговор, а можда и зато што је морала да препозна свог животног друга и оца децу само његовим рукама, не његовим очима, устима или говором, страшан страх се јавио у њеном срцу да и могао ити заувек одузет од ње и да можда већ није сав тамо. Хтела је да пита другог човека, са друге стране из со е, шта се десило са њеним мужем, али ово други човек, као и трећи, сви су лежали непомично са завијене главе, и ништа није указивало на то да ли су, испод својих де елих завоја, могли да чују или говоре. Зато је она седео је неко време и није знао шта да ради.

Рањени муж, који је осетио потре у и еспомоћност своје жене, подигао је руку и три пута куцнуо прстеном о стаклену плочу своје ноћи сто, који је, како се одмах испоставило, ио исти као захтев, нешто попут: „Помозите ми, друже, знате да још не могу да говорим."

У сваком случају, након три куцања уследило је људски, чак и ако је тешко разумљив, глас из супротни зид, а из елих омотача изронио је глас, кратак и дисциплинован као да извршава наређење: „Тре ало је да вас о авестим да смо сви стрељани у

Machine Translated by Google

лице.“ И једва чујно је потом промрмљало: „Сада
Више нисмо лепи.“

У исто време, као пратња ових суд оносних речи, рука њеног мужа је напипала пут уз његову
женину руку, преко њеног рамена према њеној глави, и привукла је лице ка његовој руци. И тако, склупчана у поузданом и заштитничком длану, њено срце се смирило поново, и она је почела да говори.

Она је насумично причала о малим, езначајним стварима догађаји свакодневног живота; није планирала да говори ни о једној од ових ствари, осим можда вести да је малишан до ро. Причала је о ја уци у
предње аште, о времену напољу, о његовом здрављу малог канаринца код куће и о повезу најновијег Гетеовог издања. Да се пријатељу родила ћерка и да су руже цветале у

парк. Говорила је ез паузе, тихо, готово као песма,
и није чак ни знала да ли га је чуо. У сваком случају, притисак његове руке на њеној као да је одавао да је
упијао њене речи.

Када је видела да је време истекло, осетила је
приморан да му сада коначно кажем суштину, да направи схватио важну ствар, а она му је шапнула да га сада заиста воли, да не и тре ало
рините о ранама или ожиљцима, да је прави ожиљак

Machine Translated by Google

прикладно за краљевског човека и тако даље. Морала је заиста да се потруди покушај да се ово каже што тихије и готово равнодушно, али знала је колико му је то драго. И када је његова рука поново је опипавао њено присуство, као захвалност или поздрав, ставила је усне на отворени длан и пољу ила га три пута пута, рзо и као у игри, тако да он не и осети њен шок. Друга рука је доживела исто, а затим је спојила о е руке и устала.

***

Када је отишла, оставила је за со ом другог човека, који поново је са надом и срећом гледао у удућност. Држање жене је дало жртви мушкарца њен значај. коначно и велико значење. Из тога је израстала његова снага и исцељење. Лојалност његове жене му је вратила хра рост за живот.

Machine Translated by Google

Човеков нај   ољи друг је (жена) другарица.

- Горч Фок

Machine Translated by Google

Ратна прича о великој љу ави наших мајки

Њен дечко

од стране ЕК

Било је пролеће када је сазнала да је њен дечак ио је међу несталима у акцији.

Кестен испод кухињског прозора није знала је ило шта о патњи и смрти. Процветало је радосно упркос мајчиним сузама. Комшиница трудио се да теши што чешће и колико год је то могуће.

„Нестати није ни при лижно тако лоше као пасти, госпођо.“ Шредер. Само гледај: Једног дана ће твој Вили доћи кући са својим срећним звиждуком! Често се то дешавало. Само прошле недеље од стране госпође Вендловски: њеног Макса, који је такође ио нестао, ио је само рањен у ногу и одведен заро љеник док га наши хра ри момци нису поново осло одили...“

Старија жена је климнула главом.

„О ећао ми је, мој Вили. Вратиће се, он“ рекао је. Ако не на Ускрс, онда на Духове, и ако ствари и даље нису тихи до тада, онда сигурно када кестени јесен, од које је увек рез арио родове за твоју децу. Сећате ли се, госпођо Рихтер?...“

„Да...“, шапнула је комшиница, а затим је по егла од укоченог мира седокосе жене.

Три месеца касније, госпођа Шредер је још увек чекала за свог дечака. Није веровала да и могао ити мртав.

Machine Translated by Google

Раније је ишла на железничку станицу само недељом и села је на клупу испред платформе у поподневним сатима, како и чекали нешто што поново и унела радост у њен усамљени живот.

Вили ће ипак једног дана стићи овде и иће

ио је веома задовољан што су га покупили. Можда и

ио дуго олестан или рањен.

Данас је з уњена жена носила своју недељну хаљину у средина недеље. Данас је ио рођендан њеног дечака. У његовој со и је ила ваза са цвећем, његов мали сто и књиге су иле сређене и стављена је чиста постељина кревет.

Штета што је клупа на железничкој станици већ ила заузето данас. Мајка Шредер је корачала уназад и уз уђено напред испред перона. Баш тада је воз стигла је са запада. Гледала је у поплаву путника који је прошао кроз капију. Ако и се вратио кући данас, на његов 25. рођендан[ти] рођендан, њен Вили, па све остало

ило и у реду. Сва усамљеност, сва чежња, сва чекања и

рине о свом јединог детету...

Неко је ударио малу, измршалу жену. Тешка пртљаг је зазвецкао и почео да клизи, штап је ударио у тврдо тло, и глас је повикао: „Ста илан младићу, немој пасти!"

Али мајка Шредер је већ згра ила и чврсто држана. Поред ње је ио војник сиве оје, у капуту

Machine Translated by Google

згужван, капа му је из ледела, изнад исцрпљених рамена ранац натоварен високо, плава крпа и дечје очи, плаве, истре, истражујуће, рука му је ила завијена и мукотрпно вукући једну ногу.

„Вили!“, промуца мајка Шредер несигурно.

Изненађен, подигао је главу. Постиђени осмех појавило се на његовом мршавом лицу. „Одакле знаш моје име?“

Још увек га је држала за руку. Глас је ио чудан. Али глава, вољена глава са листавим очима, драги не еса, очи су заиста иле очи њеног дечака.

„Да ли тре а... да ли тре а да ти помогнем да нешто понесеш?“

Сада се заиста насмејао. „Ако желиш, мала мајко,“ Врућина чини човека сла им, када је ио у олници дуго времена. Али погрешно ме разумеш, мали мајко, чак и ако се зовем Вили.”

Није уопште одговорила. Ходала је поред њега и носио је свежањ направљен од сиве тканине. Направио је само спор напредак и често је морала да га издржава.

„Лепо је ити овако подигнут. Хвала ти, мала мајко.“ Кад исте само или тако љу азни и рекли ми којим возом ја Тре ало и да одем у Карлсхорст. Не знам како се сналазим. овде. Рођак мојих линија у Карлсхорсту. Где и тре ало један потез, ако неко више нема дом, већ има одсуство, можда заувек... за моју руку... погледај је, мала мајко!

Machine Translated by Google

„Мала мајка" је оно што је чула. Прсти су јој клизили преко укоченог зглоа, милујући, пажљиво. „Хајде, хајде дечко. Само уз улицу овде и онда смо тамо."

Сумњичаво је подигао поглед. „Већ смо стигли." Карлсхорст?"

„Не, дечко мој, тамо је дом!"

„Кући?"

Поновио је незамисливу реч. Шта се дешава са том неоичном женом? Можда није ила потпуно у реду? Али начин на који је говорила и погледао га, нико га никада није тако гледао целог његовог, сиромашног, осироћеног живота.

„Али ја сам заиста неко други..."

„Хајде, човече!", само је инсистирала, а сузе су јој текле. после дуге утрнулости први пут у мирном стању, река спасења. „Мој Вили је нестао, а данас је његов рођендан. Ставила сам му чисту постељину на кревет и испекла колач од вишње. И, па... па мислио сам, хтео сам... хајде, дечко мој, ти немаш мајку, а ја немам сина. То је доро. заједно."

Тако је млади, чудни, ескућни војник отишао. Ходао је као поедник упркос хромој нози.

Мајка Шредер је имала нешто о чему је ринула и о чему је љуав, а то је најпотренија ствар за жену.

Machine Translated by Google

Година о јављивања

1942.

Machine Translated by Google

Хјустон Стјуард Чем ерлен

Хјустон Стјуард Чем ерлен је рођен у септем ру 9. 1855. у Саутсију код Портсмута у Енглеској. Његова младост је прво итно провео у Версају. Након што је оравио у разним земљама, посе но у Швајцарској, живео је у Немачкој од 1885. године. Године 1908. Чем ерлен оженио се Евом Вагнер, најмлађом ћерком Ричарда Вагнер. Године 1909. преселио се у Бајројт, где је живео до своје смрти 9. јануара 1927. године.

По о разовању и професији Чем ерлен је ио природни научник. Као такав, написао је прво фундаментално дела о улози људских раса током историје. Овим делом је такође стекао непристрасну процену немачке суштине и њене политичке мисије у свет. Чињеница да је ово ио глас аутсајдера, посе но код разумног Енглеза из једног од истакнуте породице острва, повећале су тежину његових списа. Са њима је Чем ерлен јурио испред његово време, а такође је остао несхваћен у Немачка на прелазу векова. Адолф Хитлер је писао у 1924. у „Мајн кампфу“ да су званичне канцеларије немачке владе равнодушно прешле преко сазнања о извесном Хјустону Стјуарду Чем ерлену.

Machine Translated by Google

Та чињеница није могла више да потресе Чем ерлена него Несрећа Немачке у светском рату. Све до своје смрти остао је у еђен у велику мисију Рајх. По његовом мишљењу, само у Рајху је заиста могло појавиће се велики, ефикасан противник против светског јеврејства, и тиме ће почети спасење преосталих народа.

Machine Translated by Google

Земља сло оде

од Хјустона Стјуарда Чем ерлена

Током светског рата, један од ретких сло одних Енглеза, Хјустон Стјуард Чем ерлен је написао следеће под насловом Немачки поглед на свет:

Најзначајније је да разумно, потпуно Енглески Енглез ли ералних уверења, који је, међутим, поседовао огромно, ду око утемељено знање - Џон Стјуарт Мил - изјавио је око средине 19. века ти век:

„Само у Немачкој се зна каква је сло ода...“ дух је!“ Молим вас да до ро заележите: „само у Немачкој!“ То је ио искрен мудрац! Он потврђује оно што су сви нај оњи Немци знали и говорили, али оно што су многи од нас - заведени политичком страшћу, за лудели и ментално ослепели за оју оје - не знам, не разумем и не желим да признати: да је Немачка једина на свету уточиште једног истинска сло ода... Ову сло оду на земљу доноси одређени људи као својина душе. Она се не може ни поклонити ни одузети.

Човек је сло одан, сло одан се не постаје - осим ако се гледа као на „постајање“ развоја семена ка цветању, што је можда успорено или потиснуто од стране

Machine Translated by Google

спољашње препреке. Нико не може дати сло оду другоме, али му може показати пут ка њој.

Наш поштовани Клопшток даје исправан немачки дефиницију појма када каже: „Ко год сам мисли, а ретко имитира, јесте сло одан човек." Непогрешив Знак овог немачког концепта унутрашње, истинске сло оде јесте езусловно поштовање сло оде сваког другог човече... Гете каже: „Могу да се радујем само у оном човеку који зна шта је корисно за њега и за друге, и ко ради на о уздавању његовог хира."

То је најважнија поента! Јер ако Џон Стјуарт Мил каже да се само у Немачкој разуме шта је сло ода духа јесте, онда можемо додати: да је то зато што само у Да ли се хир у Немачкој посматра као супротност сло оду и препознаје хир као уништитеља сло ода.

Штавише, веома је значајно што Гете каже: „ради" да о узда његов хир... Они заслужују да уду названи сло одни којима је дата склоност да се оре против њихов сопствени хир: за сву истинску сло оду - појединца као и тоталитета - почива на каменитој падини само-контрола и самоуправљање. ...Немачка сло ода не може ити дато, лежи као осо ина у души и мора се освојити унутрашња ор а и унутрашње сазревање; то је дело, трајно ношење... то је проживљени поглед на свет. диференцијација ове немачке сло оде је упадљива,

Machine Translated by Google

где год се може тражити поређење: Француз, на пример - пошто је протерао своје хугеноте и у ио своје франко-германско племство - уопште не зна шта значи појам „сло оде“; он је види једноставно као неограниченост хира појединца, дакле потпуну супротност истинској сло оди.

Ко год је путовао у Француску, тамо је пронашао све о ластима, ширећи разврат.

Осим тога: ко год жели једнакост - а то је доминантна страст Француза - не може желети сло оду; јер је једнакост присилна владавина изједначујуће воље неме већине, у за рани сваког разликовања, посе ног иће.

Много занимљивије је, међутим, поређење са углавном крвно сродним Енглезима, који и данас (1914), усред преовлађујуће за уне, већини се чини као до ар пример сло одних људи - и који се е такође виде као такве. До ра анализа припада доказу да Енглези стоје далеко иза Немаца и да у стварности поседују само варљив привид политике

сло ода. Као и сви људи који плове морем - као што су становници немачких прио алних подручја, такође - истински формираних Енглези у великој мери поседују осо ину самопоуздања; то је „стајање на сопственим ногама“ и самодовољност. То се, у крајњој анализи, враћа на о ичај свакодневне ор е против деструктивног

Machine Translated by Google

елементи. Тако се развијају хра рост, удност и истрајност. Само удала може порећи да је овај народ имао, има и да ће наставити да има сјајне људе - јер ће их дате околности стално развијати.

Шкотски песник из 14. века[ти] веку је певао: „Сло ода је да нека уде хваљен више од свег злата на земљи“. Дакле види се да и најплеменитији концепт сло оде могао настали су из таквих природних тенденција. Али историја је ствари усмерила другачије. Док је Немачка прошла кроз најтежу школу искушења са којом се икада суочио неки народ и имала више него довољно прилика да научи како да „ограничи хир“, Енглеска, окружена
заштитна мора, доживела управо супротно: чим
постало је унутрашње смирено, цео свет је стајао отворен
за пљачку и суз ијање. Водећи принцип је ио
од тада па надаље: Енглези као сло одан народ, сви остали народи огом дани плен - ило то данас, ило то сутра. Од тог тренутка, енглеска политика је у суштини ила пљачка. Али видели смо да - према немачком погледу на свет - сло ода такође претпоставља
поштовање сло оде других: већ од овога
разматрање је показано да такав раз ојнички народ може не ити заиста сло одан.

Његова много хваљена парламентарна влада увек је служила владавини мањине: парламенту никада није ило дозвољено да управља спољним пословима, нити има

Machine Translated by Google

одлучујући глас у погледу о   јава рата или мировних споразума; данас деспотски влада веома мала клика мање-више мрачних господе, људи који су уско зависни од новчаних моћи и потпуно труле, криминалне штампе.

Колико год ствари   иле непотпуне у немачкој држави (од 1914), уздиже се као планине високо изнад Енглеза у поштовање људског поштовања, људског достојанства и људске сло   оде. Од почетка, Енглез је под сло   одом разумео недостатак дужности према држави, ништа више. Већ у златном до   у велике енглеске револуције то главно дело „врховна владавина
народне скупштине“ (Лил   урн, 1643) прогласиле су да
Присилна војна служ   а никада не   и тре   ало да   уде уведена, јер   и то суспендовало сло   оду. Сваки морални
Стога недостаје веза између појединца и тоталитета. На тој основи ни појединац ни народ не постижу истинску сло   оду. Зато Енглези радо дозвољавају да њихове   итке воде странци - у Европи о   ично Немци, у Азији...

Индијанци; Енглез је   ио равнодушан према свему као све док је могао да врати своја неизмерна   лага
иза зида таласа око свог острва у   ез   едности. Историја ширења енглеског царства је вероватно најнеморалнија позната у светској историји. Најодвратнија ствар је о   авеза лицемерја, која је

Machine Translated by Google

уздигнут је на ниво закона живота. Јер као што таласи штите његове златне полуге, тако је и воља за пљачком ове државе за арикадирала се иза океана лажи, све док чак ни Већина искрених људи више не зна шта је истина.

Оно што доживљавамо у овом рату (1914) са чуђењем и шоком - кампања лажи против Немачка - је само последњи отровани плод векова пракса. За све што смо чули и чујемо о Ирској, Индији, Африци, Кини и Египту - све је лаж. Када целокупно постојање државе почива на лажима, где да ли и сло ода - ило да је појединац, ило да је народ - одакле долази? Појединачни Енглез је и даље на високом нивоу степен истинољу ив, племенит, љу азан - али ипак о авезан на лаж. Он је стога слуга лишен свега истинска сло ода духа, која увек мора остати са заповеђеном линијом у свим јавним верским питањима и држава.

Колико је велика немачка сло ода у поређењу! Као што је већ често напоменуто, може се сумирати као сло ода, као истинитост. Сло ода је истинитост. Ко год заиста, то значи потпуно у складу са његовом суштином, јесте потпуно у складу са својом природом, он је сло одан.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Финска лојалност

од Ирјоа фон Гроенхагена

Није случајно што се нордијском човеку приписује лојалност као његова посе на карактеристика. Баш као што је једноставна, оз иљна природа, такви су и његови људи: једноставни, јасни, делатни оријентисан, кроз тешку суд ину помало тврд и намерно, али ипак истовремено пун хумора, и пре свега: лојалан. Чврста и непогрешиво суд оносна је лојалност великом човеку и отаџ ини.

Лично искуство и тре ало да покаже колико ду око традиција и дух отаца је укорењен у Фински сељаци.

Наш клан је поседовао имање у плодном, лепом крају у јужна Финска. Године 1888. мој деда, као последњи од нас, сахрањен је поред средњовековне цркве село. Колико се тога догодило од тада до данас. Тешке ор е за домовину, зима рат зими 1939/1940. - а затим и о нова и процват нове земље која постаје независна. Тако се догодило да се једва сећам времена и света мог деде.

1942. године, током војне служ е, мој пук је ио стациониран недалеко од имања мојих предака

Machine Translated by Google

преци. Тако сам једног сло одног поподнева изненада направио одлука да оду тамо. Два друга су желела да пратите ме. Можда су још увек или живи сељаци Ко је познавао мог деду? После но сам размишљао о стари Саари, о коме ми је отац писао. Његов клан је служио генерацијама на нашим имањима. У На улазу у село угледао сам стараца како седи на мост, пушећи лулу и замишљено гледајући у удаљеност. Већ је имао 80 година, ако не и више, али је ио чврст као дрво које је тако пустило корен ду око у земљу где га ниједна олуја не и могла о орити. Отишао сам у га и питао да ли је сељак по имену Саари још увек ту жив, и ако јесте, где и се могао срести са њим. Његово ду око увучене очи испод елих о рва ацале су мрмљајући поглед на мене. Његово лице је постало тврдо пред овим странцима и гледао је кроз сва тројицу са неповерењем.

„Шта онда желите од њега?“

„Само желимо да га посетимо и разговарамо са њим.“

„О чему?“ зарежао је оштар глас.

„Па, ако аш морате да знате! Зовем се Гренхаген и ја желимо да знамо да ли још увек има сељака овде ко је познавао мог деду.”

Као да му је тамна завеса пала са лица, осмехнуо се, да сијао од радости.

„Драги Боже“, речи су рзо сишле са његових уста. „Ја, ја“

Machine Translated by Google

Ја сам Саари - а ти - ти си из Гроенхагена! То ја
тре ало и ипак да доживиш тако нешто! Мислили смо да ти
сви су умрли, јер нико од вас није дошао овде. Како
„Драго ми је што ће моја жена ити! Хајде, хајде!" Одвео нас је кући,
скоро скакао од радости. Његова жена је такође ризнула у плач
радости: што ме је дуже гледала, то је ила о илнија
текле су.

Морали смо да седнемо и разговарамо са старцем док
жена је поставила места у „господској со и". Мојему
изненађење, видео сам само три места постављена за столом - за моје
другови и ја.

„А ти? Зар нећеш и ти јести?"

„О, не. Само ћемо гледати и уживати док
све док ти је укусно."

Нисмо чекали да нас поново питају, већ смо јели са
до ар апетит. Старци су седели једни поред других,
љуљао се напред-назад и срећно нас посматрао.

Вест о нашем доласку се проширила попут пожара
село, захваљујући старици. Није тре ало дуго
пре него што је дошло до рих десетак старих сељака, који су предали
познао мог деду. Тврде руке старих сељака
пружала се према мени са до родошлицом и чистим сузама радости
сливале су се низ лица искрених, до родушних стараца
људи. Свако је понео неку успомену
сећање на моје претке - такође пажљиво чувано

Machine Translated by Google

фотографије и слике из новина и часописи, у којима су са поносом видели једног од „својих“ Гроенхагенс.

Старији људи су седели око мене. Упркос мојим захтевима, ја није их могао у едити да заузму место у исто време столу. По старом о ичају понудили су ми храну и пиће, нај оље које су имали. О рок је ио као гоз а. Све ми је ило доступно, јер је иста крв текло је у мени као у човеку кога су волели и поштовани у младости.

„А сада, младићу, поћи ћемо на твој гро деда.”

Испред мене није ио гро за орављеног човека. Гранит је ио гладак као нов и сјајан Цвеће је расло око њега. Нисам могао да сакријем колико сам ио дирнут ио је.

„Али, Саари, ко се ринуо о гро у?“

Старац ме је погледао, и свако је видео да јесте не разумем питање. „Кога рига за то? Ми, моји жена и ја, наравно. Моја жена пере и полира камен сваког пролећа, а сваке недеље доносимо нови цвеће.”

Мој деда је умро 1888. године. Од почетком века нико из породице није имао

Machine Translated by Google

могао да се ринем о гро у. Прошло је тридесет година, ја

ило је срамота.

Да ли да му се захвалим? Саари не и разумела.

то. Његово дело му се чинило тако очигледним да је ило

Бесмислено је расправљати о томе. Једноставно сам ћутке пружио руку

старцу, њему и његовој жени, и о ећао да ћу

повратак.

Неколико година касније, верни слуга се вратио кући у ту

велика војска. Поред гро а мог деде стоји

једноставан камен са натписом:

Веико Саари

Machine Translated by Google

Стање Европе у следећем веку ће поново неговати мушке врлине: јер ће се живети у стална опасност. „Универзална војна дужност“ је већ данас нео   ични противотров против женствености демократске идеје: које произилазе из   ор   е нације.

- Фридрих Ниче

Machine Translated by Google

Финска 1918/1919

Високо на крајњем североистоку тада мањег

Европа, мали народ Финаца, који је до тада ио

под руским јармом, по унили су се 1917. године након

из ијања ољшевизма у Русији.

Тиме је јасно афирмисала Европу и постала њена најзначајнија

североисточни астион против Азије.

Године 1918. већ освојена сло ода је ила, посе но на

финска југозападна о ала, угрожена моћним

Бољшевичке инвазије.

Током овог периода, немачки народ, који је патио од

међународна јеврејска локада глади, орила се веома

тешке итке на западу, истоку и југу Европе као

као и на Блиском истоку и у Африци.

Немачка није могла хра ро да гледа фински народ

потврђујући Европу, поново ивајући испоручена у о новљеном

ропство.

Немачка није могла дозволити ољшевицима, већ

од ијени од југоисточног Балтичког мора, да и сада стекли

држећи северни део Балтичког мора.

Штавише, напредовање Совјета на север

Финска и успоставила везу са Енглеском преко северне

Шведска и северна Норвешка - за удућа времена и

Machine Translated by Google

друге политичке околности - у сферу

могуће.

Шта то значи, темељно је научио/ла

Припадници Вафен-СС-а стационирани на крајњем северу.

Упркос свим триковима савременог Немца

Канцеларије марксистичке странке и владе, Врховни

Немачка војска је одлучила да помогне Финској.

Генерал Лудендорф је сумирао разлоге за то - за

Будућност Европе је тако одлучујућа - одлука са следећим

речи: „Све своје одлуке доносио сам својом главом;

Одлуку да помогнем Финској донео сам главом

и свим срцем!”

Machine Translated by Google

Витезови Немачке куће

Тевтонски витезови нису само освојили земљу дуж доњи ток реке Висле, укључујући Источну Пруску; такође су додали алтичке провинције на североистоку, Померанија и нова покрајина на западу њиховим поседе.

Ови витезови су у почетку војно осигурали своју територију. Али људи који су знали како да рукују мачем или су такође спосо ни администратори и пре свега стручњаци у пољопривреда. Знали су да плуг мора да прати мач ако и њихова државна територија ила освојена и сачувана за немачки дом.

Да и Источна Пруска могла да остане немачка кроз вековима чак и под најтежим условима, да је то пре свега током диктаторског Версајског споразума није се одрекла ничега од своје етничке припадности, може се захвалити колонизационе активности оних сељака који су основали су своја имања под заштитом Тевтонски витезови.

170 година након првог отварања немачког источног провинција, земља реда је већ смештала 750.000 људи. То је ило, мерено у односу на превоз

Machine Translated by Google

и економски предуслови тог времена,
невиђено достигнуће.

Током оснивања и развоја новог села, ред је користио предузимљиве људе који су водили сељаци, заједно са својим породицама, из Рајха територија.

За свој труд, ови људи су до или велике земљишне грантове као и позицију начелника села, која је ила наследили су њихови потомци.

Често су до ијали и такозване корисне привилегије, као што су дозвола за продају опојних средстава или сеоски млин.

Сељаци су до или фарме два фламанска „хуфена“, што значи 30 до 35 хектара. Село о ично састојао се од десет насеља. Свако од њих је поседовало власник; или су наследни према немачком закону.

У почетку, фарме су иле осло ођене пореза. Њихови власници нису или о авезни да плаћају новац или природне производе наред а. Сељаци су или о авезни на војну служ у у милицији и морао је да допринесе изградњи и одржавање утврђења. Одговорност за лаговремено остварење испоруке након истека рока сло одних година, за о ављање јавних служ и, и за професионалне припреме и ригу о поља, одмарала се код сеоског начелника.

Machine Translated by Google

Колико год су прописи о административним односима у основи или једноставни, толико су иле невиђене препреке са којима се немачки сељак тамо горе - ез корисних средстава садашњости, далеко од домовину и сам - морао је да превазиђе. Не само да је морао да крчи шуме, исушује мочваре и децидификује ливаде, већ и више од тога да постане господар над несигурношћу туђе земље, и над неповерењем и непријатељство његових становника.

Ако ипак економска и народна консолидација овог подручја се одвијало тако рзо, и ако је на врхунцу основано пет села и насељено од стране сељака у десет дана, онда је то сведочанство предузимљивог духа сељака свих немачких племена, као и организационих и војних достигнућа Реда Тевтонских витезова.

Machine Translated by Google

Битка за Ана ерг

21. мај 1921.

Горња Шлезија

Угрожена са две стране од стране Пилеса и Чеха, Шлезија проширила се далеко на исток након светског рата.

То је чисто немачка земља; њена поља дају о илне приносе производи, његови рудници цинка и угља припадају Европи највећи.

Шлезија у немачким рукама и ометала Пољску нападi на Источну и Западну Пруску, као и нападi против Саксоније од стране тадашњих Чеха под контролом савезника.

Овај немачки клин је већ својим положајем ио одлучујући значај за од рану линије која иде од Штетина до Берлина, Лајпцига и Минхена.

Наравно, Пољаци и Чеси су или свесни тога стратешки значај Шлеске.

И тако, у време највеће исцрпљености Немачке после Светског рата - и под заштитом Савезничке трупе стациониране тамо - делови Шлеске су или разорени од стране Чеха и Пољака чак и пре народног- пле исцит. Чак и пруска провинција Позен - по врлини његовог положаја и великог проширења утврђења Немачки клин у словенску поплаву - украден је из Рајх и дат Пољској ез пле исцита.

Machine Translated by Google

Непријатељи су или разочарани резултатом пле исцит у пограничним о ластима источне Горње Шлеске. Упркос најгорем терору пре пле исцита, далеко највећи део становништва се определио за Немачку.

Млади и стари војници, који су се вратили из светског рата, тек су почели да успостављају нови живот темељима као сељаци, у фа рикама или у универзитети.

Баш усред овог мирног посла дошао је вест да је пољски лидер Корфанти - по трећи пут, али овог пута уз подршку своје владе и пољска војска - предузела је напад против - још увек Немачка - Шлезија. Његова намера је ила да освоји целу Шлезија за Пољску, која је тада - ез икакве војске заштита - изгледала је еспомоћно против Пољака жеља за пљачком.

То и ио тренутак за тзв. Немачка влада Рајха да позове на оружје. Али црвени и реакционарни владари у Берлину кликнули су петама у испред намрштеног француског ам асадора. Без акцију, они су у почетку пустили да ствари иду својим током.

„Горња Шлезија, да, цела Шлезија је у опасности!“, одјекивало је као крик кроз немачке земље, упркос тишини црвено-реакционарну штампу.

Многи од нас још нису видели ову величанствену земљу.

Machine Translated by Google

Економски и стратешки значај овог немачког рука која се пружала ка истоку, међутим, већ је ила инстинктивно нам је јасно. Велика огатства земље и његова економска улога, с друге стране, ила је мање одлучујућа за нас младе војнике.

Било је то питање части.

Тако су се сливали до ровољци из свих делова Немачке, посе но из Баварске, Хам урга и саме Шлеске.

У међувремену, међутим, притисак савезника на влада у Берлину се толико повећала да је покушао је да спречи формирање до ровољачких јединица.

Само уз највеће тешкоће и коришћење сваког трик су иле јединице и појединци који су могли да стигну до спорно подручје.

Њихова опрема је ила изузетно оскудна. Пре свега, тешко пешадијско наоружање и артиљерија или су готово потпуно недостају. Стари, искусни војници из Другог светског рата имали су младе, једва о учене до ровољце поред се е,

Али сви су или опседнути једном вољом - далеко више него само од рана, да уништи непријатеља који већ је тако ду око продро у немачку земљу.

Против строгих упутстава претерано плашљивих Берлинска системска влада, до ровољачки атаљони марширали су на своје положаје током ноћи Од 20. до 21. маја.

Machine Translated by Google

Ана ерг је освојен у тешким ор ама. Из њега Људи су видели далеко у земљу, на југу према Коселу реке Одре и на истоку према пространом горњем току Шлеске индустријске о ласти.

Доминантна висина ила је у немачким рукама, стара оележје целе Шлеске!

Ефекат на Пољаке је ио разарајући. Период Пољски напади на територију Рајха су престали.

Широм целе Немачке - коју су претходне године имали доживљавао је деградацију за деградацијом - међутим, први слатки зрак сунчеве светлости про ијао се кроз таму покров од о лака.

Machine Translated by Google

Германски живот ће

Сваки рат је крвопролиће нај оље крви. Многи по еда оружјем ила је истовремено и разарајући пораз животне снаге и крви једног народа.

У том смислу, нажалост неопходна смрт Кумови, колико год то ило жалосно, нису најгори део.

Много је горе одсуство деце која нису одгајана током рата од стране преживелих и после рата од стране мртав.

Највећи поклон за удовицу палих је увек дете човека кога је волела.

Никада не желимо да за оравимо по еду мача и крв коју су пролили наши војници не и имала сврха, ако по еда детета и колонизација нова земља није уследила.

По наређењу Рајхсфирера СС-а

од 28. окто ра 1939. за цео СС и полицију

Machine Translated by Google

Иамато

од Казуичија Миуре

Јамато је име јапанске провинције. Зато што Изузетни јапански војници су потицали одавде подручја, име Јамато је постало сим ол хра рост и испуњење дужности. Ништа се једноставно не може преузето од страног народа свом народу. Али ми може да научи из јапанског примера како хра рост и хра рост је укорењена у религиозном осећању.

Десило се то 1932. године по западном времену да је Јапански мајор, рањен током ор и за Шангај, изгу ио свест и тако доживео несрећу да падне у руке непријатеља. Након тога је ио осло ођена од стране напредујућих јапанских трупа и заузета назад. Једног дана штампа је о јавила да је мајор извршио самоу иство тачно на месту где је ио заро љен.

Шта нам овај догађај говори? Једноставно зато што је имао ио је рањен и ез свести, официр је ио заро љен; да ли је то ила срамота за ратника? Зашто је окончао свој живот уместо да се ори за своју отаџ ину, и служећи му својим знањем, искуством, хра рошћу

Machine Translated by Google

и дух? Само из Јамато духа, тог духа јапанског човека, може се о јаснити његово понашање.

У сагама западног Јапана, традиција снажног витешког духа је посе но жива; темељ За духовно о разовање саге-витеза може се наћи у књизи „Хагакуре“, делу о витешком кодексу, где пише: „Ако морате да ирате између два пута - живота или смрти - иза ерите овај други.“ Мајор, који је ово учење носио ду око у се и, отишао је пут смрти. Али зашто и неко тражио смрт?

У витешком кодексу данашњих јапанских ратника, „Сенџинкум“ или учења ратног логора, то је написано: „Живећи, никада не и тре ало да носиш срамоту з ог заро љеник; након смрти не и тре ало да оставиш за со ом лошу репутацију кривице и несреће.“ Од давнина се у Јапану сматра великом срамотом живети у заточеништву; прво тре а умрети.

У модерном рату - осим у стара времена - извесно околности у којима неко уде заро љен могу ити неиз ежне. Свакако се може сматрати да је неко не мора нужно умрети након што је неко завршио своје дужност са високо напредним модерним оружјем - да, завршено нај оље што може - и да много оље служи својој земљи тако што ће остати жив и испунити свој позив - ило да је то у рату или у миру. Такав став има извесно оправдање;

Machine Translated by Google

али јапански војник мисли другачије: ако живи даље у срамоти заточеништва, то значи да се није орио да смрт, да је још увек имао могућност да се ори, и испуњен је најду љим жаљењем што то није учинио ори се до смрти за Тенноа, отаџ ину и народ.

„Било да је на мору, где морска вода крштава моје тело,“
ило на копну, где маховина прекрива моје кости у планинама,
Само са великим владаром желим да се орим
ез икакве мисли о се и.”

Баш као ова древна песма, коју поново певамо и поново, доводи до изражаја, потпуно је незамисливо да се војник враћа у живот. Лорд Нелсон је рекао на свом смрт: „Хвала Богу, испунио сам своју дужност“; Јапанац се, међутим, не ори само з ог дужности, већ у да и жртвовао свој живот. Ервин Белц, један од најољих власти у вези са Јапаном, извештава о једном од својих искустава из периода Руско-јапанског рата: Јапанац познаник га је посетио са сином, који је следећи јутро је тре ало да се јави на фронт. После младић је отишао, др Белц је разговарао са својим познаник о рату; старац му је рекао да Изгу ио је свог најстаријег сина четири године раније током Боксерска по уна и сада је послао свог другог у рат. Он наставио је рекавши да ће његов поштовани породични гр сада

Machine Translated by Google

више није имао никога да га настави, јер није имао више синова. Белц му је утешно рекао: „Нису сви који иду на фронт предодређени да падну; верујем да ће се твој син вратити са великом војничком чашћу.“ Стари отац одмахнуо је главом и одговорио: „Не, мој син иде у итка да и се пронашла смрт хероја, а не да и се вратити се жив.“ Ервин Белц је приметио: То су иле мирне речи, достојне филозофа.

Овакав став је прави разлог зашто Јапан има раније није изгу ио ниједан рат, а у садашњем рату у Великој Источна Азија је такође постигла тако дивне успехе. Она није ништа друго до одлучно дело - у најмањем замисливе подморнице - нападните и потопите најмоћније ратних родова америчке флоте. Самоуништење јапанских летача има за циљ да се виде као део ом ардовања и да се зарију у непријатеља, у како и испунили свој позив. 12. децем ра ти прошле године, Царски шта је известио да се девет од десет морнаричких авиона успешно самоуништило.

Овај херојски дух је оно што штити Јапанско царство; Овај херојски дух је омогућио јапанској војсци да већ уде године 1274. и 1281. - са само 50.000 људи против далеко надмоћнијим Монголима, који суројали око 150.000 људи - да их жестоко по еде и од ију њихове страшан напад. У кинеско-јапанском рату 1894/1895.

Machine Translated by Google

и руско-јапански рат 1904/1905, листаве по еде Јапана произашле су из овог духа. И ти војници, који се данас оре у ескрајном простору Пацифика на копну, на мору и у ваздуху, сви су спремни да ране своју отаџ ину до последњег тренутка и уђу у редови огова.

Они који такав дух називају фатализмом и виде га као есмислено непоштовање драгоценог људског живота далеко су од разумевање јапанског војничког духа. Смелост Ратна дела јапанских војника су манифестације овог моћног духа, који ради за наставак и част Рајха, за правду и за истински мир.

Такође и ила неопростива грешка видети најмањи траг примитивне руталности у овом духу. Љу ав Јапанаца према цвећу је до ро позната. Међутим, његова естетика му не дозвољава да тражи цвет сам, већ цени органско сједињење лишћа и гране; зато никада не одсеца цвет, већ оставља то на грани. Јапанска цивилизација није само дала свом народу велику спремност на жртву, већ и осетљиво саосећање. Ово саосећање се показује у понашање јапанског војника према непријатељу, посе но онај заро љени. Ево једног у едљивог примера из средњег века: 1184. године, током огорченом грађанском рату, сјајни ратник Кумагаи је по едио

Machine Translated by Google

витез из непријатељског логора, Ацуморија, и, према ратном о ичају тог периода, одузео му главу. Ацумори је једва имао 20 година, а Кумагаи - ду око потресен његовом прераном смрћу - одложио је мач, оставио витеза касту и постао свештеник, како и провео свој живот као такав уз молитве за до ро ит душе пали.

Током претходног светског рата јапански до ровољци служећи у канадској војсци, завршио је на дужности западни фронт; међу њима је ио до ровољац по имену Исомура, који је током напада наишао на рањеног Немца. Рањеник је гестовима дозволио Исомури знао је да је имао страшну жеђ и ез оклевања Исомура му је дао да пије из своје чутурице, у којој је још увек ило мало драгоцене воде.
У међувремену се појавио ритански војник који је напао рањени Немац својим ајонетом. Исомура је ацио се е између њих и повика: „Зар не видите да је човек тешко рањен?“ - „Па шта“, одговори Британче, „рањен или не, сваки непријатељ који је у ијен је наш до итак.“ - „Где је твоја хришћанска милосрђе?“ - „Оставио сам је код куће када сам отишао у рат“, одговорио је Британац.

Исто тако, током Светског рата, јапански до ровољац Мороока је чуо и изузетно младог противника - кога је напао ајонетом - вичи

Machine Translated by Google

„Мајко!" Када је чуо ову реч, знао је да може није други пут зарио ајонет у овог непријатеља, и тако је учинио тај момак, иако рањен, ити спасен и касније враћен у домовину.

Јапанци заиста сматрају да је испод њиховог достојанства ити заро љен, али ипак имају ду око саосећање према заро љеницима које сами узимају. Током руско-јапанског рата, многи Руси Јапан је заро ио заро љенике и ниједан од њих неће ез захвалности се сетите великодушног третмана који им је указао у Јапану. Такво понашање према рањеном непријатељу увек се сматрало врлином у Јапану. Из њихове историје је јасно да су Корејци Учесници монголске инвазије који су пали у јапанске руке нису заслужили посе ан третман, али су ипак наишли на хуман пријем. Цар Кора је чак сматрао за потре но да изрази своју захвалност за то третман у писму јапанској влади. Овде се мора запамтити да је монголска инвазија ила смртна претња Јапану и његовом народу. У руско-јапанском Рат Прве дивизије и Друге јапанске армије имао је задатак да се рине о првим руским заро љеницима. Наређена је инспекција са циљем упознавања јапанских војника са униформама, ознакама и оележја противника. Многи од регрута

Machine Translated by Google

једна компанија, међутим, није учествовала у инспекција. Следеће разматрање је дато као разлог: Било је срамота ити заро љен као војник, и ило је неподношљиво морати показати своје лице непријатеља као заро љеника; самурај разуме осећања самураја и поштеђује га овог понижења. То је ио разлог зашто војници нису учествовали у инспекција руских заро љеника. Непријатељ официри који су издали наређење да се у ију сви Јапанци, чак затвореници, можда нису разумели ово понашање јапански војници.

На једном од позоришта садашњег рата у Великој Источној Азији, Филипини, почетком јануара, неколико Јапанске цивиле су масакрирале америчке трупе; у У историји Јапана, такви злочини се не појављују.

Јапанци се данас оре за отаџ ину и за све Људи из Велике источне Азије, оре се са тешким, жртвеним тешка ор а у којој постављају најтеже захтеве на се е; ипак имају ду око саосећање за лижње људе, и з ог ове ситуације, у ток ор и, многи значајни и дирљиви догађаји ће се појавити, што ће ући у историју рат и тамо сведоче о духу Јапана,
Иамато Тамасхии.

Machine Translated by Google

А ако имамо лојалност,
и ништа друго на свету,
то је довољно, и нико
стоји пред нама.

Нико нас не може осудити,
ниједан непријатељ не може да прати темпо,
смрт не може пожњети
са својим тврдим резом.

У те и и мени и свима,
расте рано и касно,
и у средини, где падамо,
тамо је посејано.

А ако имамо лојалност,
и ништа друго на свету,
то је довољно, и нико
стоји пред нама.

- Ханс Бауман

Machine Translated by Google

Него ђаволу у паклу...

од Герхарта Шинкеа

Јесењи дан се спустио у магловито пространство море. Последња светлост је пала са дрвећа, и тама је већ почела свој марш преко земље. Вече је дошло влажно и хладно. На широм отвореном прозору његове краљевске дворане стајао је Рат од. Ватра је горела у камину. и ацао је своју светлост на високу фигуру. Оз иљне су иле црте његовог угластог лица, чији се поглед гу ио у магловитој сивини езрадосне вечери.

Краљ је у мислима понављао срећу и патња последњих дана. Тежина је ила тешка на њему рамена. Усамљени човек је судио о се и и својој земљи и морао је да носи терет
несрећа сама кроз ноћи.

Битка код Вик-де-Дуерстеда је изгу љена. Долазим генерације ће о томе причати као о свим иткама, хоће о ратите пажњу на догађај као и на сваки догађај у ратовима између људи. Али никада неће знати које су мисли гореле у њиховом уму човека који је видео како цвет његовог народа умире пре него што је време! Никада неће знати како му је сломило срце док је замахивао својим листавим мачем према главама плавуше ратници који су се орили у непријатељским редовима.

Machine Translated by Google

Фризијски краљ је окренуо главу и зурио у потрагу дуго у ватру. Руку је подигао на чело.
Из мора пламена израниле су фигуре које су стајале пред његовим очима. То је заиста ила слика Алдгисла.
Мртви краљ је стајао пред њим као да је жив. Разговор са њим је почео:

„Желео си да прекинеш непријатељство пријатељством када Пустио си свештеника Вили рорда у земљу. Ти надао се да ће одржати оно што је о ећао.
гласник стране вере само је подстицао немире и сејао је мржњу. Уништио је Фризију. Онда сам узео на мач и позван у рат против непријатеља који претила је сло оди земље. Фризијска земља и тре ало да уде сло одна

уди сло одан као истри морски таласи, сло одан као грмљавина када тутњи над шумама. Али превелика је ила рој непријатеља. Непријатељ је тријумфовао, чуј, мртви, тријумфовао је!"

Очај је говорио из његових речи.

„Племе крвари! Снага јењава против десетоструко јачи, јер господар у Риму посвећује увек нове војске за освајање власти, непријатеља продире у нашу земљу да уништи сло оду Север!"

Дуго је у со и владала тишина.

Machine Translated by Google

Слика мртвог краља се јасније појавила испред.

олног ока.

„Морам сачувати сло оду земље, спасити живот народ од стране силе. Да, тре ало и да сеје и гради, посејте семе у плодно тло и заштитите поља од поплава мора. Фризија тре а да остане, Насипи не и тре ало да потону!

„Да, краљу, Фризија тре а да живи! Твој циљ је ио исто као и моје. Покушао си да помириш непријатеља када Видели сте да је дошао у већем роју. Пркосно понудио му је свој мач. Зар нисмо о ојица синови мора, клице исте земље? Ко је показао домовини њену изворна природа? Вили рорд ти пева песму. свештеници ме проклињу, јер сам им пружио отпор када Дошли су да преваре мој народ. Зато су узнемирили Франачка војска у земљу и сада закопава жетву крв која је текла кроз наше мачеве.

„Чуј Алдгисле, желим да следим твој пример... ако могу.“ Бискуп од Сенса тре ало и да уђе у Фризију. Ја лично желим да примим крштење! Јер Фризија мора да живи!

Краљ је извукао мач из корица, корачао у светлост пламена и држао сечиво у светлост. Мач је још увек ио оштар, али не и тре ало да уде поновио је да се мала група пркосних ратника супротставља надмоћнију непријатељску силу са оружјем. Зарад живота, он

Machine Translated by Google

ио је одлучан да понуди мир. И гађење којим је презирао распетог ога спласнуло је у овом часу очај.

***

То је тре ало да постане по еда крста када је краљ Фризијаца, који је пркосио учењима
црква толико дуго, примила је крштење из руке владика. Свештеникове руке - лукаве и прорачунате - све су веома до ро припремиле. Ту је ило место које је владика иза рао за крштење (ез молитве
кућа је стајала у Фризији, у којој се могао о авити свети чин извршена су); ведро јутро је пало на земљу.
Мушкарци и жене су се окупили да доживе спектакл који је црква нудила. Дрвени крст, подигнут
од стране црквених слугу, стајао је високо. Вили рорд, Утрехтски искуп, дошао је са својим савезником Вулфрамом од Сенса и пратњом преко имања. Тихо, тријумфално, гласник Рима је ходао до узвишеног места.
где је тре ало да се одржи крштење краља. Испред од свих очију и се излила вода крштења
преко краљеве главе, а народ и ио сведок како је чак и најпркоснији краљ прихватио веру крста.

Machine Translated by Google

Рзање коња и лупање копита најавио је свој долазак. Поред њега је јахао Гримоалд, његов муж ћерке. Ратници са копљима и речима су уследили. Када је краљ скочио са коња и кренуо је према епископима, који су већ заузели своје положаје дуж страна подигнутог крста, сав понос севера за листао је у његовом оку.

Несломљени ратник је желео да поклони главу. Нефлекси илан је ио његов поглед према мушкарцима и женама, који су стајали у тишини у кругу док се при лижавао крсту.

Вулфрам, искуп од Сенса, сада је почео да говори гласно да се чује далеко:

„Ин номине патрис ет филии ет спиритус санцти! Видите, то је а велико време које се при лижава кроз представнике Бога на земљи. Краљеви и моћни господари почињу да чују поруку спасења!

Са ентузијазмом конвертора, позвао је речи:

„Мушкарци и жене Фризијске земље, као ваш краљ данас“ прихвата спаситеља и постаје хришћанин кроз крштење, тако и ви тре а да се аците пред ноге свемогућег Бога, који је послао свог сина на земљу да очистити и твоју кривицу, и да те спасе од кривице и проклетство!

Machine Translated by Google

Нико од оних који су стајали тамо није разумео значење речи. Свештеници су стајали у својим кошуљама од жуте коњице иза епископа који је говорио, са смиреним погледом упртим ка тло. Наоружани аначки војници стајали су на стражи са десне стране и лево. Крст се уздизао високо као страшан претња.

Рат одов поглед је лутао ка искупу, зауставио се на шареној хаљини, затим се подигао, срео се са нејасним погледом делегат Рима, вратио се поново и потврдио да поново му је показало колико се краљ разликује од свештеника. Иза високог чела појавила се мисао: Непремостива аријера дели краљеве Германије од римских свештеника.

Владика је у говор о крштењу умешао латинске реченице. Речи церемоније летеле су попут з уњених ноћних птица преко имања и нигде нису нашле срца слушалаца. Тако је њихов ефекат ио изгу љен као дим од тамјана. Врхунац церемоније је изгледао као да је прошао. Рат одов поглед је сигурно и чврсто одмерио групу својих људи, којима је недостајало поштовања аш као и њему се е.

Свештеник је приказивао светост крштених и насликао је паклене муке проклетих који нису желели да чују реч првосвештеника у Риму. Сада Вулфрам од Сенса се о рати самом Рат оду:

Machine Translated by Google

„Узми, дакле, краљу, воду крштења, да и ти, осло ођен свих грехова, једног дана могао ући у рај са мноштво верника, да седе с десне стране свезнајућег Бог од вечности до вечности, док сви они иду у пакао, који умиру некрштени“.

Тада је Рат одов глас прекинуо говорећег искупа.

Упитао је на језику својих предака: „Рекао си,

свештениче, да ћу отићи у рај ако...“

Да дозволим се и да се крстим? Сада ми реците, свештениче, где су моји родитељи, који су мртви и никада нису ни постојали крштен?!”

Терор се проширио међу редовима групе свештеника, јер је свети чин ио тако неочекивано прекинуо. Владика, потпуно занесен одушевљењем конверзија, из ацио је речи:

„Сви су они са ђаволом у паклу, јер су умрли су као пагани!”

Онда је Рат од шутнуо глинену посуду са светом водом тако да је пало на земљу и распрснуло се у комаде. И ацио је своје сло одне речи свештенику у лице:

„Онда желим да вам кажем, свештениче, радије их ишао у моји родитељи и ђаво у паклу него са вама, свештеницима рај!”

Machine Translated by Google

Година о јављивања

1944.

Machine Translated by Google

Европски фронт

Што више овај рат погађа европске народе, то веће енергије које уди у тим људима и креће се у покрет. Застареле владине идеје нестају под утицајем овог рата као да никада нису ни постојале. Вештачки асортиман држава Версајског уговора је згњечена, и под патњом и сузама рађа се нова ера. Ми сами смо само талас у поплави која покреће народе Европе. Идеје расе и социјализма потресају народе Европе и гурају их ка новим о лицима државног живота. Под

утицај ољшевичког покрета експанзије и подлост непријатељских ом ардовања, људи из Европа се неодољиво з лижава, и Појављује се осећај заједништва који никада није постојао пре у прошлим временима јединог привидног просперитета у Европа. Било и погрешно упоређивати стање Европе са оним у ком се нашла када су Французи Револуција и Наполеон су потресли државе и народе. Тада су таласи револуционарне поплаве погодили застарела Европа ез идеје под вођством реакционарног канцелара Метерниха и уништила неодржив и шупаљ систем европске државне з рке

Machine Translated by Google

под аустријским вођством. Данашња Европа се не налази у стању пуког очувања и од ране прошлости. По томе што је постала свесна своје германску традицију, она руши застареле државне границе и поново спаја људе. Стари свет представља непријатељ на западу и на истоку. Капитализам и марксизам су само олесни врхови застареле концепције сврхе живота и вредности човека.

Нову Европу носи енергија револуционарну идеју социјализма и расе. Тако се истовремено налази у стању од ране и напада: напада, јер се супротставља олесном и застарелом свету са ољи. Социјализам није само домаћи програм Рајха, који тежи људском поретку на основу достигнућа, али такође садржи - гледано изван државе - програм Новог поретка европски народи на основу сло одног развоја њихових народних вредности и на основу њиховог историјског достигнуће.

Моћ идеје Рајха

У редовима Вафен-СС-а данас се оре Холанђани, Фламанци, Валонци, Скандинавци, Естонци и Летонци, а ускоро и други људи, о ући ће своје про уђене млади у истој униформи и тако формирају европску

Machine Translated by Google

Фронт под сим олом СС-а, који је настао из
потре а овог часа и чини темељ
надолазећи ред у Европи. Ко год је можда сумњао у снагу идеје,
исправљен је када је
данас среће Холанђане или Естонце у Вафен-СС-у, који су
фанатичнији и одлучнији заговорници
идеја Рајха него многи Немци унутар Рајха. Тиме
сусрећемо се са признањем да је служ а ових људи у
Исток је челична када идеје Рајха. Људи који
орили су се тамо са немачким СС-ом Рајха против ољшевика,
од ацили су све, све предрасуде које још увек спутавају њихове
савременике који
нису поделили јединствено, тешко искуство фронта. У
Бор а против нашег најтежег противника, идеје Рајха у свој
својој листавој лепоти, поново се рађа. Појављује се европски
осећај заједништва који више не познаје
оклевање политичара заглављених у старој држави
теорије. Ови европски до ровољни СС вође и СС-овци су
авангарда европског фронта. Они воле
своју домовину, и зато што воле ову домовину
и ду око у се и су му лојални, желе као награду
рат нови свет, организован од стране снажног Рајха који
само је у стању да спасе своју домовину и заштити живо тело свог
народа. Свакако, ови људи зеле
мањине у својим народима. Светска историја је, међутим,

Machine Translated by Google

увек су их правили неколицина људи који имају хра рости да се усуде на ново. Оклевајући следе тек касније. Мора се прелиставати породична историја једног таквог до ровољца да и се осетило колико снажно идеја Рајха утиче овај младић. Ту је, на пример, један Флеминга. Он се ори у редовима Вафен-СС-а. Његов отац је високопозиционирани елгијски колонијални администратор и сада је у енглеској служ и; његов деда је ио члан елгијских парламента, фанатичног представника француске културе против фламанске опозиције сопствене домовине. Унук грли Рајх и Адолфа Хитлера. Какав прелом у епохама се најављује! Каква је јака привлачност опседнут личношћу Фирера! Како Моћна је крв и идеје Рајха, да младићи ових људи изјављују да су спремни да умру за овај Рајх, од кога су њихови преци живели раздвојено деценијама, да, вековима!

Европски задатак СС-а

СС се стога све више уклапа у своје Европски задатак: Окупља про уђену европску омладину у ор и против ољшевизма и јеврејских плутократија. Ко год помисли да је СС отуда гу и свој прво итни карактер или одступа од строгих принципи Рајха немају разумевања за

Machine Translated by Google

револуционарна идеја националсоцијализма, која се шири преко

граница националних држава. Нико у Европи данас не верује,

ез о зира на то како се рат може завршити, у повратак

вештачког државног система Версаја, који

дугује своје постојање искључиво енглеском мешању у европске

послове. Разумљиво је да је кроз утицај овог рата о рисан изглед

историјског развоја, који је често трајао само неколико деценија

а сада заједнички корени европске породице

људи поново излазе на видело. Чињеница о германском лутању

и некадашњем германском насељу између

Балтичког мора и Црног мора до Атлантског океана

и Северна Африка је формирала крвно јединство Европе

и створио ове људе настају на истом темељу.

Америка и Енглеска немају прави програм за

политички Нови поредак европског континента. Они

већ данас виде Европу само као колонију, коју они

намеравају да економски експлоатишу. Бољшевизам има исто

тако мало да понуди Европи у идејама. Марксизам не признаје

прави народ, исто тако мало као што може да прихвати концепт крви

у свој речник. Само националсоцијализам потврђује

корени сваког истинског народа. Зна да само онај ко јесте

лојалан својој домовини може ити лојалан Рајху. Револуционарни

социјализам Адолфа Хитлера значи за Европу

не само регулисање односа европских

Machine Translated by Google

људи једни другима на основу садашње ор е.
Само из погледа на свет овог покрета произилази креативна снага огате пуноће могућих веза народа и нација Европе са вођством једног јак Рајх. Мора се јасно видети да унутрашњи и спољашњи поредак Европе може проистећи само из ду ина националсоцијалистичког погледа на историју.
СС већ данас чини гвоздени прстен оних људи који чезну са страствена срца за Нови поредак Европе под вођство снажног германског средишта. Без учешћа ових људи ново се не може појавити. Као да наш континент тресе висока грозница; то је порођајни ол нове ере, која жели да произиђе из темељ крвне заједнице европске породице народа и социјалистичког поретка њиховог заједничког живота.

Којим год путем суд ина да нас одведе ка овом циљу и какви год неуспеси да нас још увек очекују, сам циљ остаје непроменљив. То је једини циљ з ог којег се уопште вреди живети и орити. СС зна да све се мора искористити тако да другови из европски Исток расте заједно са њим у заједница ор е аш као и оне са запада.
Интелигентан третман, мора ити велика мера спосо ности коришћено за постизање овог циља. СС остаје

Machine Translated by Google

ескомпромисна у својим принципима, у остваривању својих практичних задатака креативна и великодушна. Мора ити довољно флекси илна да третира сваки народ према његовој природи и историји. Наш задатак мора ити да формирамо европску омладину заједно у чврст и одлучан фронт. Западни непријатељ није спреман да умре за виши свет, јер га не препознаје. Непријатељ на истоку је народу донео само угњетавање и деградацију.

Ако постоје неотуђиве људске вредности, онда су то рани фронт немачке војске. На нашој страни стоји нова идеја. На нашој страни мора се на крају превагнути тас суд ине, ако останемо чврсти и свесни целокупну историјску одговорност ове ор е.

Machine Translated by Google

Ко се може оженити млад?

од Ј. Мајерхофера

Када су млади есесовци у со и почели да разговарају што се тиче девојака, о ично није ило аш пристојно. Данас је ило другачији. Био је то оз иљан разговор и такав је остао.

То је ило зато што је старији цимер до ио књига за Јул, која је садржала разне оз иљне животне мудрости, од којих је неке пренео млађим момцима на размишљање. Била је то књига осамдесетогодишњег Доњег Саски писац Густав Френсен под насловом „Ворланд“. Тхе аутор је мислио на још неосвојену земљу испред насипа, „нову земљу“, али и поред тога и на расну и моралну удућност нашег народа.

Ханс, старији друг, ухватио је младиће - који су често лакомислено говорили о женама и љу ави - у погодно време. Била је недеља после ручка, време „тишине пред уру“ пре него што крену у град. Ханс прво им прочитајте ово:

„Млади Т. је желео да се ожени и рекао је пријатељу: 'Ја' имам рођака са 3000 марака. Онда је отишао и оженио ју је. Млади Б. и његов пријатељ видели су две девојке ходајући испред њих на путу до плеса. Они одлучио је да ће његов пријатељ узети краћу за плес и вино, а он и узео оног високог, кога је касније

Machine Translated by Google

ожењен. Млади С. је желео жену. Једног дана је угледао отворио прозор и на крају се оженио девојком која је имала оставио га је отвореним. Млади Р. је у почетку жудео за комшиница са леве стране, али када је по егла од њега, Узео је ону са десне стране. Оно што се спаја на овај начин се назива сакраментом од стране католика црква - на до ром немачком то значи Божја тајна воља. Протестанти кажу: „Што је Бог саставио...“ Ја мислим да су то само случајности - и половина њих несрећне - које се дешавају младим људима који нису правилно научени од стране родитеља, наставника или државе, и који сами, иако одрасли, нису отворили су очи.“

„Сви ви идете у село сваке недеље“, окрену се Ханс и рекао им: „А ако наредник није ио тамо, ви исте сваки дан трчали код жена, које и радите“ чак ни посе но поштовање, уз неколико изузетака. Само сетите се околности како сте се упознали, и ако од стране Тиме што радиш можеш да извучеш од сељана пресуда: „Есесовци знају шта желе са девојкама.“ Они не само да желе..., већ су и селективни и имају укус и осећај за чистоћу, што је пола карактера. - Ова или она осо ина, иначе, „Не хвала.”

Ханс их је свео на величину. Али је такође сазревали су их изнутра у исто време. Они су тада

Machine Translated by Google

нудили су критике на основу онога што су знали једни о другима. Они који су мање-више прошли тест уживали су да то „ухваћенима“ препусте на шаљив начин. „Преступници“ су дозвољавали да им се недељна коса рашчупа ез отпора или да им се уши чешкају још црвеније него што су већ иле од срамоте. Ханс је ио задовољан до рим срцем младића, на које се могло утицати енергичним речима.

„Сада послушајте овај одломак“, рекао је и прочитао још један одељак:

„Младић, чак и онај ду љи и оз иљнији један, има између 24 и 28 година - када ира његов партнер до краја живота - у свом ићу још увек није зрео, још увек несвестан своје суштине, а ипак то чини не познају живот и свет. Свако ко познаје Читав људски живот зна да је човек од 37 година потпуно другачији од човека од 27 година.”

„Пошто је тако - према Френсену - 27-годишњак доноси најважније одлуке у свом животу - најважнију одлуку у свом животу... знате ли шта је то? - и о ично не препознаје оно што је заиста вредно младе жене, оне које стоје тамо у једноставним ојама, лепа, снажна, тиха и ду ока, створена природом и расе посе но да уду мајке и узгајивачи наше расе; него оне много више теже, према својим незрела природа, према онима који шарено листају

Machine Translated by Google

са малим талентима и триковима, који им приступају са мале површинске чари.

„Када се ови мушкарци највредније врсте ожене, сазревају током година, препознају више јасно из године у годину, врста жена које су вредни, чезну за њима и желе их, или ће их ускоро имати тајне љу авне афере. А ове вредне девојке са друге стране с друге стране, пошто доживљавају да нису иза рани од стране младића, а сами не могу и не желе да живе ез љу ави и, према свом мишљењу, сопствена вредна природа, привучена овим вредним, зрели мушкарци, прате своју жељу за љу авља. И тако, на овај начин, с једне стране, ови вредни људи живе у пропалим раковима, што им јако штети продуктивност, а са друге стране ове вредне жене или живе ез љу ави у сталном незадовољству, или остају (већина њих) током целог цветања и плодни период њиховог живота вољена осо а ез деце. Ово стање је пуно про лема са људске тачке гледишта, а од народног оног од велике штете.“

„Пун про лема са људске тачке гледишта, и „од народног оног од велике штете“, поновио је Ханс са нагласак.

Након што је завршио, неко време је остало тихо. Али онда се неко огласио: „Али не можемо толико дуго чекати?“ Колико имаш година, Хансе? Касне тридесете? То је скоро...

Machine Translated by Google

средњих година! Рајхсфирер СС, међутим, жели да се венчамо млади!

„Очекивао сам овај приговор", одговорио је Ханс. „Аутор Френсен није мислио да се не тре а женити пре 37. године, већ жели да младић што пре учини све напоре да постане свестан правих људских вредности, што природно иде руку под руку са радом на се и. 'Човече, постани неопходан!', рекао је један."

важан човек је једном рекао.

„Да ли мислите да је Рајхсфирер желео да се удате млади како исте се могли удати глупи? И да тек после тога отворите очи? Да ли мислите да вам је Рајхсфирер дао дозволу за лакомисленост? Варали исте сами се е. То је писмо поверења! Рајхсфирер сматра да сте ви, као есесовци, довољно достојни и зрели да се орите за Немачку, а ако је потре но и да умрете. Али ако се то од вас може захтевати, онда вам се може веровати и да ћете Немачкој дати нови живот. Рајхсфирер не жели да одо рава сваку примитивну љу авну везу. Он мисли, када вам жели рани рак,"

о Немачкој, о деци, али он такође мисли горе
све се тиче вредности ове деце! Ако данас имамо
стотине до итника храстовог лишћа, хиљаде витешких награда
Унакрсни примаоци и стотине хиљада других
одликовани војници - поред сировог материјала,
које и ми имамо - онда само размислите где је све то

Machine Translated by Google

одакле долази! Данас си онакав каквим су те родитељи створили, а то значи онакав какав су ти родитељи или. Будући дечаци а девојке, мушкарци и жене, иће онакве каквим их одгајиш, то значи као што си ти и као што су твоје девојке такође.

„А пошто време војника у рату не дозвољава расипај, зато не смеш ни да ацаш своје време. - Можеш ли оз иљно разговарај са својом девојком о таквим стварима, као што ја сада разговарати са то ом? Ако не, ако су превише глупи или меки за то, онда их радо пустим. - Али ако постану оз иљни и тихи када им ово кажеш, а ако погледају у твоје очи, онда је нешто тамо. Али никада не престајте да тестирате њих, а самим тим и се е изнова и изнова.“

Један од младића је рекао: „Веома ми је тешко да правилно решите ову најважнију животну одлуку прави из ор жене. И зато сматрам да је Френсенсова идеја само „Касно се удајем, стварно до ро.“ Онда су донете пропуснице у со у.

„Спремите се, момци“, узвикнуо је Ханс, „Имамо исто“ пут за начине, како исмо могли да завршимо наш разговор.”

Изашли су из касарне на отворени ваздух. Пао је свеж снег и земља је мирисала веома чисто. Заједно су сишли низ рдо на којем су се налазили њихови смештаји налазили су се, испред њега огато интегрисан пејзаж чији је есмртни живот лежао заштићен под кристалним снегом ће е.

Machine Translated by Google

„Нема сумње да је управо нордијски човек
сазрева касније него човек са истока или југа,
посе но ако се под зрелошћу подразумева и зрелост карактера,
духа и чврстине. Тело и душа су, према нашем веровању, у
суштини једно и стога припадају једно. Сам по се и, каснији рак
је природан за вредног нордијског човека. Али не морам вам рећи
да се данас налазимо у најтежој ор и за наше расно постојање
од почетка историје нашег народа. Наши родитељи и аке и деке
су углавном имали премало

деце, непријатељски настројени људи, с друге стране, имали су четворо или петоро
пута више! А сада, у року од пола века, други рат већ узима жртве
из нашег крвотока. Зато морамо скратити временски распон
између генерација. Ми
немам из ора и немам иначе, тако је разумљиво
разматрања и тре ало да спрече ово. Морамо, напротив,
тежити да младић, већ рано, зна
и схвати своју дужност оз иљно. И ми је испуњавамо
кроз међусо ну помоћ у овом задатку. Они сличног карактера
међу старима и младима морају стајати једни уз друге
саветима и акцијама. Прво је, наравно, од
најстраственије интересовање за вас саме, наиме
признање да је задатак из ора жене једина ствар
то је заиста важно, како и све остало прошло како тре а
само по се и. Међутим, темељ из ора супруге је
једнакост рођења, што значи припадност истој раси,

Machine Translated by Google

а унутар исте расе или расе такође и компати илност у најважнијим осо инама карактера и духа.“

„Млади данас са 20 година, али и з ог времена-“ одређених разлога, толико је нејасно и неодлучно у питања љу ави и рака“, наставио је Ханс. „Али како то може ити другачије све док су медији толико дуго преплављени толиким неоз иљним идејама о овим стварима како и задовољили радозналост и пожуду непромишљених маса? Може ли ити другачије ако се наше девојке фар ају и праве се и важне по узору на филмске звезде? Може ли ити другачије све док немачки дечак мисли да његова девојка мора да изгледа аш као ова или она филмска звезда, и о рнуто, ако немачка девојка ира свој „тип“ међу филмским звездама? Може ли млади да разумеју шта је нордијски осећај између дечака и девојке, између мушкарца и жене, ако цео дан само р ља и звижди глупе хитове, певуши и погр љено седи, уместо да пева немачке љу авне и народне песме, игра немачки и негује живахан, немачки друштвени живот? Тек када поново удемо имали заједничку, природну народну културу и природни заједнички живот - очишћен од страног - у... кланови, села и градови, када све функционише заједно да промовишемо и димо над исправном љу авља омладина народа, када се поново славе венчања постану значајне народне прославе, онда ће чак и Млади са 20 година вероватно прилично до ро знају шта

Machine Translated by Google

тре а да воле и шта тре а да из егавају, а такође ће знати шта је одговорност према прецима, једнакост рођења и васпитања. И пронаћи ће исте идеје међу својим рођацима и познаницима, аш као што је то ило са нашим прецима пре миленијума. Читајте у сагама, тамо имате „слике ољих времена“ о којима пева наша песма верности! Позвани сте да поново про удите ове потонуле слике у нови живот тако што стварате децу такве вредности, са којима је једино могуће појављи
такве нордијске културе може се постићи. И да ли
Не за оравите, за то су вам потре не мајке које могу успети да одгаје децу у духу такве културе и да очувају живи фолклор који јој припада.“

Ханс је завршио своју недељну проповед. Застао је, а група је стала са њим. Погледали су у даљину и открили снег у лизини. Њихове топле руке су га згра иле и ускоро су се грудве снега...
летеће.

После жестоке ор е грудвама, опростили су се и отишли својим путем. Један од младића је остао са Хансом и вероватно су се о ојица додирнули...
на још много питања.

Machine Translated by Google

Твој живот припада твом народу!

од Х. Кл.

У дневнику и стварима есесовца који је у ио се е, често понавља следећу реченицу: „Мој живот „више нема вредност!“ Шта је тиме мислио и шта је урадио Има ли он право да тако говори?

Есесовац је имао 21 годину. Његова љу ав - која је везао га је са две различите девојке, једну за другом, није ио неоз иљан. Тражио је вредну заједницу, равноправну жену, која и му пружила здравље деце у трајном раку. Одрекао се прве девојчице када су лекарски прегледи јасно показали да је девојчица остала и неплодна. Али онда, када нова драга љу ав да га је везала за другу девојку, сазнао је у олници да је и сам својом кривицом постао стерилан. Од тада реченица о његовој есциљности живот се често понављао у његовим списима и да је он имао изгу ио је све што је живео, волео и за шта се орио: овековечење у његовој деци.

Шта овај есесовац жели да постигне својим самоу иство? Да ли је желео да се искупи за оно што је сам се и нанео неплодност или је желео да по егне од постојања ез деце, које му се чинило сиромашним и празним?

Радо ћемо препустити испитивање ових питања психијатрима. За нас есесовце, у овом случају, као и у свим случајевима самоу   иства, само једно питање је неопходно и важно: Да ли је дело помогло или нашкодило народу?

Нико не може порећи да је дело есесовца које се овде помиње нанело оз   иљну штету народу. Јер њиме ништа није искупљено нити надокнађено. Напротив: есесовац је не само лишио свој народ

потомства, али га је својом смрћу такође лишио

се   е и сопствене радне снаге и   ор   ене снаге. Тиме је повећао своју кривицу.

Могу постојати случајеви у којима велика кривица може   ити само искупљено смрћу. Затим постоји случај када

Даљи живот кривца може значити неподношљив терет за заједницу. У свим осталим случајевима постоји само једно искупљење и помирење, наиме

укупни животни напор за заједницу.

У свом наређењу од 19. марта 1939. године, рајхсфирер СС јасно је заузео став према самоу   иству. Пише:

„Највише 15% самоу   истава је почињено из разлога“

то се може прихватити, па на пример крај живота

након злочина који штети заједници и окаљава

част. Међутим, 85% самоу   истава је почињено з   ог

разлози који се никада не могу прихватити, као што је страх од казна, страх од испитивања, након опомене од стране супериорнији, након свађе са родитељима, након

Machine Translated by Google

раскид верид е, из љу оморе, након
несрећна љу авна веза итд...

„Самоу иства ове врсте немају никакве везе са херојством“ или херојски дух. Ми, есесовци, их посматрамо као екство, као дезертерство од ор е и од самог живота.

„СС никада није имао разумевања за људе који из егавајте ор у. Стога одлучујем да у свим случајевима где је истрагу покренуо надређени јасно утврђује да је разлог самоу иства не може се прихватити, да се не даје о авештење о смрти човека, и да СС не учествује у сахрана.“

Твој живот не припада те и, већ твојим народима.

Machine Translated by Google

Оно за шта се оримо је заштита
постојање и ширење наше расе и нашег народа,
исхрана њене деце и одржавање чистоће
крв, сло ода и независност
отаџ ини, како и наш народ сазрео за
испуњење циља који му је дао, такође, творац
универзум.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Мора се превазићи „мртва тачка“

Порука следећег писма једне компаније
вођа се мора схватити сасвим дословно. То се односи на
ти и ја и сви ми веома лично.

...Упркос овим тешким данима, гледамо ка
удућност са поверењем. Али једна прогањајућа мисао
ме често мучи, наиме, да је премало Европљана потпуно
јасно у вези са целином, у крајњем смислу
апсолутно езусловна природа овог рата. Свакако јесте
шири се све више и више. Али сва оз иљност рата
о ухвата само премало њих.

Бољшевиста жели да дође на запад, и са
он јаше смрт - за све нас, ез изузетка. Боримо се за
постојање или непостојање - сви ми, ми у Рајху и
у свим европским земљама. Оно што нам прети са
истока је потпуно уништење; ољшевизам је апсолутни
историјска негација свега што јесмо,
ез о зира како се то зове. А Рус је јак,
посе но у једној ствари која је раније увек решавала
суко е: у духу. Он је тако фантастично здрав;
Чак му ни ољшевички отров не може наудити. Уместо тога, има
ефекат актерије, која поставља претходно

Machine Translated by Google

успаване снаге у покрету, које затим слепо али неодољиво следе унутрашњи закон.

Бољшевизам је заиста велики догађај у раније сиромашним Руска историја, нешто што се историјски кретало - и још увек се креће - широка маса овог џиновског народа. Руси улазе у овај рат неометано. Носимо огато наслеђе са со ом, које нас оптерећује.

Као што је Фирер једном рекао: Последњи атаљон тријумфује; другим речима, ко год испали последњи метак по еђује, ез о зира на то како се меч одвија или где је испаљен овај последњи хитац. Ко год држи своје оружје спремно за паљ у и уперено у противника пет минута након дванаест, је по едио, чак и ако стоји сам против хиљаду.

Веома горке недеље су иле иза мене, недеље пуне ужасних искустава. Али ми војници овде на истоку доживљавамо... огромна самосвест и трезвеност у вези са се е. Постајемо чистији, ољи, чвршћи и здравији овде. Војници који су се већ више од две године држали у Русији су нај ољи људи нашег народа, у едљиво нај ољи. Тако је: више не тре а тренирати регрути у немачким касарнама са туш ка инама, креветима, ормарићи итд., али у руским или пољским прљавим гнездима. Више не тре а окупљати дивизије на западу Европи, већ у Совјетској Русији и у Пољској.

Machine Translated by Google

Недавно сам покупио два војника који су се одвојили од својих јединица. Десет дана раније или су у Хагу. Потпуно је јасно да се од таквих људи у почетку не може много очекивати, ез о зира на то.
колико су опремљени. Али штета је з ог тога
шта је све изгу љено у првим иткама. О овом ставу се говори све више и више. Чак и јединице које су иле у
домовине на дужи период ради одмора или преквалификације су више нису тако до ри као што и или да никада нису
ио тамо. Прво се мора превазићи „мртва тачка“: мора се одучити гледајући уназад, мора се научити да пут до правог и истинског живота води само зао илазним путем
пораз непријатеља, да нема повратка.

Домовина је превише лепа за нас; чини нас олеснима, лењ и сла . То нема никакве везе са моралом код куће. Већ са ефектом сигурности и пристојности у
цео наш живот и наше иће; то је оно што нас чини таквима
Мука нам је када се осврнемо на руску еду, на усамљеност и пустош немилосрдног захтева,
који је - тако апсолутан - вероватно направљен само на
Атињани у ор и против Спарте или Цезара у његовој
итка са Верцингеториксом.

Човек мора да схвати да, чак и потпуно емоционално, у супротном подлеже огромном притиску
што на човека пада духовно. Ако неко ово разуме,

Machine Translated by Google

онда притисак одмах нестаје. На његово место долази ледена, активна воља да се суочим са непријатељем и да га по едим по сваку цену. Током мојих задатака имам упознати се са веома различитим одељењима, онима које су у Русији ез прекида од 1940. године, оне које су формиране у Немачкој током рата, и оне састављене у Француској. Последњи имају најтежи период навикавања на езусловна природа руске земље како и се стећи јасан увид у гигантске могућности ових простора, који тамо чекају европску креативност.

Зуји им у глави: „Тада у Француској!", уместо тога да кажем: „Ево ме, ево ме остајем - и ако није лепо ево, онда ће постати лепо, зато сам ја, оно што јесам!" Нажалост, премало њих каже ово друго. Кад исмо могли чврсто да загриземо у руску земљу... Совјети и никада нас не отерају. Али нажалост, премало њих гризе чврсто овде доле; сањају о крају рата назад кући, али не о крају рата као сло одног човека у исток. И то је велика штета. Мора доћи до тога. У у том тренутку Рус може да крене да ради шта год жели свиђа му се; неће ни корака прићи...

Machine Translated by Google

Ако видимо како стари свет пропада у рушевине, онда немојмо превише питам да ли је много вредно, много тога што је незаменљиво, такође је уништено! То човека растужује и сла и снагу отпора. Уместо тога, хајде да запитајте се да ли још увек осећамо искру снагу у нама која нам омогућава да о новимо Рајх од нашег меса и крви. Ако је то случај - и Знам да нај ољи међу нама поседују ову чврсту веру - онда ћемо имати и снаге да о новимо велико ради тамо где нас више не омета ниједан стари зид - у просторе истока и преко рушевина запада. катедрале су пале; њихова света мера живи даље неуништиви у нашој крви. Зато смо сло одни за ор у и касније ће ити сло одан, према вечној мери, да изграде нове тврђаве новог времена.

***

Да уде једноставно и природно

је највиши и коначни циљ.

- Ниче

Machine Translated by Google

Човек је супериорнији од материјалног ако му се супротстави са велики положај и ез масе или са великом масом спољашњих замислива је сила коју духовност не може по едити снагу. И из овога свако ко је спосо ан за то, може извуците закључак да су код мушкараца, правих мушкараца, вредности жив који не може ити уништен гранатама или планине експлозива.

- Ернст Јингер

Machine Translated by Google

Вечно срце

Пут назад - то смо звали пут од
мајке и очеви, родитељи, који су изгу или сина,
често њихов једини; пут који и тре ало да их изведе
из очаја и усамљености назад у живот. Госпођа Маријана
Хармиц из Зетина описује сусрет са
војник на првој линији фронта који извештава о повратку такве мајке:

Било је то у возу. Међу путницима седи млади војник.
Коса му је седела. Има ожиљке на лицу и оре које
настају само од великог шока.
Путовао је на одмору, шест недеља, како је рекао, и
пошто га је један питао како је могуће тако дуго одсуство,
постепено је почео да прича.

Тешко рањени момак је дошао из Стаљинграда -
где је учествовао у тешкој ици скоро до
сам крај - авионом из домовине и олнице у
Беч. Пријем који је чак и нас окореле мушкарце дирнуо
до суза. Невероватна љу ав, рига, цвеће, саосећање. У
поред кревета је мој пријатељ и друг. Поред њега, тих и
херојски, седи његова мајка, која види како њено једино дете почиње
дуж пута у ту широку, непознату земљу. Преко
Од мене је друг Х., који је изгу ио и руку и о оје
стопала.

Machine Translated by Google

Он је сам. Никада се не виде рођаци поред његовог кревета. Узнемирен и са тихим саосећањем, његов поглед се задржава на лице мајке. Она то осећа, и невидљива трака разумевање јој о узима срце.

„Ко је овај младић?“, изненада ме пита.

„Беспрекоран човек и друг“, одговарам.

„Сам?“

„Нажалост, да, и сиромашан.“

Она ћути. Размишљам о чему се ради у тим питањима - у овог сата - вероватно зло но. Знам да поседује велику фарму, да јој је муж мртав и да тамо, поред она, син, наследник, носилац имена, спрема се да оде на свом последњем путовању. Његов живот све више и више јењава. Она држи његову руку, која постаје све тежа и тежа. И човек осећа да јој се крв из срца повлачи, да она осећа како њен живот леди са животом њеног сина, који је ио садржај њеног живота и њено прво и коначно испуњење. Тихо још увек држи руку када је већ хладна; Ћутко лежимо и не усуђујемо се да дишемо.

Онда устаје и прилази нашем другу, који посматра њу са широко отвореним очима. Пружају руке. Она осећа шта и тре ало да значи топли притисак: његов унутрашњи саосећање.

„Сада имам једну мол у за вас, драги мој друже.“ Био си пријатељ мог сина; могу ли те узети за мог?

Machine Translated by Google

сине? Све ће припадати те и, све...!" Јесте
као јецај.

Неспретно, покушава да јој пољу и руку. И да муца
његова захвалност. „То", тако се завршава војников извештај, „је оно што ја
искусан, и знам з ог чега се враћам на фронт
када ми се заврши одсуство."

Видео је вечно срце Немачке: немачко
мајка. Видео је како је превазилазила смрт у свом највећем
тренутак.

Machine Translated by Google

Сломљене руке

Мајстор Рименшнајдер је ио сам у својој радионици. Сумрак је лаго падао на фигуре које су изгледале као нежно испунити животом у последњој дневној светлости. Тилман је задржао свој немирне руке су још увек иле немирне, а његове очи су поново о ухватиле последњи посао. Устао је и кренуо тешким кораком ка статуа Мадоне и - као што је то чинила толико пута раније - она поново му се учинило да се не суочава са мртвим дрвенарски радови, али мистериозно куцајуће иће. Он је једном поново осети како нежно падају драперије одеће, примети како му телом пролази познати, чудан дрхтај, што га је увек о узимало када и почео да рез ари љу авно и интимно лице из меког, мирисног дрвета из аутохтоних шума. На послу је увек волео да уде сам и није ио везан ни временом ни сатом. Све што је видео и волео или мрзео у свом животу, он само је узео у руке како и га учинио новим ити ван камена или дрвета и осло ођен свакодневног живети. Његовим женама није ило лако живети поред њега. Женио се три пута, али смрт је ила о ичан гост и стално је хватао за главу оно у шта је веровао да поседује потпуно. Понекад му се чинило да је крив, као да је дозволио да животи његових жена, који су или тако

Machine Translated by Google

посе но за њега, превише му тече кроз руке у

посао. Одувек су му или као фонтане, од

у којој је могао да до ије снагу и радост, а повремено и

такође мало мира. Али нису заиста нестали, и ово

ила је до ра и утешна сигурност за господара.

Лепота и аристократија су произашле из материјала. Он је имао

испунио је неписани закон; рођен ни из чега, он је

учинио је стварање и веру у живот видљивим у немим створењима.

Прошло је много времена од тешког времена као шегрт

до врхунца свог рада. Видео је много људи и

земље. О, свет је ио широк и чежња је ила

све више што га је више упијао. Али постепено мир

чак га је и прегазио. Вирц ург је окружио

немир његове крви. Овде је ио склониште.

Господар је мирно размишљао о свему томе и

тада је схватио да је прошло време сељака-

Буђење је ило као велика река у коју је његова чежња ушла

могао и да тече.

Његове мисли су поново пролазиле кроз лаго

дворане црквених надзорника, кроз

ам ициозни сту ови зидова високих катедрала - у свима њима

иле су његове скулптуре, споменици, олтари, статуе апостола.

Стојећи у овим моћним каменим шумама, он је увек ио

срећан, и дивио се мајсторима градитељима

земља која је пркосно нагомилала такве структуре у

Machine Translated by Google

не о. Такође је волео звона која су звонила преко широке земље са својим тешким тоновима.

Али нешто чудно је живело нехотице унутра њега и сада су про или. Зашто су свештеници спустили слушалицу Холандско злато и шарени украси унутра? Зашто су певали у страним молитвама Богу? Зашто је звецкање новца у кутијама изгледало најважније за...
цркве? Онда је Рименшнајдера о узела дивља невоља.
Стиснуо је своје лагословене руке у снажне песнице. Како често су га свештеници присиљавали да ствара ствари које његове руке нису иле спремне да ураде. Ипак, ишао сам како сам желео, нису могли да ме о авежу; и док је он размишљао, Хладни сјај се повећао у његовим очима. Користио је Људи који су га свакодневно окруживали као узори за његов рад. Сељанке, деца из града, мушкарци из радионица и са пољопривредних имања - поставио је
их у олтарима, а Црква им је дала
страна имена.

Прелат кнеза- искупа Вирц урга донео је господар нови ред. Рименшнајдер је мрзовољан одговор је наћулио уши. Затим је експлодирао жељно и нео уздано из њега: „У граду се шири гласина шири се, али не желим да верујем... Господару Рименшнајдеру! У сваком тренутку паклене силе су

Machine Translated by Google

имали су своје место у вама. Како иste иначе могли да сместите отелотворени Антихрист унутар светих олтара?“

Притиснут и веома запрепашћен, господар је упитао: „Где... где је Антихрист, поштовани господине?“

Увукао је леде руке у широке рукаве својих сутана и рекла хладно, помало презриво:

„У угловима ваших олтара чуче сељаци са вулгарна лица, а ви сте извајали прилично угледан о раз за Јуду у Хајлиген луталтару у Ротен ург, тако да и могао ити Свети Јован. И на свим крстови лопови недостају, и“, његове очи су се подигле господар и он се сагнуо напред: „и све Богородице урез ариш носиш лице своје младе жене Елисе.“

Учитељ је упутио преподо ном лаг и хладан осмех, подигао витке руке у знак од ијања и рекао: „Да, да, ја знате шта желите да кажете: ...И још увек данас ренд срамоте, први људи голи, стоје весела и невина на порталу Маријенкирхе. Ја Знам шта мислиш о мом раду, кажеш да ја нисам се држао Светог писма. Сада сам дошао до знајте да је и само урањање веома ризично ду око у Свето писмо. Управо сам склизнуо са лажну одећу којом си о мотао људе и сада те ово нервира, јер видиш истина.”

Machine Translated by Google

„Пази, мајсторе саветниче, дрворез   ару свете и једине Цркве, она има Господњу тајну, она стоји нетакнута изнад свих људи. Остани јој слуга!“

Не постани послушник ђавола и његових слугу!

Мајстор није ништа одговорио, већ је дуго и презриво зурио у прелата. Када су се тешка храстова врата залупила за одлазећим црквеним служ   еником, Рименшнајдер је знао да је прва велика греда

Мост који је прелазио деценијама је пукао.

Тилман Рименшнајдер је   ио у земљи неколико дана. Посетио је пријатеље и другове за које је знао да су повезани са илегалним...

сељачка организација отпора. Тихи устанак се ширио као ватра. Потре   е сељака су расле. Али Тилман Рименшнајдер је стао на њихову страну.

На врху градског зида Вирц   урга, сељак-

Поглавице су стајале сатима чекајући

сељачке војске које су тре   але да стигну у град. До по   уне су се криле. Када су зазвонила звона за уз   уну изненада су изашли и тихо су постројили своје људи. Њихове ствари су сада   иле у реду. Над   искуп је по   егао, мора да је схватио да је његова игра готова. У   рзо Сељаци су тре   али да дођу. Ветар им је ударао у лица као хладна песница. Ноћ се вукла хладна и дуга. Берметер

Machine Translated by Google

прешао је на Рименшнајдера: „Тре а проклето дуго време, марш војске ка Вирц ургу.“

Тама, хладноћа и чекање, непрестано су расли заједно опресивније, надмоћније.

Кроз црни мрак се зачуо крик. Топот копита. Јурећи јахач. Био је то Мергентхајмов курир. Ван његовог задихано су извлачили речи, у почетку само две, које лудо се вртео у круг:

„Све је готово... Све је готово!... Ништа није остало“ сељачких војски.“ Муцави извештај о Пад последње сељачке војске претворио је њихов страх.

Ништа се није померало. Ужас је растао око људи. као да су окружени непро ојним зидом пламен. Мислили су да се гуше. Било је неподношљиво. Онда је неко дивље завијао, као само Претучена животиња је спосо на да плаче.

Али онда се осло одило еса. Сељачки вођа позив је оштро викнуо кроз тур уленцију распад:

„Рименшнајдер! Рименшнајдер!... Ево, рзо, а коњу, морамо напустити Вирц ург! Када је искуп враћа се, по едници ће умаршират у град, а онда ће наши животи ће ити готови. Ми смо лато на њиховим ципелама! Ми... последњи!”

Machine Translated by Google

И задивљен његовом крутости: „Шта има,

„Рименшнајдер? Хајде!“ Веома сла , а опет тврд као стакло, вратио се његов одговор:

„Учинио сам Вирц ург великим... остаћу. Нећу се окренути“ реп, и... и... где... их... ја... ишао?“

Тишина!

Само је ноћна црна олуја еснела. Звезде нису иле сијала, ниједна светлост наде није грејала.

Сељачке вође су се предомислиле. Схватиле су да и свако екство ило непотре но. Пре или касније касније и или откривени, или и морали су да се крију у шумама, али онда су вероватно могла је умрети од глади.

Последњи сељачки вође успели су да се сакрију три дана, а затим су их открили и заро или искупови крволовци.

Чучали су оковани у најду љим тамницама тврђава Маријен ург, њихове запаљене очи упрте у густа тама. Нико од њих није знао за друге. Ваздух у тамници је ио загушљив и влажан.

Тилман Рименшнајдер се скоро угушио у тамница. Дан за даном је пролазио, корак по корак, и многе ноћи су процуреле. Сутра је ио нестало је и прошлост се срушила.

Machine Translated by Google

Одједном су се зачули кораци испред његове камене тамнице, или су то могли ити и ланци. Дневна светлост је заслепљивала Рименшнајдер. Гру о су га гурнули напред.

листава црвена оја ду лета џелата горела је у његовом очи. Ушао је у судницу.

Изнад његове скромности, три унал је ио устоличен. Црно, далеко и припадајуће другом свету. У том тренутку време је знао: Ево ми долази жетва... црвена жетва.

Оптуж у је прочитао градски извршитељ. свештенство је предало господара световном суду; задржала је чисте руке, јер како и уопште могла крваве руке грле Светињу над Светињама? Црква је ила еспрекорна. Она је стајала изнад секуларног држава која је морала да јој служи и секуларна држава је морала изговори реченицу:

„Тилман Рименшнајдер, вајар, дрворез ар, град- од орник и ивши градоначелник града Вирц урга, је оптужен за злу издају свог суверена и феудалца господару, племенитом принцу- искупу Вирц урга. З ог непослушност и зато што је намеравао да отвори град пузави сељаци-јеретици, изриче му се казна од смрт... Али Црква...“

Рименшнајдер једва је слушао. Гледао је кроз све, а напољу је чуо птицу како пева. Мала птица,

Machine Translated by Google

помислио је, твоја песма и ми јуче до ро дошла и све дане у тамници, али оптужница и Суд се вршио, реч по реч, при лижавао му се, додиривао га, хватао му срце попут гвоздених прстију и сломио га.

„Црква је милосрдна у име Господње, Рименшнајдер ће ити лишен само дела свог имовина ће ити одузета, и путем мучење... руке... иће му... сломљене!

Да ли је сунце могло да сија... да ли је ветар дувао? Да ли је дрвеће имају право да шуште, а птице право да певају када је наношен овај неподношљив ол? Зар не? све се заледи од езименог ужаса?

И то је ило урађено!

Људи су извршили људску казну. Када је мучитељи су започели свој ужасни чин, мајстор је ископао свој зу е у усне. Није испустио ни гласа. Онда је пао у вртлог листавих црвених кругова.

Тако да никада више као у средњем веку неће наши креативни људи уду мучени - за то се оримо.

Machine Translated by Google

Душа и тело

од стране ЛЕ

Каснокласични, хришћански концепт сматра да постоји ду ока разлика у суштини између тела и душе. О оје су различитог порекла: тело је земаљског-материјалистичког извора, душа ожанско-духовног порекла.
О а имају различиту суд ину: тело умире и распада се, душа је вечна и живи после смрти. О е стоје у највећа противречност вредности: тело је извор нагони, основе, антивредности и зла; душа је носилац узвишеног и до рог и стога неограничене вредности. Између о а пролаза и непремостиве клисуре, стоје супротстављени једно другом. Несвето тело је ланац сло одан, ожанствено-духовни високи лет душе; то је њен нечисти, земаљски затвор.

Наш животни осећај и природни осећај наше расе не слажем се са овим начелима света који умире и урушава се:

Знамо да је о оје - душа и тело - поверено нас директно од стране творца. О оје су подједнако манифестација вечно стварајућег и дивног радна ожанска природа.

Знамо да смо наследили и једно и друго од нашег преци и да о оје живе у нашој деци. Знамо да је одлука о наставку живота или смрти о оје

Machine Translated by Google

стављено у наше руке са самоодговорношћу. Живимо у поштовању што смо позвани да помогнемо у очувању стваралачког дела и његовом ширењу кроз епохе.

Знамо да је племенитост и чистота нашег тела истовремено са нашом душом и о рнуто. Знамо да ко год поквари своје тело, поквари и своју душу, да ко год поквари своју душу, оележи и своје тело. Знамо да можемо само да васпитавамо и формирамо своју душу заједно са наше тело и о рнуто.

Знамо да смо у суштини једно те исто са нашим телом и нашом душом, и да је освећење једно је такође освећење другог.

Machine Translated by Google

Мајка Земља - Отаџ ина

У њему леже склониште нада и вера, жртва и преданост, дело и рад езројних генерација. То је наслеђе, освећено и освећено кроз живот и смрт наших предака, дати нам као јак и прелепо наслеђе. Колико је људских руку изградило, хра ро и верно, на великој домовини наше срце - Европа. Колико се њих жртвовало, ринуло, радио, гладовао, мислио и патио! Свака рука-Дужина наше земље је неуморно освајана и пркосно смрти ранила се изнова и изнова. Тако је чинила и германска човек полако током векова о ликује јасно карактеристике села, градова, тврђава, катедрала, замкова, мостова, улица и учних радионица уклопљених у пејзаж. То се појављује пред нашим очима када кажемо: Мајка Земља - Отаџ ина. Из ове земље смо одрасли, она окружује нас, домовина даје снагу живота. Германски мушкарци то често нису препознавали и нису или свесни своје вредности. Али када су или окружени странцима, постало им је олно јасно да Домовина је до ра и непроменљива као мајка, никада пролазни, увек спремни да их прихвате и негују са снагом и вером.

Machine Translated by Google

Био је то тежак пут, све док један човек није устао и рекао са јасним гласом да смо морали да превазиђемо љу ав тло наше непосредне домовине; ио је то човек који научили су нас да схватимо да управо у дивном разноликост племенских карактеристика и пејзажа Германске земље су место где лежи огатство нашег живота, и да само у разумевању, уважавању, вредновању - и љу ави - свих од стране људи сродних по крви и култури Европо, да ли пружамо највећу услугу својима? домовина. Велика, света домовина је то за нас Германе, и сваки пејзаж у њој је камен темељац, ниједан не сме ити одсутан, и само сви заједно се уклапају заједно у вечну лепоту нашег великог нордијског- одређени животни простор.

Machine Translated by Google

Исте врсте

Железничка пруга иза Трондхајма је уништена, тако да је чета је морала да маршира.

„Марширају у Норвешкој“, помислили су стрелци док су псовали су и ацали ранчеве на леђа, „је као загра љивање воде из мора: чини се да никада нема краја.”

Али земља је ила лепа, лепша од ило које други регион који су до тада видели, и до или су много се дешавало по Европи током овог рата. Улица је ишла уз рдо, не изненада, већ тако лако и шармантан начин да се то једва примећивало док се марширало. Мала тамна језера лежала су између планина, и Поља и ливаде су иле тако зелене - као у трави, као код куће током Ускрса, иако је Духовда имала прошло одавно.

Чета је поново кренула у јутро, и Након кратког поподневног одмора, марширали су далеко у ноћ. Коначно, врста која је марширала напред угледа град; Циљ марша за тај дан звао се Огендал. Али У овом тренутку компанија је доживела горко разочарање, јер је цео град, који је лежао тако лепо у долина је ила толико темељно уништена да су се могле видети само рушевине ити виђен. Ниједна кућа више није стајала, само

Machine Translated by Google

с времена на време зид, појединачни димњаци и зидови. Свуда између остатака се димило и тињајући. Када се компанија зауставила на ливада иза града, један од стрељаца који су или који су камповали овде у региону рекли су да је јуче овде су се водиле тешке ор е. Норвежани су хра ро пружио отпор; тиме је град отишао у пламену.

Али стрелци су или уморни од дугог марша и Капетан је ио кратак. Показао је руком горе на висине, где су ила имања: „Сваки вод једна фарма!"

Млади плавокоси поручник који је предводио први вод рзо је погледао околину: „Ја већ имам свој." рекао је и окренуо се својим стрелцима: „Први вод до „Фарма је тачно она три дрвета!" Стрелци су се окренули њихове главе. Управо највиша фарма! Али су видели да је ова фарма ила лепша и већа од други. Као замак стајао је на рду. Тамноцрвена греде су се лепо уклапале са прозорима са елим оквирима и Свуда около простирало се нетакнуто царство ливада, поља и шума. Свакако је ило до ро остати тамо горе.

Поручник је окупио свој вод. Стрелци поново подигли ранчеве, а затим се попели стазом. Кроз резову шуму ишло је навише. Када је

Machine Translated by Google

свеже зеленило дрвећа се отворило, сеоска кућа
већ је лежала испред њих. Ливаде су се простирале
свуда око зграде. Поља су ила свеже згњечена.
Све је изгледало тако чисто и уредно. Заиста, фармер
који је овде живео ио је краљ у свом царству. „Ми смо
„стрељци друге чете“, звиждукао је поручник
срећом, то је ила његова омиљена марширајућа песма, „ оримо се и
по едићемо, али се никада не повлачимо!“ Онда је пустио свој вод да стане
и полако корачао ка фарми.

Била је то широка и величанствена кућа. Преко масивне
Улаз је имао танак кров, који су носиле две
дрвени сту ови. Сту ови су имали деликатан дрворез арски рад,
готово превише нежно за тешку капију. Баш у том тренутку
Поручник је хтео да стави руку на врата
ручка, старац је искорачио испод крошње.
Био је крупан, толико крупан да је ио мало виши
него поручник, који је заправо ио до ре грађе
се е.

Старац је угледао војника и згра ио га о ема рукама
песницама ударио у довратник, стајао тамо раширених ногу и
есно одмахну главом. „Здраво!“, рече поручник.

Старац је прогутао кнедлу неколико пута и у рзо
рекао је: „Не“. То је вероватно ила једина реч коју је могао да каже
на немачком, „Не, не!“ И његово витко, четвртасто лице изгледало је
непријатељски настројен, а у његовим сивим очима стајао је пламтећи ес.

Machine Translated by Google

Поручник се поново осмехнуо и лежерно рекао: „Морате Смештај мој вод овде за ноћ, четрдесет људи; они, нађите места у кући, овде, остали у шталу!

Старац је стезао прсте у дрво довратник и за ио ноге у земљу, као да је сам је морао да од ије пријем целом воду који поређани испред куће. Љутито је рекао: „Не!“

Поручник је позвао наредника и рекао му да ринути се о штали и припремати сламу за логор. Он и се овде сасвим сам снашао са старцем.

Управо у тренутку када је поручник то рекао, стари Човек је направио неколико корака и ушао у кућу пред поручником, као да се предомислио.

Поручник се на тренутак зауставио на прагу. Видео је широку, ниску дворану испред се е, зидови су или о ложена дрветом, изнад ње су иле тешке црне греде. Со а је до ијала светлост само кроз врата и лежала је делимично у мраку. Само постепено је поручник могао разазнати да су овде стајали људи, десет, дванаест људи, сви тако високи да су главама скоро досезали ниски плафон. Сви су имали исто непријатељско лице као и старац.

Одједном је поручник видео да људи стоје око носила. На носилима је лежао мртав војник. Поручник је скинуо капу.

Machine Translated by Google

Мушкарци у кругу нису о раћали више пажње њему и ћутке погледаше мртваца. Нису се молили, нису чак ни усне померали. А лица мушкараца поново се укочише, као да су само заједно, али не да једно другом показују своју жалост.

Поручник је видео мршаво лице мртваца, које је ило ледо као восак. Очи су иле затворене. Широк, тежак ожиљак се протезао преко чела. Али израз мирног одмора лежао је на лицу. Јакна једног Норвешки војник је ио раширен преко груди, а капа је лежала на њима. Али у подножју носила стајао је плуг. Тада је старац пришао једном од људи и ћутке му стави руку на раме. На тренутак Човек је погледао горе и подигао главу као знак да је разумео га је. Затим се окренуо поручнику. „Тхе „Фармер је мртав“, рекао је на до ром немачком.

Поручник је кратко климнуо главом у знак слагања: „Остаћемо у штали“, рекао је. Човек је поновио да је одговор норвешки. Старац је слушао и ћутке климнуо главом.

Поручник је отишао и сместио свој вод унутра шталу. „Нико неће ући у кућу.“ он о јаснио је стрелцима. „Фармер је погинуо у акцији, вероватно током ор е јуче ујутру.“

Machine Translated by Google

Када је после неког времена поручник поново ушао у кућу, пратила су га два војника, који су носили челични шлем и пушку. Старац је ио
у почетку су се запрепастили, а мушкарци су подигли главе и окренули се поручник. На тренутак је у со и завладала потпуна тишина. Али два војника су пришла мртвацу, поздравила га и стала у став мирно, а затим чврсто стиснувши спустила оружје испред се е и стала на стражу.

У почетку су се мушкарци повукли уз зид. Не
Тек сада су схватили шта је то тре ало да значи. Поручник се суочио са човеком који се жалио
њему и рекао: „Фармер је пао као војник. Ја
„Доделите му стражу!“ Човек је полако преводио реч речју. Људи сви около савили су главе
тишина и поручнику се учинило да су им лица
нису или тако гру и и непријатељски настројени као раније.
Али сада млада жена, која је седела на средини стола, устала је. Имала је високу, витку фигуру и сло одан природе. Поручнику се чинило да никада није видео лепше и племенитије лице.

Жена се појавила на вратима и тражила
тренутак на мртваца. Онда је угледала Немца војници, који су непомично стајали у подножју носила, са топовима испред њих, једним на левој страни, другим један са десне стране плуга. Нису стајали унутра

Machine Translated by Google

на ило који другачији начин пред мртвим који
други мушкарци су то радили, а њихова лица су имала исти оз иљни и
оз иљан израз као и лица других мушкараца. Страховање од
смрт је ила над свим.

Жена је то видела и вратила се у со у.
Када је поново ушла у ходник, држала је дрвену
ровокопачем у о ема рукама на којем је лежао један од танких
норвешке лепиње и предао их Немцу
официр: Поручник је знао о ичај, прекинуо је
комад хле а и полако га јео. Знао је да
тиме је постао гост у овој сеоској кући.

Следећег јутра, када је вод кренуо
поново, старац је пришао поручнику.

„Хвала вам“, рекао је, а поручник га је препознао
да је научио ову немачку реч само з ог тога
сврху. Затим је позвао човека који је могао да говори
Немац и охра рујуће му показа руком.

„Немци су пуцали у фармера“, рекао је човек строго,
наглашавајући сваку реч и гледајући тужно.

„Рат је“, рекао је поручник. „Рат је“, рекао је човек.
поновио је. И старац који је изгледао као да је
разумео реч, климнуо главом у знак слагања. „Можда јесте
„Морао сам до овога доћи“, поново је рекао човек, а његово лице
разведрио се, „али желим да кажем ово: никаква мржња неће
остати!”

Machine Translated by Google

Поручник је   ез речи климнуо главом. Заправо је хтео нешто да каже, али велике речи му нису много значиле. На тренутак је тражио

одговарајући одговор.

Коначно је пронашао речи које је желео да каже. „Ми смо исте врсте“, рекао је.

„Тачно“, понови човек, а сада и старац пружи руку официру, „Ми смо од

исте врсте.”

Machine Translated by Google

Данас познајемо осећај заједништва који је далеко јачи него што могу политички или економски интереси о јаснити. То је осећај заједнице који је одређено крвљу.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Златна медаља за хра рост

Када су после (Првог) светског рата аустријске заставе - који је ио развијен у ветар у свим правцима широм Европе у ез рој старих и нових дана по еда за царство - морале су ити спуштене у знак части, ниједан кадет их није носио високо и машући у заједнички храм достојанственог сећања. Баш као што је велика нација имала распале су се на шест или седам делова, па су пронашле своје место одмора овде и онде, где царски шуште као Чим ветар задува са ојног поља Кален ерг (итка против Турака), неколико такође у Мађарска, неки у градовима који су одједном припали земљама које су раније имале привилегију да виде сатенске, изрешетане мецима заставе тек након што су се предале њима. Чудно је да су стандарди висили у разним дворане, и када у неком далеком тренутку током тихе ноћи последња шарена прашина лепрша са полова попут мољца на земљу и пада у прах, њихова слава ће и даље ити одлично.

Баш као и заставе, које су иле постављене у таму, тако нико од оних који су марширали у свом војничкој сивој униформи четири године дозвољено је да излажу своја одликовања за хра рост, ако је њихово пре ивалиште

Machine Translated by Google

налазио се у једној од нових земаља. Војници који су се враћали стављали су своје медаље, крстове и траке у сандуке или иза вешераја. Да, могли су да држе одликовања за хра рост само у мраку; и тако понекад и стари ратник испружио руку према њима, када их је случајно угледао, како и их осетио, поклоне једног царства, пре него што је огорчене звецкајуће ствари вратио назад у тамно.

Иста ствар се догодила и нареднику, који је зарадио златну медаљу за хра рост на Сану у Карпати - прво мали, а у рзо и велики сре рну медаљу за хра рост, а касније у Тиролу ронзану медаљу, а штавише и „Карлов крст“. Био је то човек који је љу итељ оружја ио, коме ништа није могло ити драже него да остане са друштвом до смрти, у Галицији или Трјенту, у Босни или на „Шмелц“, не и га ило рига где. Али као Немац, чија је родна земља ила у сенци друге националну импулсивну, далекосежну похлепу, он је закорачио управо попут застава и медаља у таму и постао фармер, и то не аш лош... само што је стигао чешће од других иза веша у ормар да извуку пет медаља како и звецкале његов длан.

Machine Translated by Google

Узео је жену, о   рађивао поља, родио дете, и када се порађало и када је видео колико се очајнички његова жена   ори са порођајним   оловима, како је   а   ица интервенисала у име жене вичући „мама“ као толико је њих видео да умиру на   ојном пољу, а онда, несвесно тога, шкљоцао је петама о једну, срце му је гласно лупало, а чело му се о   лило знојем; Осетио је да овде не може ништа друго да уради него да стоји мирно... иначе   и морао да чучне у угао и жалосно плачи.

Али док је дете у колевци грактало и жена осмехнуо се пресрећно, захвално олакшани човек је имао нео   ична инспирација, инспирација коју никада не   и   и имао да је његова војска још увек марширала под заставама и   у   њевима, јер ниједан наредник никада није имао право да додељује медаље и почасти некоме; али сада када војска и медаље су нестале, а у мраку је имао идеја да се понаша као врховни командант и награди   ор   у која пркоси смрти. Завртео је   ркове, пришао ормару, извадио пет медаља и Дуго их је гледао. Јер су му колена још увек   ила дрхтећи,   ио је склон да да свој највећи и највиши сјајан украс, али онда је помислио да је дете само девојчица; одмахнуо је главом и иза   рао велика сре   рна медаља, која је   листала на коцки   ело и црвено

Machine Translated by Google

пругасту траку и причврстила је за мајчину спаваћицу.
Нека смејућа мајка од ије, нека а ица притисне руке
земљаним урликом на стомак, медаљу
сада је додељена и лежала је дан за даном, све док жена није
на порођају се опоравила, на ноћном сточићу, и сви који су
дошли у посету могли су да виде да наредник поштује своју
жену на исти начин као што је и он сам поштовао
почаствован у прошлости. Касније није вратио медаљу
у ормар. Више није припадао њему, некоме
војник који стоји у хладу, што је и он сматрао својим; то је сада
ило власништво његове жене, и готово јој је завидео што је
до ила медаљу. Она заправо није
разумела, ипак је морала да се рине о
одликовање части од сада сама, не у мраку
наравно, из којег је дошло до изражаја, округло и
светлуцајући као звезда, з ог новог живота. Положила га је у
тањир од рушеног стакла на комоди и тамо и могла ити
листав.

У рзо је стигло друго дете, а отац га је наградио
његова супруга малом сре рном медаљом, а годину дана касније и
ронзану медаљу, јер су о е поново иле девојчице. Чак и у
четврте године ово се није променило, иако је мајка
скоро је умро током порођаја; али наредник - сада већ као
прави генерал, који такође често не
схватити праву заслугу - никако јој није дао

Machine Translated by Google

златну медаљу за ово, али његово најмање одликовање, „Карл-Труппен-Крст“.

Када су се после тога родиле пета и шеста девојчица, хра рост његове жене изгледа да је постала нешто посе но. о ично за човека, не вредно поштовања, аш као што су, како је хтео да каже, и неки од његових херојских подухвата остали непримећени, па је правда захтевала да не прави велику галаму око таквог лагослова жене потомака више, и чак му је ило дозвољено да лови ракове и гунђали з ог тога, све док коначно у осмој години дечак није дошао, тако лако и ез напора, тако рзо и готово ез ола за мајку, да је праведност захтевала да Тре ало јој је одузети одликовање, а не до иће нову; али ио је то дечак, и тамо је стајао отац поред кревета са сузама у очима, и положио је златну медаљу, највиши ранг Аустрије, на груди жене у порођају, и она, која је увек смејали су се з ог ових почасти, оз иљно су се осећали и плакали пресрећно з ог детета, а и мало з ог медаља.

Строго говорећи, заслужила је ово одликовање одавно. Али с о зиром на то да је то захтевало већину изузетна херојска дела за освајање ове медаље, а имајући у виду да су заставе иле сведоци толико много тога сати који су о ликовали континенте у историји, ило је сасвим исправно да

Machine Translated by Google

Најизврснија награда за хра   рост извучена је из таме

и положена на светло млеко и   удуће груди мајке само

за дечака... за оно што   и пролазном човеку   ила

слава и заставе, медаље и

царства, не   и увек нове усне дојенчади

налазе своју прву херојску храну на тако пуним грудима.

Machine Translated by Google

Да останемо чисти и постанемо зрели

од стране младог есесовца на Источном фронту

Није прошло много времена откако смо размишљали о чистоћи и зрелост као нешто чудно; чак смо се и смејали тим појмовима. Зар није суровост итке ила наша прва команда, а чистота нешто за младе девојке? Али ми су се од тада променили. Сада гледамо другачијим очима и Више не црпимо снагу за наша дела само из олуја младости. Дуготрајност рата дала нам је ду љу снагу издржљивости и чврстине. Сада стварамо снагу од ствари, којима смо навикли никада чак ни не помислимо. Данас смо у стању да гледамо свој дом, лепоту пољског цвета и осмех детета са очима које су постале мудрије од ола гу итка и свест о опасности.

Укратко, одрасли смо. Усред уништење свуда око нас, појављује се као једини циљ као суштина наших најчистијих чежњи и жртава: Рајх. И пут до овог циља води путем ратника мушкост.

Што је тежа ор а за наш циљ, то је непоколе љивији захтев за чистотом наше воље, интегритетом нашег карактера и недвосмисленошћу нашег... понашање. Највиши мушки идеал мора ити отелотворен, ако

Machine Translated by Google

Рајх тре а постићи, јер Рајх представља
Нови поредак човека; породица, кланова и
појединци. И рат се води за овај Нови поредак.

Први пут смо осетили нит потпуног изумирања у овај рат до највишег људског имениоца током итака на истоку. Сигурно су захтеви за очување расе само зоолошка ствар, ако очување аријевске духовности и културе није укључено у то.

Па ипак, наш одговор на уништење човека у Свет није само ратовање и отпор, већ и наши сопствени прео ражени животи, а мужевност и чистота су најјаче оружје у овом ратовању. Да, чисто у највиши смисао или су мртви који су потонули код Лангемарка у фламанско тло; чисти су или пали који још увек леже у неоележеним гро овима на истоку; и чисти су или и сви они који су у часу највеће потре е Немачке ослушкивао је позив првих година овог рата.

Тако и нашу националну химну „Немачка, Немачка изнад свега“ тре а схватити: не као ојни поклич тријумфа, већ као најду љу о авезу да изградимо виши ред човечанства. и као менталитет поноса величина позива да уду ратници за овај Нови поредак у свету. Ово менталитет нас осло ађа од манифестација декаденције, које видимо на сваком кораку: се ичности, профитерство и политичке маневристике. То није ствар

Machine Translated by Google

само одржавање чистоће сопственог досијеа з ог изгледа - потпуно уржоаско разматрање - већ је реч о свесном од ацивању сваке површности као знака нискости, двосмислености и неверства као недостојног у рак какав јесте међу друговима, и свака непристојност и разврат као за ава. Зашто?
Јер све то отвара пут непријатељу да уђе и учврсти се.
Остати чист такође значи
имати савест и рижност и практиковати љу азност и другарство.

Стога се од сваког од њих захтева неопозив одговор
нас у погледу сваког аспекта нашег ића. Што више ми схватимо да радимо на друштвеном и политичком Нови поредак, и што више отелотворујемо свест да наше племство лежи само у служ и Рајху, у том степену ће нам постати јасно да само они
могу да врше и задрже власт у овом свету који имају
чували су се чистима - чак и пред грешкама и срамотом.

Видели смо како другови падају одмах поред нас који су или
млад и сасвим недовршен. То је испунило наша срца туга и о есхра рење. Међутим, тада ми
искусио истину да испуњење у животу није функција количине, већ квалитета година,
који нам је дат. То је тако, зато што сваки

Machine Translated by Google

живи мушкарац, жена и дете могу до ити круну живот: умрети за отаџ ину.

Живот ез чисте жеље је есмислен. Зато ду око прихватамо Гетеову изреку: „Живети за задовољство је подло; племенити живе за закон и ред.“ Не можемо тачно знамо куда се пењемо у овој ор и и какво нас стање и услови чекају на врху планине горе, али Рајх је непосредна мисија, коју ми може тренутно препознати и испунити. И ити унутрашње опремљен за овај задатак захтева чистоту и мужевност.

О ратите пажњу на уржоаског војника, који устоличује сваког лажног и нечистог ога. Можда такав неко у незнању презире чистота и мужевност, јер је све што је икада ио изложени су празни о лици ових врлина, а никада њихов расно-духовни садржај. У сваком случају, само онај је прави човек који укорењује нити своје душе у темељ; у крајности, која једина рађа љу ав породице и отаџ ине, у вери у ожански закон који делује у животу његове расе и у спремности да наставити мирно да маршира у смрт, јер он зна значење те смрти као највише жртве за Бог.

Бити господар значи ити зрео, имати духовни увид, гледати даље од спољашњости, чинити неопходно, и да не изгу и веру у процес. Не зато што ми

Machine Translated by Google

Имамо ли моћ и оружје у рукама, да ли уживамо у одређени ранг у овом свету, већ зато што смо стварни ратници за Рајх. То значи да смо иза рали: одговорност, дисциплина, одговорност, поштовање и љу азност - тј. постати јачи човек и ново створење, и не дозволити свету да прописује свој „закон“ за нас нас. Ми смо господари, јер стојимо у односу на свет као инструменте у служ и вишег поретка. Ово признање нас чини зрелим ез о зира на године. Осамнаестогодишњаци су на овај начин и кроз суровост рата претворени у људе. Час искушења их није затекао ез икаквог издања, већ је сведочио да су... заиста су постали зрели.

Machine Translated by Google

То је   ио прави момак

од Хајнриха фон Клајна

На мом путовању за Франкфурт, крчмар у једном селу
    лизу Јене ми је рекао како - неколико сати после   итке
када је град већ   ио потпуно напуштен од стране војске принца
Хоенлоеа и опкољен
од стране Француза, који су мислили да је окупирано - а
Један пруски војник се појавио у граду. Крчмар ме је уверавао да
ако су сви војници који су учествовали у   ици   или хра   ри као
овај момак,
Французи   и   или поражени чак и да су то урадили
    или су три пута јачи него што су заправо   или.
Ево приче гостионичара...

Потпуно прекривен прашином, овај момак скаче са свог
коњ испред моје крчме и виче: „Крчмаре!“

Када питам: „Шта има?“, он одговара: „Једна чаша
ракија!“ и док   аца мач у корице додаје: „Жедан сам.“

„Боже на не   есима!“, кажем, „Зар нећеш, пријатељу мој, по   ећи?!“
Французи су   лизу града!

„Сада, сада!“, каже он, и док ставља узду преко врата коња
о   јашњава: „Нисам ништа јео цео дан!“

„Верујем да те је опседнуо Сатана!“, кажем му.

Machine Translated by Google

„Хеј, Лизе!“, зовем ја, а она му доноси флашу „Денцигер“.

„Ево!“, и желим да му дам целу флашу тако на којем ће јахати.

„Тут, тут!“, каже док рише зној са својих чело, „Зато што немам времена!“

„Ти си дете смрти!“, узвикнух.

И поново кажем: „Ево!“ док му сипам пиће, и ја покушај поново да му даш целу флашу да и се јахао „Пиј и јаши! У твоје здравље!“

„Још један!“, каже овај момак док пуцњи већ одзвањају са свих страна у град.

„Још један? Зар се не ринеш?“, питам.

„Још једном!“, инсистира док рише раду и дува нос са коња, „Јер ће ити плаћено у готовини!

У души сам желела да он...

„Ево!“, кажем док му сипам друго пиће док он жеље. И након што заврши, сипам му треће пиће и питајте: „Јесте ли сада задовољни?“

„Ох!“, тресе се човек, „ракија је до ра!“

„Па!“, каже док ставља шешир, „шта дугујем?“ ти?”

„Ништа! Ништа!“, одговарам. „Излазите, у име Ђаво, Французи већ улазе у град!

Machine Translated by Google

„Па“, каже он док посеже за чизмом, „дакле, Боже
наградиће га.“ и вади кратку лулу
из чизме и каже: „Донесите ми ватру!“

„Пожар?“, питам, „Зар ниси за ринут?“

„Ватра, да!“, каже он, „Јер желим да запалим лулу
дуван.”

„Опсједнуле су те легије!“, узвикнух.

„Хеј, Лизе!“, зовем девојку, и док је момак
пунећи му лулу, девојка до ија ватру.

„Па!“, каже он, држећи лулу коју је управо запалио у својој
уста, „Сада ће Французи ити у невољи!“ И
док је навлачио шешир преко очију и хватао се за
узду, окреће коња и извлачи мач.

„Ти си ђаво од човека!“, узвикнух, „Проклетник,“
Зачарани неваљалче! Хоћеш ли у име џелата
Одлази тамо где припадаш? Три војника - зар не?
Видите ли их? - већ се заустављају на капији!

„Сјајно!“, коментарише док пљује и гледа
тројица војника са листавим очима. „Да их је ило десет, ја“
и даље их се не и плашио.“ И у том тренутку њих троје
Французи већ улазе у град.

„Басо Манелка!“, виче момак док ставља мамузе
коњу и јури према њима; скаче на њих,
истинито као што је Бог жив, и напада их као да је он имао
цео корпус Хоенлоеа иза њега, на такав начин

Machine Translated by Google

да су војници, несигурни да ли је у граду можда још Немаца, -

против своје навике - запрепашћени. И

пре него што је неко могао да окрене руку, он је залупио тројицу из

њихова седла и хвата им коње, и са њима унутра

projури поред мене и виче: „Баса Теремтемтем! Па, сада видите,

господине Крчмару! З огом! З огом! Хохо!“

Хохо! Хохо!”

Крчмар се чуди: „Никада нисам видео таквог

другар у целом мом животу!"

Machine Translated by Google

Година о јављивања

НЕПОЗНАТО

Machine Translated by Google

Цитати

Оно што је појединцу дато природом, он мора проследити као допринос свом народу. Може само уди једно право у овој заједници; она расте из испуњење сопствене, додељене, највише дужности.

- Адолф Хитлер

***

Све нације које су се ориле у светском рату, част им је „непознати војник“. У Паризу почива испод „Триумфална капија“. У Лондону спава свој последњи сан. испод црног мермера Вестминстерске опатије. У Берлину Он орави у палати канцелара Рајха. Немачка је једина земља у којој „непознати војник“ није мртав, али живи.

- Фредерик Боек

Шведска академија, Стокхолм

Machine Translated by Google

Када се рат заврши, доживећемо чудна ствари. Нови поредак ће ити створен у Европи и деловати заузеће место које с правом заслужује. Један од нео ичних манифестације ће ити да више нећеш видети Америка као нови свет, а не Европа као нови свет и Америка као стари.

Према писању данских новина Faedrelandet од 22. јуна, 1941, рој 170, ове речи су недавно изговорене амерички новинар Херст Преса од стране војводе од Виндзора, ивши енглески краљ.

***

Националсоцијализам формира народну заједницу која почиње са дететом и завршава се са старом осо ом. Не може се утишати ова гигантска симфонија немачког живота.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Погрешно схваћено другарство

Другарство је полиморфно као и живот. Хиљадуструко су примери који то показују. То је веза која држи заједно праве другаре. Без истинског другарства, истинско војништво је незамисливо. Али оно увек служи вишем циљу, целини, заједници. Његов морални снага долази из јаког срца, из одговорности, од непоколе љивог осећаја суд оносне везаности за народ и домовина. Где одступа од овог морала концепт, он поприма егоистички плашт, морално је погрешан и штетан за заједницу.

Свакако СС-О ерштурмфирер који служи као депо командант је подлегао таквом погрешном схватању другарство. Када је откривено да у његовом наредио је да је лагајник заклао неколико свиња ез овлашћења и неправедно дистри уирано или послато велике количине меса, није проверио грешку, већ је покушао да утиче на истрагу званичнике да се уздрже од даљих истрага. Штавише, он натерао је укључене СС припаднике да дају изјаве под заклетвом да нису до или никакво месо.

Благајник је осуђен на затвор, а депо командант - з ог непријављивања кривичних дела

Machine Translated by Google

подређене и смишљање лажних извештаја - у затвор
реченица.

Понашање лагајника представљало је оз иљну штету немачком народу. Командант депоа - ван
погрешно схваћено другарство - настојало је да сакрије злоупотре е уместо да о ез еди ред. Ко год прикрива штети целом народу и поткопава сопствени ауторитет.

Machine Translated by Google

Последња воља једног есесовца

СС каплар Лео Р., у цивилу, помоћник
учитељ у великом шлеском граду, погинуо је у војној ици
олница као последица повреда задо ијених на Источном
Фронт. Оставио је за со ом неку врсту „последњег завета“, писмо
својој породици, које је написао на дан када се придружио Вафен
СС-у. Ово писмо показује ду ок увид у поглед на живот једног
узорног националсоцијалисте, просветног радника
и војник. Припада вечним сведочанствима вере
нашег времена, што ће имати примерен ефекат на
удућим генерацијама и показати им и о јаснити
дела њихових очева.

Ако их остао на ојном пољу или се вратио у
стање у којем нисам спосо ан за расуђивање, онда нека ово
Последњи завет служи као резиме за моју породицу и клан.
Не желим да дође до суко а з ог материјалних ствари
ствари. Касније ће постојати германско право, у коме и срце чини
праву ствар. То је већ смерница. Желим, у вези са свим питањима
погледа на свет или идеологије, да ствари иду онако како смо се
моја жена и ја договорили. Ја
посе но не желим никакво мешање у идеолошке
о разовање деце. Сви стојимо у великој руци

Machine Translated by Google

вере коју имамо и коју ћемо наставити да покушавамо да формирамо. Живот нашег народа је за нас свет. Желимо да следимо дивно правило, да удемо један народ, то је религија наше време.

Желим да моји рођаци имају неки знак сећања мене од стране. У нашем клану, срце је тако јако, тако да праведник мера ће се природно пронаћи.

Од свег срца желим да се моја жена поново уда, ако Она верује да је пронашла новог животног друга. Познавајући је, знам да ће и деца пронаћи до ру суд ину.

Молим пријатеље нашег клана да уду кумови деци и пријатељи породице... да испуне закон правог пријатељства, које човека чини срећним.
и давање.

Волео их да моја деца препознају своју мајку као своју најдрагоценије лаго, који им је дао живот. Осим тога, народ тре а да уде закон и смерница. Тре а увек ити једноставан, лојалан и истинит.

Захваљујем својој жени. Речи су превише мале. Можда зна да ми је срце дирнуто када помислим на дивно ду ину коју је дала мом животу. Такође се надам да ће суд ина дозволи јој да има оно што је мени ускраћено. Нека рига и ол рзо нестају. Нека мисли на мене са радосним поносом. Дала је више.

Machine Translated by Google

Драга жено! Размисли о нашем заједничком времену и иди са пуним снагу у удућност. Ако постоји свето спасење, онда је сна дева се крвљу мог срца.

Поштујте претке. Будите верни народу.

Нека наш народ пронађе срећну удућност.

Такође захваљујем својим родитељима, који су често морали да пате з ог мене. Нека знају да се све ово десило док сам ја мучио сам се да разјасним ду ље аспекте свог постојање. Моја љу ав ће увек припадати њима.

Нека сви осетите како вам пружам руку, да ваша снага ће расти и ићеш срећан. Веруј ми, мој Жеља срца је увек да те види срећног, нека уде тако.

Уочи путовања на којем ми је дозвољено да се придружим дуге колоне оних за које је само дело важно.

Лео Р.

Machine Translated by Google

Један стоји сам у ноћи,
оптерећен тешким о авезама,
он размишља о сату,
погинулих другова.

Он осећа да неко хода према њему,
војник из других дана,
који је већ претрпео најгорчу суд ину,
и тихо га чује како говори:

Другаре!

И само ова једна реч.
Ћуте и гледају.
Други одлази, као сенка, далеко,
само у рано јутарње свитање.

- Путовање
од Хери ерта Менцела

Machine Translated by Google

У вези са

Понашање војника

Према страним женама

Ти си есесовац. То значи да ниси плаћеник који је регрутован да се ори за нешто једноставно за плату, чак и ако вас то не занима ништа друго. КАО Есесовче, ти представљаш СС, заједницу, ред унутар вашег народа, чији су посе ни задаци одржавање чистоте крви, уздизање вредности расе. Када стојите у страној земљи, са оружјем у руци, имате двоструку дужност: морате представљати твој народ и ти мораш ити достојан СС-а.

Међутим, понашаш се недостојно када - носиш униформа Фирера са значкама Вафен-а СС - трчкарати по кафанама и ресторанима са онима девојке и жене које не деле ол и ригу свог народа, које не примећују ол свог народа, једноставно зато што им недостаје ило какво осећање. То нису пристојне жене и девојке ових страних народа. То је нешто што можеш узети здраво за готово. За те девојке чија рађа и оне жене чији мужеви имају поражен од те е и твојих другова и сигурно не желе да те загрле. Такође знаш какве штете те могу задесити з ог такве непажње удружење.

Machine Translated by Google

Како можеш захтевати право на неиз ежну тешкоћу, ако се опустиш? Како можеш задржати јасан поглед? и правилно држање, ако изгу ите самопоштовање? Многи од вас је у овом рату ило прилике да претпоставите више одговорност него што исте икада могли имају у мирно време. Сви морате доказати да сте достојни ове одговорности. Знамо да сте хра ри у рату. Али такође морате научити да удете мирни, дисциплиновани и умерено, чак и када не стојите у формацији. То је оно чему се надамо зарад удућности нашег народа.

Шта тре а да урадите након што прочитате ове редове? Рећи ћу ти. Мораш имати истре очи и искрено срце. Знаш шта мислим. Знаш како ово мислим. Можда познајете и овог или оног друга који није понашао се како је тре ало. До сада си само гледао и помислио/ла си да те се то не тиче. Веруј ми, то тиче те се. Тиче се свих нас. Прво покушајте начин правог другарства: одведи свог пријатеља у страну и Разговарај са њим јасно и разумно. Реци му шта је то значи. Реци му о ко ном часу који наш народ затиче се е унутра. Уверите га да је Фирер не може да се одрекне ниједног човека.

Увек запамтите да месеци и године које носите Униформа са СС рунама ће остати неза оравна до краја живота. За Немца, ово су најважнији одлучујуће године у животу. Не само зато што су млади СС

Machine Translated by Google

до ровољац сазрева у мушкарца, или зато што му груди постаје шири, или његов корак сигурнији, или његов вид оштрији. Његов дух се такође формира. И он учи у СС заједници нешто што ће увек остати са њим: ред, дисциплину, савесност, тачност, жртву и осећај дужности према заједници. Урадите

не поквари ово сећање тиме што не о ављаш своје дужности онако како тре а твоји људи очекују од те е. Ако ово игноришеш, ти повредити се е више него ило кога другог.

Било је једном време које је изговарало „право на сопствено тело.“ То је ио период који је давао свој лагослов ако и се црнац оженио елом женом или ако и Немица се оженила Јеврејком - време које је такође штитило они који су у или нерођено дете у телу мајке ако његов долазак и створио неугодност родитељима. шампиони тог времена, које смо већ савладали кроз ор у Фирера у Немачкој, сада тврдоглаво стоје на свим фронтовима против нас.

Ако верујеш да можеш да чиниш са својим телом и својом крвљу шта год твоје жеље пожеле, онда...
помозите непријатељима нашег народа и нашег погледа на свет. Ти си господар се е у стварности само када ти може да про уди довољно снаге и поноса да живи у складу са законима под којима твој народ, твоји СС-овци и ти сам су састављени.

Machine Translated by Google

Ко год му поквари крв,

уништава свој народ.

Machine Translated by Google

Најинтимније ствари појединца су нај

јавне ствари заједнице. За најважније

ствар је у њима одлучена: физичко постојање и

удућност нашег народа.- Вилхелм Плејер

Machine Translated by Google

Детета

Постоји ли ду ља радост од радости рођења детета? Да ли знате једно? Ја не! То је радост за око. Радост за ухо. Радост за ваше милујуће руке. То је нежан откуцај за... твоје срце. Да, покреће цело твоје постојање тако да Немаш речи за то. Сигурно нема ду љег за ринутост.

Бриге су ројне.

Дете које ти се роди, и које се развија и расте како му његов унутрашњи дух жели, део је те е. Али оно и даље иде својим путем. Осећаш се одговорним и још увек можеш да урадиш... ништа. Ни да му помогнеш ни да му одможиш. Ти настављаш се е у детету, али оно и даље делује по свом воља. Која и рига могла ити већа?

И никада не престаје. Брине вас његова природа и да ли ће ити до ар. Брине вас његов здравље. За ринути сте з ог његових грешака. Ви сте за ринут з ог својих достигнућа. За ринути сте о његовим из орима. Више те рине његов живот него твоја сопствена. Чак си за ринут и з ог њених рига. Тако ду ока, тако ескрајна, тако свео ухватна је твоја рига за ваше дете.

Machine Translated by Google

Али и ви сами постајете много ду љи кроз своје дете. Ваша оданост и рига за дете је ваша тајна животна вредност. Ова вредност је ваша езимена радост.

Ова радост је твоје неименовано задовољство. И ако се твоје риге отклоне тако што се покажу непотре ним, када се појаве утихнуо јер оно што се жељно жели долази проћи: Ако преживи, хиљаду малих клица ће нићи Као на пролећном дрвету, његова до рота је аш као зора до рог дана. Твоје езимено задовољство крунише се радошћу коју можеш осетити у самом свом телу. Твоја радост се уздиже. у јасном светлу ваше свести о вредности вашег детета. И ово прелази у славно царство понос - каква радост може ити ду ља од тога?

Чујете и друге ствари о детету. Чујете да је то терет. Чујете да је то одговорност. Ви такође чујте ствари које су здравије и праведније. Чујете да је то питање уверења. И, оно што је свакако најнеспорније од онога што чујете - то је дужност према народу, то је чин одговорности и признање поверења.

Али кажем ти, мудро је да имаш дете ез икакве сумње. из другог разлога осим љу ави. И да волите своје дете ни из ког другог разлога осим из радости.

Machine Translated by Google

Рад поштује жену као што поштује мушкарца. Дете,

међутим, оплемењује мајку.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Бог живи само у гордим срцима

Писац нашег времена, чије је дело   ило веома цењено хваљен од стране нације, написао је као своје веровање немилосрдност речи: „Само људи којима је потре   ан Бог траже Бога. Ко год не тре   а Га, не тражи Га. Чак ни они „Који размишљају о Богу, тре   ају га.“ Само људи којима је потре   ан Бог тени Бога... је ли то тако? Да ли је Бог, како год неко гледао њега, Бога оптерећених и испуњених тама у животу, о   мана? Нешто што смо вешто измислили како   исмо се носили са светом, којим нисмо задовољни у његовом правом о   лику какав заиста јесте? Да ли је молитва увек захтев, чин утехе наше немоћи? Многи се моле да   и тражили, а многи се моле да   и дали сами се   и утеху - али Бог утехе није наш Бог.

Када признајемо принцип: „Бог живи само у гордим срцима“, онда мислимо на другачијег Бога од оног који теши, или   арем на другачији начин који се односе на њега. Јер верујемо да Бог и хра   рост и снага заиста иду заједно и да ти мушкарци такође траже Бога онима којима није потре   ан,   арем док су ван страх.

Machine Translated by Google

Могуће је да је младић, након што је помогао групи Другови херојски одолевају непријатељским снагама и патњама горких сати који висе на концу између живота и смрти, да и такав човек, након што је опасност прошла, изрази своја осећања у плачу, заиста да и проклео! Међутим, вероватније је да и се молио, и заиста, на веома ватрен и страствен начин. Дирнути смо не толико тиме да ли и шта осо а која има ио толико дирнут, каже - дирнути смо што човек у најоз иљније тренутке живота и даље гледа са страхопоштовањем нешто веће, на несхватљивој целини, и потврђује свемоћну веру. Човек се уздиже изнад таквог видљиве, разумљиве, корисне ствари. Он се уздиже изнад свих појединачних ствари и постиже свест света, о мистериозном знању о несхватљиво искуство у које се рађамо и из којег смо отргнути од смрти у одређено време сат времена ез питања. Снага и величина човек је, међутим, то што је рођен ез икакве воље своје, и даље не живи у произвољном постојању. Чак и у раним годинама, он је све хра рији, као Он гледа на ово постојање као трагалац, тражећи 30, 60 или 90 година живота заправо значи. А то је следеће: оданост, љу ав, другарство и хра рост.

То је милост и проклетство човечанства што је овоме дан, нико није пронашао једноставан одговор на питање или

Machine Translated by Google

таквим мислима. И да их нико не може пронаћи. Бог није „х“ који се може израчунати са тачном сигурношћу из ило које врсте прорачуна. Он није једноставна чињеница за нас пуке људе, већ питање. И ити у стању да изнова и изнова постављамо ово питање, ити свестан сигурности нашег постојања, услова нашег постојање, а да га ове мисли не сломе, и ез да нас исцрпљују... то нам се чини као најлепша и најплоднија хра рост духа коју можемо замислити.

Не значи много само живети. Све што се роди пролази кроз кратак период до смрти и ори се за храну, склониште и пиће. Такав корак ван овог круга живот, да га сло одно потврдимо или порекнемо, то је понос и спосо ност наше човечности. Постајемо прави људи кроз ово племство и кроз овај понос. Не постоји тачка у којој мисао престаје. Свако ко има смелости да има тако здрав и радостан осећај за свет и за Бога у свом срцу је заиста дивно строг и удан. Како и могао постати уржоазин,

мали или низак? Постоји ниво ствари до којег мора изнова и изнова устаје и ори се до: Није њега, већ целокупно стварање широко и ду око као што је појављује се мушкарцима.

Потре на нам је таква радост и отворено признајемо да нам је потре на, наиме уздизање из превише-

Machine Translated by Google

упорни и превише плашљиви. Желимо да удемо
непријатно и незадовољно, као да ћемо на крају
открij о лаке и мора, открij тајну
живот са својим стотинама хиљада и милионима
манифестације. Питамо звезде, ко их је ставио у њихову чудесну
игру успона и падова? И питамо
вода, у чије даљине и ду ине жели да
ток? Довољно смо јаког срца да не ежимо
од вечног „одакле“ и „куда“, и ми
не прихватајте чак ни најтачнији приказ природе као потпуно
исцрпљено о јашњење њених разлога.

Наше страхопоштовање пред ду ином света не и
тре ало да уде одузето чињеницама, чак ни ор ом за наго
постојање. Не желимо да постанемо ни медитативни
природе нити раздвојене људе, него желимо да узмемо живот
са сло одним умом, свакодневним и често тако горким, као и
оним што аца светлост и даје смисао. Бог коме поклањамо своје
поверење је у складу са нашим срцима.
Он је наше срце и познаје наше када је отворено и
афирмативно у свету.

Бог живи у нама, јер ми непрестано истражујемо
дух сила у свом свету и труди се да их учини
наше сопствено. Зар није потре ан диван понос и часна хра рост
да се предузме такво освајање света и Бога? Зар није потре ан и
племенит став

Machine Translated by Google

чврстину и свест да се потврдимо као мушкарци
пред свемоћним Богом?

Верније славимо Бога и његово земаљско створење то поноснији и самоуверенији изгледамо у њему. Насмејано око, окретан корак, дух који је заиста спосо ан да се радује и да се уздигне, истинска младост, истинска мужевност, постојаност, љу ав, другарство, то су арјактари Бога. И овде се поново придружујемо духу аутора, кога смо поменули на почетку и који је завршио потврду свог песничког веровања овим речима, које представљају дужност за све нас: „Бога у свет носи човек.“

Machine Translated by Google

Свемогући ће ити праведни судија.

Међутим, наш је задатак да испунимо своју дужност,

Да исмо могли стати пред њега

као творац свих светова

према закону који је дао,

закон ор е за опстанак.

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Дрво живота и дрво света

Трансформација аријског сим ола

У Немачкој још увек постоје подручја где се може видети надгро ни споменици из 17. века[ти] век, након чега је дошла смрт личности је приказана на веома специфичан, али просветљујући начин.

На пример, на надгро ном споменику се види рељефни укет цвећа, ж уње које расте густим и
прелепе руже. Смрт у о лику скелета седи поред
томе и са саркастичним изразом прекида
најлепши цвет. Нико не може а да не разуме
Значење ове слике: аш као што се цвет презриво ломи и уклања из животног тока који управља и њиме и грмом, на такав начин је умрла и ова осо а, којој овај надгро ни споменик служи.

Понекад је то нежна меланхолија, фина и готово
помиритељска одлука, која је представљена у овом
слика. На другим надгро ним споменицима, то је дивље, готово несташно потрес. Смрт се увек приказује као ружан скелет који сече дрво. Ду ок комад је већ одсечен из дрвета. Разарајући резултат је

јасно.

Друге слике приказују дрво које је већ пало. Онда
Муња сева из о лака. У сваком случају,

Machine Translated by Google

чује се јасна порука: „Као што је дрво пало, тако ћеш пасти и ти, дете рођено од крви и меса!“ Нема сумње да је дрво овде намењено да представља дрво живота покојника и да живот овог сим ола представља живот осо е, а да његово уништење значи смрт осо е којој припада.

Човек и дрво су овде приказани у ду ини међусо ни однос, са ду оком унутрашњом везом. Дрво није слика стварности, није приказ природе или културног дела за естетско разматрање. Оно има значење, које је можда мање-више свесно схваћено у уму од 17 ти вековни дрвосеча - заправо сеже до прво итне ду ине наших веровања. Широка распрострањеност Ова идеја о овом „дрвету живота“ може се овде само наслутити. Митологија сеже до најранијих почетака Индоаријске традиције, назад до светског јасена из Игдрасила. Дрво живи у сагама о кућном дрвету, дрвету чувару и дрвету које се сади за новорођенче. Наслућује се чак и у ајкама, попут оне пријатне о клеки или о ја укама живота.
Налази се у песмама и о ичајима од мајског дрвета до Бадњак, који се прикуцава на кров куће и чува током године. У сваком случају, живот осо е у породици је мистериозно повезан са цветањем таквог дрвета. Стога је то заиста „дрво живота“.

Machine Translated by Google

Могло и се чинити да је тужних, јадних 17 ти век, која је тако често и тако олно доживљавала неваљалост чинови смрти, можда и могли ити извор за приче о таквим о ореним дрвећима. Али то није тако. Концепт Сечење дрвета живота од смрти сеже много уназад раније. Дрворез у песмама Се астијана Бранта, произведен у рзо после 1500. године, већ је показивао такав слику. Занимљиво је да је ово дрво не представља једног човека, већ многе људе који седе на дрвету и који падају са њега у јарак пре него што дрво, које је већ посечено, падне.

Последња слика Никлауса Мануеловог посмртног плеса је још јасније. Много људи седи у опкољеном дрвету. Смрт их о ара стрелама. Овде, као већ поменуто, тројка не представља живот дрво једне осо е, већ целог клана. Ово је чак јасније на отиску мајстора са свитака из око 1470. Овде је дрво живота заиста светско дрво, у њему седе људи пажљиво распоређени у тростепеном поретку, што је само по се и репрезентација до ро уређеног света.

На врху видимо свештенство, а испод тога светски господари, цареви и краљеви, господари и грофови. Испод њих су грађани и сељаци. У касног средњег века, видимо вековну поделу људски свет у три класе познате по коришћењу од песме и филозофије индогерманских народа.

Machine Translated by Google

Дрво, међутим, није посечено. Жваћу га две животиње, дању и ноћу, и стоји у роду који плови по таласима, сим ол вечног тока.
време. Смрт диже свој лук и о ара људе са дрво са стрелицама.

Ово дрво је много више од дрвета живота, и оно је такође много више од „класног ста ла", какво је ило нетачно названо. У ствари, то је светско дрво, које све људе опажа у јасном поретку. Недалеко од овога је мисао о нордијском светском јасену у чијим гранама живе огови и људи, и о другим индогерманским светским дрвећима. Она су пружала не само смештај, већ су делила и срећу и лагослов. Данас, наравно, ми

могу само нејасно да осетим сјајни митос, који иде назад у прво итне ду ине наше расе, далеко у прошлост далеку прошлост. Њене трансформације могу ити јасно пратили су мало ројне реликвије које овде имамо.

У касном средњем веку, још увек је постојао траг нордијске величине, још увек се осећао митски поглед на свет у приказу светог дрвета. Једноставније,
спољашње, гру ље... али и даље пуне значења су каснији прикази у књизи Се астијана Бранта и у Бернеров Плес Смрти. Тада се значење знатно мења. Виталност се повлачи. Појединац, који се ретко виђа у приказима животног дрвета средњег века, излази у први план, и заједно са њим

Machine Translated by Google

Индивидуализам постаје једноставнији, лакше разумљиве слике: постају емотивне или чак сентименталне; уде саосећање, тугу и сажаљење.

Коначно, значење потпуно нестаје. Гледалац вреднује такве приказе једноставно као алегорије, чија лепота и естетски ефекат који он диви. Тиме се трансформација овог старог сим ола светског дрвета и Животно дрво долази до краја. Све што нам преостаје је да осетимо вратимо се у далеку прошлост користећи постојеће артефакте и осетимо њихову величину.

Machine Translated by Google

Ми као појединци нисмо ништа друго до лишће на дрвету. Данас су зелени. Један лист је већи, други је мањи. Онда један увене, па још један. Али то није важно ако само дрво остане здраво!

- Адолф Хитлер

Machine Translated by Google

Хра рост за радост живота

Ко год хода разореним улицама
ом ардованих градова, ко год погледа и задрхти з ог
рушевине замкова и цркава, у којима се осећа живот
велики периоди се одражавају, ко год погледа у понор
срца која је смрт растргла... он можда
сматрајте претераним говорити о радости живота као
једна од непо едивих сила људске душе. Можда војник
има највеће право да чини управо то: Не само з ог
удо ности, већ из живог осећаја стварности из којег
радост живота стоји насупрот
неизрачунато и тама, да, који једино чине
подношљивим. У недељама нове године, могло се
чујте звуке вреве и уке карневала
прославе широм наших прелепих градова. Улице које су
некада иле пуне радосних гомила сада су
прекривено пепелом уништених кућа. Уместо украса,
виде се рушевине које се шепуре над нашим главама.
Људи који су некада пили из чаше живота сада леже под
земља или се оре са својим сивим и сада оз иљним
лица у усамљености ор е за опстанак
Европска култура. Жене су по егле далеко у

Machine Translated by Google

фарме и села. Где је остало светло, мисао, која нас може вратити радости живота?

Можда и тре ало да разговарамо о томе шта је заправо радост живота. Ко год то тражи само у спољашњем изражавању, тешко ће то наћи у рату. Ко год мари само за донекле сирово материјалистичка задовољства ће ити разочарана оскудни остаци... и тврде да готово ништа нема вреди више живети, или хвалити овај живот или волети. Ду ља радост живота, међутим, не зависи од времена и суд ине, нити од потре а и горчине. То је једно од оних тихих чуда које Бог даје онима који су свесни његовог постојања. Не може се ацити на нас споља. Оно живи у нашој суштини и нашем ићу; живи у нама. Човек који га има је огат чак и ако хода у крпама и живи у земљаним пећинама. Ко год живи у палати и има све скупоцене животне украсе, ипак је најсиромашнији гост на овој земљи, ако нема ову истинску радост у животу.

Почиње једноставном свешћу о постојању. Постоје мушкарци који након до рог ноћног сна погледају нови дан и жале се јер стоје пре посла и задатке. Други се јављају након неколико сати немирног сна са тешко разумљивим осећајем задовољства, срећни з ог стварности свог живота, а можда једноставно зато што им она даје дах, вид, осећај, слух и размишљање. Рат нам је показао на невероватан начин

Machine Translated by Google

да наше задовољство у једноставним стварима у животу може

ити много ду ље и значајније од некада толико хваљених „задовољстава". А то показује истинску скромност и спосо ност за јака осећања. Ко и могао о јаснити војнику да ништа више од

чист кревет, танко прекривен сто, да, кратка дремка, чаша вина, лепе слике или атрактивне девојке која пролази могло да га испуни таквом радошћу? А када смо или код куће, помало досадни и стајали испред пуног сталажа књига, тражећи једну књигу за тихи сат... ко нам је могао рећи да ћемо једног дана моћи да за оравимо свет и се е, рат, прљавштину, патњу

па чак и смрт... зато што је пријатна случајност у Напуштена кућа на истоку нам је пружила лоше поцепана копија Елхендорфове књиге? Ко је могао натерало нас је да поверујемо да ћемо једног дана, у мрачном ункеру, у влажној хладноћи и пуном инсеката, моћи да слушамо мелодију Моцартове „Чаро не фруле" уз сла о светло и да ћемо утонути у сан о вечној лепоти света и за оравити све страхоте око нас?

У таквим тренуцима, радост живота се о асјава око нас, као да муња... или попут меке светлости летњег заласка сунца.
Док смо некада лутали до ро осветљеним улицама града тражећи задовољство, сада готово гу имо дах гледајући листаву лепоту звездане ноћи, која се чудно од ија од месеца, и то нам даје...

Machine Translated by Google

нам унутрашњи осећај припадности универзуму. Нико не може ити страственији след еник радости живота од једноставног војника, који је терањен кроз вечну ватру ор е, који је прошао кроз зид смрти и ужаса и који изненада занемева док стоји пред тишином вечери и гледа усеве.
нежно милован лагим ветром. У таквим тренуцима, он се осећа у лупању сопственог срца, славан и диван живот који му је дат. Тада кроз њега проструји радост која се не може упоредити ни са једним другим задовољством ове земље.
И тако изгледамо прилично скромно, али само наизглед, јер је таква скромност истовремено и највиши захтев који можемо захтевати од

живот.У овог часа, када је суд ина рата најтеже испитује наша срца, и код куће и на фронту, то Чини се езнадежним покушајем говорити о радости живота. Али хра рост припада радости ништа мање него ор и и смрти. Превазићи смрт значи стећи радост.
Без тога, наше душе и се одавно срушиле под велики терет њихових тешкоћа. Без тога, жене код куће и одавно иле теране у најмрачнија, неиз ежна депресија. Ова радост живота стоји као листаво „ипак“ изнад нашег тешко притисканог народа, против кога су ом е и фосфор ескорисни.
Делић детињства живи у њој. Самозадовољно хвалисање и слепило

Machine Translated by Google

Ам иције су јој чудне. Љу ав према природи и људима, према животињама и цвећу, према музици и према стих, јер слике и уметност у камену и металу су све део тога. Учи нас да кад год нешто изгу имо, тре а да погледамо оно што је остало. Учи нас да препознати значење у сваком тесту.

Ко и порекао радост коју муж и жена проналазе током њихових заједничких одморних дана. Ко може да тврди да је - током о илних дана мира са свакодневним задовољствима - ио у стању да тако ду око осети љу ав своје жене, радост з ог рођења деце и делић сигурности? Чак и ако нам суд ина одузме оно што јесте најдражи, спремност да помогнемо поново нас враћа назад у наручје живота.

Machine Translated by Google

Чудан сусрет краља Олафа

од Вила Веспера

Једног дана, краљ Олаф Тригвасон и његови људи су отпловили јужно дуж о але Норвешке родом „Лонг „Змај“. Када су стигли до фјорда Нидарос, Људи су морали да се хватају за весла, јер је ветар ио превише сла да напуни једра. Али краљ се није журио. Био је до ро расположен и изводио је све врсте трикова за своје људи. Борио се у лажном дво оју са својим арјактаром, Улфом Црвени. Прво су се орили на уо ичајени начин са мач у десној руци. Затим са мачем у левој рука. И коначно са мачевима у свакој руци. Сваки пут, краљ је напредовао све до та ле. То су иле значајне игре. Након тога, краљ Олаф се попео на ограду рода и ходао дуж ње док је жонглирао три извучена одежа. Нико никада није видео краља промашај или пад одежа у море. Људи су веслали са више ентузијазма и смејао се.

Краљ Олаф је седео међу својим људима на крменој палу и и разговарао о овоме и ономе. Тамо је седео Кол јерн Маршал и Тхорстеин Оцхсенфусс, Арн Сцхаетзе из Јемтланд и Берсл Јаки: људи из целе Норвешке, са Исланда и са острва на западу, ода рани тим, згодни момци пуни снаге и хра рости. Један

Machine Translated by Google

видео је то. Нико није ио старији од шездесет година, осим

искупа Сигурда, а нико млађи од двадесет, осим Ајнера

Богеншутлера, који је имао само осамнаест година, али је ио нај ољи стрелац

у целој земљи.

„Сада држим целу Норвешку у својим рукама“, рекао је краљ,

и пружио је десну руку ка не у, као да

згра ио нешто што други нису могли да виде. „Јер

„Примили сте то из Божје руке“, прокоментарисао је

Владика Сигурд оз иљно.

„Да“, сложи се краљ, „из Божје руке, а не из ваше, владико.

Присиљавам све да се поклоне Христу, народе свих покрајина:

Стравангер и Хардангер, Вик и Согне,

Воре и Рамсдален, провинције на мору и у

планине, а сада и Хелгеланд и Упланд.

То је ило најтеже раз ити.

„Али такође имате и најоштрије зу е за то“, у ацио се Складе

Халфред, Исланђанин. „Многи су

осетио их је.”

„То можда јесте тачно“, одговорио је Олаф, „али сада је

Норвешка један Рајх и (црквена) звона звоне широм

Рајх.”

„Признајем то“, сложио се Халфред. Благо се насмејао.

и додао: „Такође признајем да ми је тешко да се навикнем на та

звона. И многи други се осећају исто, чак и ако то не кажу.“

Machine Translated by Google

„Имаш осетљиве уши, као скјалд“, од   русио је краљ Олаф.

Али Халфред показа на своје срце и рече: „Овде унутра, краљу Олафе, седи онај који не жели да чује. Христе“
тре   ало је превише времена пре него што су дошли код нас. Сви ми научили смо још нешто од наших мајки.“

Краљ Олаф га је дуго гледао. Онда је рекао:
„Где звона звоне... тамо су Рајх и краљево владавина.”

„Које си примио од Бога“, умеша се владика поново. „Један је господар. Онај на не   у.“

„А један је краљ у Норвешкој, владико“, од   руси Олаф.
„Мора се   ити господар и мора се   ити краљ, осим ако...“
земља ће постати плен страних краљева. Увек запамти то.”

„У Норвешкој тре   а да   уде само један краљ и острва“, рекао је Халфред. „И само једно тре   а да   уде господар у рај. Али и даље ми је жао свих оних који су морали
„Остави све“, и полако је показао руком према планинама, затим преко не   а и коначно доле према мору. Сви су знали шта је мислио.

Владика Сигурд га је љутито погледао. „Ти зу   и ће
„још увек морам често да гризем и да гризем много“, прокоментарисао је,
„пре него што ови идоли и чаро   њаци   уду приморани да оду“
цела Норвешка“.

Machine Translated by Google

Сви су погледали ка Олафу да виде његову реакцију на Халфредове смеле речи. Али његово срце је ило лако и до родушно данас, она врста расположења која све одушевљава. Смејући се, показао је зу е и узвикнуо: „Норвешка, домовино! Слава оном који нам ју је дао на владавину." Држаћемо га чврсто зу има, нико га неће откинути. од нас док год живимо."

„Живео краљ Олаф!", повикаше људи. И Халфред поче песма о овом часу:

„Осетивши време за
ор у, краљ је путовао ка југу..."

Брод је клизио лизу о але у фјорд и наишао је на стеновиту литицу, која се пружала далеко у вода. Птице на о али су полетеле. Сре рно О лак машућих крила дизао се попут прашине у не о. хиљаде птица је до ацивало.

Борови, који стоје један за другим, дуж пади планине, рефлектована сунчева светлост док су њихао се. Светлост се од ијала од свих грана. Чуло се потоци који учно жу оре низ клисуре, и лагано дисање мора.

Одједном, сви су чули крик јасног, оштрог гласа. Човек је стајао на каменитој ивици лизу рода. Сви су га погледали. Било је јасно да жели да се придружи. њих и тражио је дозволу да то учини.

Machine Translated by Google

Краљ Олаф је дао знак пилоту да се при лижи ивици. Људи су подигли весла и пре ацили их на страна према копну. Али пре него што је род уопште стигао тамо, угледали су странца како стоји на врху прамца, лизу главе златног змаја. Климнуо је главом према краљу, који је седео високо на крми. изгледало је као да се лаго љуља од скока, и још увек покушавајући да одржи равнотежу. Затим је пришао људима на прамцу рода: фармер из тог краја, који је вероватно само желео да путује са њима неко време, све док и толерисали његово друштво на роду. Није ио трговац као што су у почетку мислили.

Био је веома снажан човек у старомодној хаљини зелена сељачка чоја (гру а вунена тканина). Вероватно човек из ду ине планина. Око кука му је ио широки кожни каиш са лепом акарном копчом. У једној од омчица носио је двострани чекић, старо фармерско оружје: лепо о ликован комад ручног рада. Али најуочљивија ствар код човека ила је његова црвена рада, која је ила толико густа и дуга да ју је раздвајао и завукао га је за појас лево и десно.

Сео је на котур конопца и погледао људе, који су седели или стајали око њега, један за другим... потпуно ез стидљивости. Сваки је осећао помало нервозу од плаве ватре његовог погледа. Било је као да их је одмеравао погледом и пронашао неку ману код сваког.

Machine Translated by Google

„Није ио лош скок, тај који си направио на род,“ признати Вакра из Готаелфа.

„Није ило ништа веће“, одговори странац, „од коју си ти, Вакр, направио када си од једног направио хришћанина Торов пријатељ. Сви сте ви до ри скакачи у томе поштовање.“

Оно што је човек рекао није ило утешно.

„Зар не знаш с ким путујеш, фармере? Буди“ Пажљиво! А где смо се упознали, кад мислите да нешто знате о нама?”

„Стари познаник“, одговорио је, „вратио се из твог очеви. Али за оравите. Сада их желео да путујем са „Ти на кратко.“

„Где желиш да идеш?“

„У иностранству“, тужно је одговорио човек.

„Изгледате спосо но за војну експедицију.“

„Много их је иза мене, али сада желим да одмор.”

„Не изгледаш тако“, примети Берсл Јаки. По свом о ичају - као да није вредело разговарати са човек пре него што је испро ао своју снагу - посегнуо је за руку странца и покушао да га отргне са седишта. Био је то кратка и оштра ор а, али онда је Берсл нападао тло, и ило је сасвим јасно ко је овде ио јачи. Берсл то није доживео још од раних младости. Ударило је све као ватра и пијанство: сваки

Machine Translated by Google

Морао је даиспро а странца у такмичењу. Али нико му није могао парирати. Читав род је зурио у ђаволског момка.

Његове речи су такође летеле, оштре и неустрашиве, и налазиле су свој циљ непогрешиво као и његови покрети. Свако је до ио своје! Коначно, прошетао је дуж ограде преко весла, која никада није престао да весла, и жонглирао је не само са три одежи (као што је то учинио краљ Олаф), већ четири одежа, са два у ваздуху и по један у свакој руци у сваком тренутку. Било је то рза игра, као да су одежи играли изнад његове главе попут пламена. Читава посада је зурила у овог фармера, који је тако играо. Он је свакако знао како се сналазити више него само волови.

Коначно га је краљ Олаф позвао, и он се попео горе крмној палу и рода, скинуо капу и стао испред краља. Неко је видео да је и коса на његовој глави ила црвено, и како је стајало попут ватре изнад његовог чела.

„Ако странац попут те е и фармера дође пред норвешког краља, он се поклони“, гласно је наредио Торгрим Торстеинсон. Фармер се окренуо ка њему и рекао: „И ти потичеш од људи, Торгриме, који нису или навикли да савијају леђа пред другим мушкарцима - другим него можда пре оног, после кога они - као ти - или су именовани.“

„Ви сте лепо говорник и талентован човек“, рекао је краљ Олаф док је гестом давао знак осталима да ћуте. „Јесте ли ви?“ из тог подручја?”

Machine Translated by Google

Црвена рада је дуго гледала краља Олафа. Онда насмејао се лаго, као неко ко има ригу у срцу.

„Да", одговорио је, „може се рећи да сам из тог краја."

„Из које провинције?" упита краљ.

Тада је човек направио исти гест као и Халфред које је Скјалд направио, када је говорио о старим оговима. Показао је руком према планини, а затим преко не а и коначно доле према мору. У једном У тренутку, сви су знали ко је он. Ветар је захујао доле са планине и преко сунца као вео, и вода је почела да расте. Али нико није могао помисли на род који је изненада почео да плеше лизу стеновитих литица. Сви су гледали у Црвеног Брада, који су сада стајали пред својим краљем великим и моћним, и видео је свети чекић у његовој руци. Тупа грмљавина дошли су са не а, и сви су стајали као сенке у светлост сумпора. А онда су чули човеков тежак глас.

„Да, краљу Олафе", рекао је, „ја сам из ове покрајине, из Хелгеланда и из Дронтхејма, из Хардангера и Ставангер, из целе Норвешке и са острва, са планина и из долина, из о лака и са мора. И то је мој рад који постоји таква земља која ти пружа радост и у којој можеш ити краљу. Када сам први пут дошао овде, то је ила земља леда испод стопала етинса. Али ја сам у ио етинсе, који су седели на

Machine Translated by Google

планине. Дрвеће је расло и потоци су текли тамо. Задавио сам етине, који су непријатељи и огова и људи. Цвеће је расло на ливадама, а козе су се пеле планинским стазама. А људи су долазили и градили коли е и орали поља. Благословио сам њихове усеве. Имали су хле . Благословио сам море за њих. Имали су ри у. Благословио сам њихове...
сто. Деца су расла. Ја и моја врста, краљ Олаф, направили смо ово земља насељива за децу људску. Зато су ме поштовали, мушкарци и жене. И ово је ио мој народ, дуго времена.”

Тада се искуп Сигурд охра рио и показао хра рост. Подигао је крст са груди и подигао га према

Риђо ради. „Попусти, идоле!“, захтевао је.

Човек се поново насмејао, тихо и горко. Било је као плачући на ветру.

„Да“, рекао је, „а сада долази други. Мој час је прошао по вољи Свевладара. Тешко је мојим пријатељима. А ти, Олафе, прогони их и у ијај, и испуњаваш суд ину. На крају, то се дешава свима нама. Али очекивао сам да ће ити другачије: вук који нас прождире,

змија која нас дави. Долазе нежни и по еђује моћне. Али нико не ежи од суд ине, и Нико не зна унапред. Доћи ће час за

човек на крсту, такође.“

„Попусти, идоле!“, поново је наредио владика док је држао је крст лизу Црвених очију.

Machine Translated by Google

Онда је подигао чекић, и муња је љеснула о орен низ јар ол попут златне змије. Било је као ако и га згра ио руком пре него што и могао да нанесе штету. По трећи пут се чуо горак смех. Они никада то није за оравио до смрти.

Видели су како се човек ацио у море са снажан скок и, држећи чекић изнад главе, потонуо у море и нестао.

У том тренутку све се променило. Лагани јужни Ветар је дунуо, напунио једра и гурнуо род унутра сунчева светлост дуж тихих таласа који се котрљају ду ље у воду залив. Изгледало је као да су се сви про удили из сна или ступор. Краљ Олаф је о ема рукама протрљао лице. Док је искуп Сигурд прочистио грло као да ће нешто рећи, Краљ му је дао знак да ћути.

Испред њих су иле куће Нидароса, родови у о ала, моћни кров краљеве куће и нова катедрала са шиљатим врхом и широким торњем. Вече је дошло. Сунце је зашло у море. Звона су тихо је одзвањало преко воде. Сви су стајали као краљ и оголили главе.

„Молимо се за све који знају како да умру као људи“, рекао је Краљ.

Machine Translated by Google

У нама гори као пламен правило,

и мора ити по ожно,

јер је вечно и универзално,

то је ово:

Изврши своју дужност!

Ово правило садржи учења свих религија.

- Хајнрих фон Клајст

Machine Translated by Google

[НАСЛОВ ДОДАО УРЕДНИК]

Замак на планини

[Напомена уредника: слика „Кастел дел Монте“ је изостављена]

Најлепше и најмоћније тврђаве Немачки царски период је настао под Династија Хоенштауфен, посе но Фридрих II. Они су видљиви знаци развоја и формирања Европска сила. Фридрих II ио је један од највећих градитеља тврђава средњег века. Имао је велики утицај на архитектонски дизајн својих утврђења. Његове генијалне конструкције, које су фаворизовале осмострану структуру, остале су пример за друге утврђења и замкове чак и након ор е супарничких племића. елиминисао је Немачко царство као фактор моћи у Европа. „Кастел дел Монте“ у Апулији, вероватно најлепши од његових замкова, са својим правилним тлоредом и елементарном снагом, израз је хоенштауфеновско-германског духа чак и до данас. Фридрих II је већ тада створио европски стил, који је оплођивао све изградња тврђаве на југу, западу и истоку, и у којим је доминирао немачки о лик.

Machine Translated by Google

[НАСЛОВ ДОДАО УРЕДНИК]

Кален ерг 1683

Битка код Кален ерга лизу Беча, 12. септем ра 1683 се рачуна као[1] један од оних великих светских догађаја, који мења лице земље вековима. Немачке трупе, уједињене са до ровољцима са Истока, из Француске и из скоро свих европских земаља, извојевале су сјајну од рам ену по еду против езројних хорди Великог султана, који је овде распоредио концентрисану снагу свог западноазијског/ алканског царства како и отворити капију Централне Европе. Ако Беч падне у Турске руке, онда и Немачка и Италија иле изложен нападу муслиманског полумесеца. Девет недеља, Беч је одолевао нападима надмоћнијег Турске снаге, све док се почетком септем ра није при лижила војска за помоћ и осло одила раниоце. Принц Еуген је ио на челу својих драгуна и међу првима који су им пресекли про ијајући се кроз турске масе све до градских капија. Хра рост овог двадесетогодишњака из Савоје ила је награђен командом коњичког пука, који је носио име овог хероја све до Светског рата.

1Слика слике је изостављена; текст је измењен да и се то одразило. Прво итни увод је ио: „Ова савремена слика приказује итку код Кален ерга лизу Беча 12. септем ра 1683. године. Ова итка се рачуна као [...]“

Machine Translated by Google

Крв раће
Остаће по едник

Годишњица Дипела, која је ове године годишњица, увек ће слави 80. рођендан ти служити као знак упозорења у историји Шлезвиг-Холштајна. Ако ор е од 1848. до 1851. нису донеле сло оду, коначно је дошло време када народ овог војводства никада више неће моћи ити везан за Данску.

Али прослава иде далеко изван граница Шлезвиг-Холштајн, јер је овај тест пруске моћи ио важан корак ка националном уједињењу Немачка. Бизмарк је желео да немачком народу пружи положај који му припада и неопходан животни простор. Пруска моћ је коришћена. По еда код Дипела је омогућила пруској снага која ће се користити за подстицање ширења Немачке крв и земља. Вера у Пруску је расла. Нови Политички период у немачкој историји почео је овим датумом.

Када помислимо на копљанике из Дипела, вероватно оележити по еднички дан који је на крају довео до уједињење Немачке. За нас више нису истините речи које су тада проглашавали Генерална скупштина у Рендс ургу 8. маја 1864: „The Дупелова крв нас ду ље дели од Данаца него Белт и Кенигзау." Међутим, још увек се сећамо, чак и са пруске стране, колико су хра ри и

Machine Translated by Google

часно су се орили дански раниоци. Молтке је писао о 23. априла 1864. свом рату Лудвигу:

„Одушевљење овог малог народа за оно што они ор у за, истрајност и жртву са којом су њихови војска се наметнула на Дуепеловој позицији, до ро су препознали су их чак и њихови непријатељи. Војске су одолеле неописиво много више него наше, које је имало иницијативу напада у већем роју, што је омогућило да им уде олакшано током ових тешких задатака.“

Што се тиче витештва испољеног у овој ор и између два сродна народа, Молтке је написао:

„Вероватно нема оњих људи од наших војника.“ Чим се испали последњи метак, носачи носила носили су и данске и наше рањенике у олница са свом нежношћу малих девојчица. И све су третирани исто у олницама. У тим олницама, такви као доминантни и луксузни у Јоханитеру ред, дански официри и редови лежали су у истим со ама као Пруси. Вероватно никада није вођен рат са више човечности него овај.“

Овај дан видљивог јачања немачке стране имао је другачије лице за Данце. Био је то дан пораза. Бор а се водила против знатно надмоћнијег сила. Чак и ако је положај, на који је неко поставио превише велика нада, није се могла одржати, тако су учинили и Данци

Machine Translated by Google

ипак, до ро се представљају, чак и у часном повлачењу, показујући и хра рост и лојалност данских војника. Битка ригаде у Шарфен ерг за млин Дипел је ставио Прусе „унутра" тешки мореуз". Упркос по еди и олним гу ицима, војска се могла вратити уздигнуте главе.

Имамо и друге савремене сведоке овога витешко понашање после итке: Како су Данци О војницима су се ринули немачки сељаци... и на са друге стране, како су се ринули о немачким војницима Дански сељани... недељама, па чак и месецима. У то време два равноправна, културно високо угледна, германска племена суочили су се један са другим.

Дакле, ило је готово очигледно да је после Светског рата, Данска је прославила уједињење Северне Шлезвиг са Данском у Дипелу, где је ио крађ садашњост. Њихова прослава је истовремено значила горко одвајање Северног Шлезвига од Немачке Рајх. Али већ данас, све је то превазиђено од стране веровање у заједничку германску удућност.

Звук имена Дуепел уди се у о ома поносна сећања људи. Мржњи тонови, који су приметније на данској страни, нису потпуно из ледео. Карл Ларсен се езуспешно орио да елиминишите их међу Данцима. Међу Немцима,

Machine Translated by Google

Ова осећања су замењена радошћу по еде. Али горчина је опадала током година. Међутим, помисао на хра ра дела остаје неза оравља ена
о е стране. Баш као што је ор а између два народа вођена је витешки, тако је ила и ор а за етничке одлука је такође спроведена на витешки начин.

Доћи ће дан када ми, који долазимо из истог Германски корени и заједничка домовина, враћају се овоме сајт, јер говори о витешкој ор и, о лојалности и о постојаност германских људи, који су у то време стајали су једни насупрот другима, али за које и ило много природније да стоје један поред другог.
Данас, они то још увек не чине, и то се прво мора научити. И наши непријатељи чине све да нас отуђе од једног други.

Колико год то ило горко, многи су ипак ово научили већ. И чврсто верујемо да из
У овом периоду ор е Немачки Рајх ће сазрети као касни - али много вреднији - плод. Наши дански до ровољци у Вафен СС-у су први орци за ово светла германска удућност на данској страни.

Одлучујуће јесте и остаје: да ли је став је до ро или лоше, да ли неко жели да ради на грађевинарству или на рушењу и да ли неко жели да видимо заједничке потре е и циљеве.

Machine Translated by Google

Европски народи имају само један из ор ако желе да сачувају своју егзистенцију: да виде шта имају у уо ичајено и да се залаже за то.

Machine Translated by Google

Принц Еуген

Племенити витез

Хиљаде до ровољаца из многих земаља ило је укључен међу шарени асортиман савезника који сливале су се до реке Дунав у тим врелим августовским данима дана у години 1683. како и се зауставила претња инвазија на муслимански полумесец.

Међу многим до ровољцима француске круне ио је такође принц Еуген Савојски, који је рођен у Паризу, али који је окренуо леђа земљи свог рођења након много разочарања. Кајзер, који је по егао у Пасау, дао му је команду над драгунским пуком на чијем је челу у рзо на сјајан начин доказао своју војничку вештину.

На самом почетку свог постојања, принц је имао срећу да доживи значајно искуство: у осло одилачкој ици код Кален ерга лизу Беча 12. септем ра 1683. године. Ова изненађујућа и снажна по еда, која је извојевана заједничким снагама свих немачких земаља, осло одила је Запад не само од претње турске инвазије, већ је пружила и могућност новог формирања целе Југоисточне Европе по немачком узору. Отворена су врата кроз која је ветар новог периода могао да одува уђави...

Machine Translated by Google

атмосферу старог живота и про удити људе који је упао у сан после Тридесетогодишњег рата, испуњавајући их новом надом. Међутим, савојски странац који је први пут ступио на немачку

земљиште, постало и носилац ове наде и најважније сјајан представник новог периода хероизма у Немачка историја. Следећи пример великог царског војсковође, Лудвиг фон Баден и Карл фон Лотарингија, принц је учествовао у кампањи у Мађарска која је довела царске снаге чак до Зи ен ирген и пре Београда. Већ у првом иткама, принц Еуген је доказао своју личну хра рост - у кратком периоду је два пута ио тешко рањен - и он показао је нео ичну војну спосо ност. Ипак, ило је потре но дуго времена да се до ије независна команда. Само након што је неколико година служио у италијанском позоришту у подређени положај према Французима, да ли је коначно до ију ову жељену независну команду у Мађарској

1697. године.

Аустријанци су претрпели неколико пораза у у међувремену, а Турци су се опорављали након првог велики шок. Еуген је преузео лоше сна девену, деморалисана војска и имала је директна наређења да не предузети још неке кампање током те године.

Међутим, чим су најгори про леми отклоњени, направио је неколико муњевитих покрета напред-назад који

Machine Translated by Google

з унио је Турке и извојевао по еду над војском од
султан у Зенти 1697. године, иако је то ило два пута више
величине његове сопствене. Са том по едом, принц је закорачио у
у првим редовима највећих војсковођа свог времена.
Сада уништење турске доминације над
Дунавски регион је потиснут напред. Гласови су далеко стигли.
на Балкан када су прве царске патроле стигле
Босна и пресечена јужно од Београда.

Међутим, на врхунцу својих по еда, Савојац
морао је да одустане од кампање и да се навикне на
мир. Велики европски рат око питања
Шпанско наслеђивање, што и резултирало новим
расподела моћи на континенту ила је неиз ежна.
Свакако, царство је много до ило миром који је Еуген склопио
са Турцима у Карловцима 20.
1699: Угарска ез Баната, Си ен ургена и
већи део Словачке и Хрватске.

Следеће године, европски рат око круне и
из ила је контрола над шпанским светским царством. Једног
стране је стајала моћна Француска, која је желела да освоји
Шпанија како и завршила своју владавину над Европом; на
са друге стране Аустрија, Холандија и Енглеска,
која је желела да следи своју стару „политику неутрализације“
против успона ило које доминантне силе на континенту.

Принц Еуген је морао да напусти поприште својих по еда
и концепте на Дунаву како и преузели контролу над

Machine Translated by Google

од рана Царства на Западу. Све више је прерастао у улогу царског војсковође, који је преузимао и стратешко и дипломатско планирање. Нико од домородаца није ио оље од њега спосо ан да разуме сложене про леме политике и да превазиђе хиљадуструке потре е високо подељене политичке сцене. Један од највећих државника које је наш народ икада имао ио је у стању да схвати целокупни европски свет с једне стране, а с друге стране...

са друге стране, да разуме најситније детаље и потре е разних територија, ило у Алпима или у ушћа немачких река на северу. Није случајност да је овај човек, који је ио рођен у иностранству, постао један од најнемачкијих великих људи у нашој историји и да живи у народном сећању и у песмама и у сагама.

Иако је провео много година на тлу Италије, Фландрија и Јужна Немачка оре се против Француски непријатељ и ранећи Рајх од напада Бур онског империјализма, принц Еуген никада није ни тренутка за оравио принципе своје политике; наиме, да ће Кајзер увек ити у дефанзиви на западу, јер је удућност Рајха лежала на Истоку. Како је шеф „немачке странке“ на двору, урадио је оно што је могао да спречи Карла VI да се уплете у шпанске и италијанске земље уместо да заврше посао на југоистоку који је већ почео. Између његових

Machine Translated by Google

по еде над омраженим Француузима у годинама од 1700. до 1709. у Хехштету и Торину, у Ауденардеу и Малплаке, принц је изнова и изнова журио у Беч како и упозорио на преам ициозне освајачке планове, како и могао да преиспита коначно смиривање Југоистока и велики задатак у тој о ласти, који остало је да се испуни.

После 12 година крваве ор е, прва шпанска сукцесија се при лижила крају. Енглеска, која је ила довољно осла љена за Сун Кина, почела је да се плаши пораста немачког утицаја и позвала је грофа од Марл урга, савезника и пријатеља Еугена, да се повуче са европског ратишта. Отишло је толико далеко да је енглеска војска оставила Савојца на цедилу и издала га у самом присуству непријатеља. Гађење и ес су савладали принца, чије уо ичајено до ро расположење су препознали чак и његови непријатељи, и он је пророчки упозорио енглеског генерала да ће изгу ити се е и целу Европу таквим триковима.

Након закључења мира са Француском 1714. године Раштат и Баден, принц Еуген, који је у међувремену имао унапређен је у рајхског фелдмаршала, поново је ио сло одан да спровести своје велике планове на југоистоку.
Сајован је надмашио све своје претходне по еде током рат са Турцима од 1716. до 1718. године. Био је то ремек-дело војног и политичког вођства и

Machine Translated by Google

спада међу нај листавија поглавља немачке и европске историје. У агресивним нападима, Турци који су освајали земљу или су ухваћени и уништени код Петервардејна. Али ремек-дело његовог војног генија показано је у двострукој ици код Београда 1717. године, где је, између опседнуте тврђаве и надмоћније турске снаге, напао и прво уништио војску која је напредовала, а затим освојио Београд који му је ио у позадини.

Непосредно пре мировне конференције у Пасаровицу 1718. године, чији су поносни плодови или резултати његовог неза оравног похода, у војном логору испред Београда написана је дирљива песма. Она оље описује осећај припадности који је постојао између освајача Турака и његовог народа него хиљаду хвалоспева.

На свој есмртан начин, то је израз лиског јединство и једноставност осећања: немачка песма о Принц Евгеније, племенити витез. Од тада се чује, и не може се уђуткати, како око града и тврђаве Београда, тако и свуда под широким не ом југоисточна равница у коју улази река Ни елунзи свој пут.

Освајање подручја Дунава - које се водило крвљу свих германских племена, створио је предуслов за примарни циљ државника Принц Еуген: колонизација и културна интеграција

Machine Translated by Google

ову територију. Миром у Пасаровицу, Банат,
Мала Влашка и Ср ија су припојене Аустрији
и стога је скоро цео ток речног асена Дунава освојен за Рајх. У запањујуће кратком периоду, некада запуштени градови су поново процветали. Некада исцрпљена земља поново је донела плодове. Некада зачепљене реке поново су текле уређеним речним коритима, а ројне мочваре су исушене. Доносиоци

Западна цивилизација на овом подручју, носиоци ољег реда и творци новог просперитета или су немачки досељеници, које је кнез доводио у десетинама хиљада да колонизују некада опустошено земљиште дуж Дунава. Међутим, ако и овај колонизациони рад изнова и изнова ио заустављен, и уместо континуиране колонизације дуж Дунава какву је кнез планирао, колонизациони Немци и остали раз ијени у мале изоловане групе... то је ила кривица есциљне династичке ам иције Ха з урговаца, која је делила и трошила своју енергију на свим угловима свог царства.

И у последњим данима живота принца Еугена, након његове велике по еде у турским ратовима, мрачни знаци су појављују се. Крај живота овог посе ног човека, као и почетак, ио је окружен трагедијом. Међутим, Трагедија није лежала у његовом личном животу, већ у гризућим стварима за ринутост за суд ину свог рада. Чинило се да је постало јасно принцу у његовим последњим годинама да је његов примарни

Machine Translated by Google

принципи и непоправљива политика Ха з урговаца никада не и ио помирен, и да и његов рад коначно падају, з ог ове контрадикције. И многи ствари су указивале на то да је Савојац већ сумњао почетне сенке пада тако рзог успостављена је владавина Дунавске монархије.

Али патња и очај, који свакако морају дотакао сам овог генија током његове ор е за своје стварање и ду оке увиде који су му омогућили да сагледају суд ину његовог дела, нису откривене другима. Такав је ио: Хармоничан човек неодољив до ра воља и једноставна јасноћа, али и даље загонетка за својим савременицима и потомству. Није оставио иза тестамента или чак једне личне речи, коју и радознали иографи могли да користе да реше загонетка његове личности.

Он се показао само на делу. И ми можемо скромно се задовољавамо речима којима подједнако велики дух своје епохе, Фридрих Велики, платио је у знак почасти поштованом принцу:

„...Владао је не само аустријским територијама, већ и Рајх. У ствари, он је ио Кајзер...“

Machine Translated by Google

Краљев суд

Краљ Хајнрих је седео, окружен својим царским судијама, у старом суду   лизу трговачког града Ротвајла.

становништво је формирало полукруг око њих.

Неколико епископа је такође   ило тамо, јер је то   ио први пут да је краљ управљао двором   ез свог правни саветници.

Сло   одан човек је оптужио монаха да га је силовао ћерка.

Дванаест сведока стајало је поред сло   одног сељака. И дванаест сведока - монаха - стајали су са стране оптуженог.

Краљ је чуо лоше ствари о дешавањима у опатија. Краљ је могао да види са судијске клупе да становништво је стало на страну сељака, и то само њихово поштовање према њему их је спречавало да га вређају монаси.

Сељак је стајао држећи ћерку за руку и захтевао правду.

Преко пута њега стајали су монаси, вичући да девојка је   ила   лудница. Из гомиле се зачуо урлик о   ични људи. Оптужени је потицао из истакнутог породица. Његови рођаци су покушали све да уђуткају

Machine Translated by Google

сло одњак - претили су му ватром и мачем ако Није повукао своју оптуж у. Али хра ри човек остао је непоколе љив, погледао краља у лице и захтевао правду.

Монах је, међутим, спуштао поглед кад год и краљ га је погледао у очи.

Рођаци су замолили девојку да приђе. Када је она превазишла је своју стидљивост, краљ Хајнрих је погледао у очи и знала је да говори истину:

Монах је чуо њену исповест, рекла је девојка, и затим јој је наредио да оде на гро ље и изговори дванаест молитве на гро у њене мајке. Одатле је приморао увукао ју је у ћелију и на силу јој се натрпао. Она је вриснула и пружао је отпор, али нико у опатији није дигао руку да помозите јој. Следећег јутра, игуман ју је одвео у њега. Предложио јој је да остане у опатији као со арица.

Отац је, међутим, отишао у опатију са групом наоружани људи, и она је пуштена.

Тада је игуман пришао и заклео се свим што јесте свето што је девојка лагала. Бог ће помоћи да истина по еди, и Бог тре а да донесе пресуду. Оптужени рат

ио је спреман да се подвргне ватреном искушењу.

Млади краљ је огорчено приметио: „Докле ће Људи још увек верују у такву магију?

Сви који су чули ове речи или су ужаснути, и епископи су се страховито повукли од краља.

Machine Translated by Google

Краљ Хајнрих је видео да је отишао предалеко, па је рекао: „Ако верујеш да ће Бог учинити чудо, онда ми дозволи да га видим.“

Дванаест монаха је донело гвоздене плоче, које су имали спреман, пред престолом.

Долазили су у паровима, сваки је држао по један тањир, са очи упрте у не о у молитви.

Монах је донео дрвену решетку за ватру и положио је испред краљевог престола.

Молили су се Богу да помогне истини да по еди и да спасе њиховог невиног рата из канџи ђавола.

Пажљиво становништво је постало за ринуто, јер је краљ Хајнрикове неопрезне речи су их страшно узнемириле. нервозан.

Браћа су поново дошла, и сваки је носио велики алван, молећи се са погледом упртим у не о. И гомилали су се дрва и направили велику ватру која је високо пламтела.

Краљ Хајнрих је, међутим, седео непомично на свом престолу и понашао се као да није чуо непријатна шапатања епископа и уз уђеног мрмљања народа.

Монаси су ставили гвоздене плоче у ватру, и Опат је позвао Свемогућег Бога као сведока да је рат је ио невин и да је све што је неко рекао о опатија је ила неистинита.

Мислио је да ће у ити две муве једним ударцем и тако спречио опасност за коју се плашио да му прети опатија.

Machine Translated by Google

Краљу Хајнриху су севнуле очи, јер је видео кроз игуманов план.

Пастор се молио све гласније и гласније и сведочио пред Богом за невиност свог рата из опатије. Он замолио је Свемогућег Судију да докаже пред свим присутнима да су тужилац и његова ћерка или лажови и да је ћерка, посе но, заслужила је да уде спаљена на ломачи, јер је лажно оптужила по ожног рата.

Краљ Хајнрих је повикао: „Да ли желиш да нацрташ краљев суд на те е, пасторе? Бог је створио „краљ судија, а не опат из Ротвајла!“ У међувремену, гвоздене плоче су се ужариле, а два монаха су дунула у њих угаљ са паром мехова како и сви могли да га виде ио је стваран.

Други су донели столицу. Поставили су оптуженог монаха на и ставио је ноге у лимену тепсију - пуну до врха. Игуман је гласним гласом рекао да је то неопходно за монах да се појави пред својим ожанским судијом са чистим ногама.

Краљ Хајнрих је, међутим, приметио да је течност у тигањ је имао плавкасти одсјај.

Након што су опрали монаху ноге - ез осушио их - устао је и подигао о е руке у молитви.

Монаси су користили дугачке клешта да и ухватили ужарене плоче и спустио их на дрвени роштиљ, који је ио само један корак од угља. Било је толико вруће да Роштиљ је горео и димио.

Machine Translated by Google

Игуман је узео рата за руку и одвео га ка светлећим плочама.

„Сада сведочиш, вечни Боже“, повикао је, „да наш рат није крив!”

И оптужени је ходао преко ужарених плоча као да или су хладни каменчићи.

Народ је вриснуо! А девојка је вриснула најгласнији. Сло одан човек је подигао своју ћерку, која је пала је на земљу и вриснула да је лудница!

Монаси су се подсмевали и урлали говорећи да је заслужила смрт.

И народ је заћутао и није знао шта да ради веровати.

Краљ Хајнрих је слегнуо раменима не трепнувши ни косом и само је ћутке гледала девојку која се ацила код његових ногу.

Тада је повикао гласним гласом: „Да видимо да ли ће Бог остаје по његовој пресуди!

„Сврскнуће, краљу Хајнриху!“, повикаше искупи, и Становништво је ило ужаснуто краљем и неким од жене су повикале. Краљ је наредио:

„Загрејте поново гвоздене плоче!“

Нико се није померио.

Затим неколико младих витезова, који увек окружили су краља, иступили напред, згра или тањире клештима, ацио их назад у угаљ, ставио још

Machine Translated by Google

дрва на ватру и дунуо у ватру

мехови.

Монаси су, међутим, р ђали и жалили се да

ово је ило светогрђе против вечног Бога.

Само је опат схватио шта је краљ желео да уради,

и он је пре ледео од страха.

„Зар се не осећате до ро, игумане?“, упита га краљ.

Није одговорио.

Бискупи су позвали краља Хајнриха да престане са својим светогрђем.

„Подигни сукњу!“, рекао је краљ девојци.

Млади витезови су клештима поставили гвоздене плоче,

које су иле још топлије него пре, на дрвене

роштиљ. Били су толико врели да је дрво пукло у плаво

пламен.

Два монаха су пожурила и хтела да одведу девојку, али

краљ је наредио гласним гласом: „Стани! То није

твој задатак!”

Сишао је са трона, ухватио девојку за

руку и рекао: „Ако је ило потре но да монах дође

пред својим Богом са чистим ногама, онда није ништа мање потре но

да и девојка то уради!

Рекао је девојци да седне на столицу, а он

лично је ставила ноге у лимену тепсију.

Видео је да је садржај густа течност и

провидан као чисти кристал.

Али остали који су посматрали дрхтали су од узнемирености
и нису знали шта и тре ало да кажу.

Тада је краљ рекао дрхтавој девојци да устане, и он
сам ју је одвео до ужареног гвожђа.

И док је страховито оклевала тренутак пре тога
ступивши на прво место, љу азно је рекао: „Знам да
Без кривице си, зато не рини!

Девојка је скупила хра рост и прешла преко
листаве плоче као да су хладно камење. А после
на њеним стопалима се није показивао ни најмањи жуљ.

Становништво је вапало. И монаси су такође.

Али су знали зашто!

Сељак је привукао своју ћерку на груди и
држао ју је тако чврсто да се скоро угушила.

Владике су иле запањене и нису могле да направе главе или
репови из тога. Неколико монаха је покушало да се про ије
гомили да по егне. Краљ је гласно наредио
глас, „Ухватите их!“

Неколико хра рих момака згра ило је монахе и донело
вратио их пред краљевски престо, који је позвао
неколико витезова да их чувају. Затим је наредио: „Направите
гвожђе поново вруће!

Сви су или непомични од изненађења, и нико
знао је на шта краљ циља.

Владике више нису рекле ни реч. Млади витезови
загрејао је тањире по трећи пут. И Хајнрих је

Machine Translated by Google

донео је нову тепсију са свежом водом у њој. Онда је рекао гласним гласом: „Сада и нам Бог тре ало рећи да ли Опат нам је говорио потпуну истину. И један Игуман тре а да опере ноге светом водом, тако да уде чист када излази пред Божји престо.”

Игуман је вриснуо од ужаса, од ио је и пружио отпор рукама и ногама. Али су га натерали да седне на столицу, и један од епископа му је опрао ноге свежом светом водом вода.

Иако је ударао рукама и ногама, ио је насилно одведен до ужарених окова, и док је његова нога додиривала првог, подигао се смрдљиви дим, и ветар носио је гадан мирис спаљеног меса кроз гомилу. Опат је вриснуо и срушио се на земљу. Онда Монаси су се ацали краљу пред ноге и исповедали њихову кривицу. И краљ је прогласио девојку невином.

Протерао је опата и монахе из опатија.

Шокирано становништво је, међутим, клекнуло и помолило се.

И иако су епископи, а касније и многи други замолио га је да разјасни ствар, краљ је остао тих.

Вест о пресуди се, међутим, проширила широм света целог Рајха, изазивајући ужас и чуђење.

Machine Translated by Google

Бог се не манифестује кроз натприродна чуда, већ
у светом поретку природе.

Machine Translated by Google

Вечне ствари
Ту су, где им служимо

Овај кратки одломак из романа Ота Гмелина „The
„Лице Кајзера“ нас враћа у 1243. годину и
странице кроз поглавље светске историје испуњено
огорчена ор а између немачких кајзера и
ам иције световне моћи папа. Фридрих II
фон Хоенштауфен, најважнији Кајзер
западни, немачки краљ и владар Сицилије и
Јерусалим је истовремено додатно проширио
моћ Запада до његове коначне и највеће славе. Он
ио је најсвео ухватнији дух своје епохе и
ношен као гласник идеје Рајха, отелотворење
века. Папе током његове владавине нису му веровале, али
или су чудно дирнути његовим листавим суверенитетом. У
1239. године је други пут екскомунициран. Тада
Било је 1243. године. Папа Грегор IX је преминуо. У рзо
пре из ора новог папе, кардинала Флеска,
каснији Невиност IV, појавио се пред Кајзером у
Гросето, и следећи суд оносни разговор се одвијао
место:

Machine Translated by Google

Кардинала Флеска су примили достојанственици и водио је у другу со у - широку, прекривену тепихом и шарено осликану - у којој је кајзер седео на свом прелепом трону.

Петрус фон Винеа, судија, стајао је напред лево од њега. Након уводних речи и поздрава,
Кајзер је питао зашто је кардинал дошао. Чуо је то.
није ила званична посета у име папског савета.
Кардинал је изгледао као да размишља, почео је да се смеши и рекао је да, као што је Кајзер знао, савет стоји пред из ор новог папе; пре него што из ори почну, ило и важно утврдити став кајзера о неким питањима. Зато је и дошао. Тада је кардинал подсетио кајзера на претходна

преговоре и нагласио да он, као вицеканцелар
Грегор је радо прихватио овај тежак задатак, јер је видео је спасење света у јединству духовне и светске моћи.
Био је задовољан утврђењем да Његово Величанство Кајзер следи исти циљ; до ро позната моћ у еђивања Његовог Величанства га је толико ду око дирнула да су папски двор и Свети Отац
практично га је сматрао заговорником Кајзера. Било је знао да његов положај није ио лак и да у
Да и служио миру, често је стајао на страни Кајзера и можда превише жестоко ранио Кајзерове предлоге.
Али је то учинио из уверења да Његово Величанство желео је до ро, а није желео да крши

Machine Translated by Google

легитимна права Свете Цркве. Можда је иза тога стајало и лично поштовање према Његовом Величанству, код кога је често имао част да уде гост и пријатељ. Он свега овога се сада сећао као из ора

представник Христов је ио при руци. Знао је какав утицај има на кардинале колеџа.

Зато је дошао се и да пита Његово Величанство, како замислио је формирање удућих односа са

Папски престо. Шта год Његово Величанство сада изјави, остаће поверљиво између њих; о ећао је да нико неће чути ништа од њега о разговорима или о изјавама Његовог Величанства. Јер он

надао се да ће служити миру.

Кајзер је ћутао. Пустио је да прође неколико тренутака пре него што је одговорио: Ценио је упит. Он Ценио је кардинала као посредника који је увек показивао разумевање за његов став и чији је истри дух препознавао. Стога је радо одговорио и ез резерве: Уклањање екскомуникације је

први услов за мир.

Кардинал се осмехнуо и климнуо главом: Није се спустило овим стварима, условима. Човек и дошао до слагање око тога. Можда и ило могуће тако усмерити кардиналов из ор - уз Божју помоћ! - да и се послужило и Његовом Величанству и Светој Цркви. То ила је ствар основа. Није се могло а да се не види да

Machine Translated by Google

стајао је пред значајном раскрсницом. Много и
зависе од одлука. Сама Црква је ила
угрожена, а вера јако пољуљана.

Кајзер је изгледао као да је наоштрио очи. Његове очи
погледао је директно у кардинала. Нагласио је да је
потписао је законе о јереси папског двора и имао је
често је поступао у складу с тим. Он сам је први дао јерес
законе Рајху.

Кардиналове очи су се засветлеле: То су ила државна питања.
Ду оки увиди и шта суверен каже испред
Људи су две различите ствари. Чак је и Бог ио ду љи
него што се чинило глупости људи. Било је познато
да је Кајзеров разум ишао даље, да је проучавао
списи древних. Чак су и неверници стајали
лизу њега. Црква, и не ез разлога,
оптужио је Његово Величанство за јеретичка понашања. Није ио овде
у име Цркве. Али ило је познато да је Његов
Величанственим поступцима није недостајало доказа на основу којих и се
закључити да није ио везан вером.

Кајзер је пажљиво слушао кардиналове речи
сва оз иљност.

Када је застао, одговорио је:

„Моји поступци произилазе из моје царске функције. Где су
су несавршени, то је зато што нисам ио потпуно
успешан у служењу ове функције. Међутим, само ова функција
је темељ.“

Machine Translated by Google

Кардинал је климнуо главом. Свакако је разумео царски положај. Али управо је то ио про лем: Два снаге не могу постати јединство. Разум је ио подршка за осо а, али овај исти разлог прати сумња. Ништа није ило заштићено од сумње. Сам Бог је дао са разлогом. Могло и чак и да задира у суверена канцеларију, која и иначе могла само да потресе Свети Сту ови цркве.

Кајзер је подигао поглед: Канцеларија лежи у срцу, аш као и друге сигурности. Сумња и заиста могла доћи, али могло је само да промени о лик вечних ствари, не уништити их.

Фиеско је ћутао и гледао у лице Кајзера. Било је сло одно и готово сијало од светлости мисли. Пажљиво, полако, Фиеско је рекао: „Ко год једном препозна неизвесност људских ствари из разума, пала и предано пред ногама милосрђа, које Црква понудио му, или и се уронио у океан ништавило...“

На тренутак је ило тихо. Петрус фон Винеа је погледао готово дрхтећи према кајзеру. Кардинал је устао пажљиво малим очима.

Одједном, Кајзер устаде. Малим гестом свог руком, тријумфално је рекао:

„Господине кардинале, нико не може живети ез вере.“ Вечне ствари су тамо, где им служимо. Погледајте

Machine Translated by Google

Зар овај свет нема ред у свим стварима? Желимо да покушајте да повећате ову наруџ ину. Зато Кајзер има свој канцеларија. То је Божја воља.”

Завладала је свечана тишина. Кајзер се вратио и преко со е, стајао је неколико корака испред Кардинал и рекао је:

„Заснивам се на се и и на Богу у се и.“ Не могу ити ништа друго него оно што јесам. Морам се покоравати свемогућа заповест. Бог је иза рао моју осо у да влада над Рајхом. Мој дух мора да ди и штитити, да ред и изградња. Моја осо а је моја канцеларија и моја канцеларија је моја осо а.”

Поново је завладала тишина. Кајзерове речи су одјекивале у њихова срца. Несавитљива снага и ненаметљива природна племенитост је одзвањала из њиховог тона. Осећали су то као извесност, али они то нису знали . Фиеско и Петрус су стајали са спустили главе и нису смели да подигну поглед.

Кардиналова глава је пала међу његова рамена, што спојени, а леђа савијена. Готово ез што значи да је двапут уздахнуо: „Али одакле? Али одакле где?”

Његово Величанство стајало је сло одно. Светлост, одраз са Сунчан дан напољу је сијао на његовим црвеним праменовима. Његово око ио је продоран али јасан.

„Зашто питаш изнова и изнова? Зар не знаш, зар не осећаш? Како можеш да живиш и радиш свој посао?“

Machine Translated by Google

Тешко ономе ко је изгу и, ако вера не произилази из
иза сумње. Он ће проћи и ити ништа чак
пре него што умре."

Петрус је ацио стидљив поглед. Владала је з уњеност.
очајнички у се и. Фиеско није ухватио монархов
погледај. Пао је, пао је падом проклетих, ескрајним, испод
њега само понор. Петрус га је видео као по еђеног,
неко пада, ледо лице, уста искривљена од
ол и подсмех. Али изгледао је као да га носи
заједно. Одједном, Фиеско је подигао поглед и срео
поглед судије. Било је као разумевање, савез
створења против несхватљивог. Али онда то
поново је заурлао над њима да су страшно сами.

„Да и се време испунило, Бог ми је дао моје
канцеларија."

Тишина се надвила над тројицом мушкараца. Време је јурило.
над њима као гром. Суд ина је стајала пред њима.

Кардинал се прво са рао. Као да ништа од овога
значило ило шта, говорио је о политици, почео је са
Мировни услови Кајзера. Разговор
наставио, прешао на ствар и није произвео ништа
ново. Кајзер и Петрус су поново записали шта су
захтевали, како су доживљавали мир, шта су нудили.
Фиеско је често ио з уњен и често је питао
Иста ствар два пута. Сат времена касније, поново је ио на свом

Machine Translated by Google

коњ. Чинило се да му мозак кључа, срце грозничаво,

Свет око њега ио је з уњен сан.

Кајзер је погледао Петруса:

„Шта је он хтео?“

Петрус је покушао да узврати Кајзеров осмех:

„Да искушам Ваше Величанство. Бојим се да ће постати непријатељ Вашег Величанства.”

Кајзер је климнуо главом:

„Мали људи не подносе светлост, труну у њој.“

Као да је желео да извини кардинала, Петрус је рекао:

„Покушавао је...“

Али Кајзер га је прекинуо:

„Зашто са мном? Зашто са другима? Морам остати спреман.“

Кајзер је отишао.

Петрус је стајао сам, сео на столицу, ставио свој главу у рукама и мрмљао је изнова и изнова: „Мали мушкарци...“

Machine Translated by Google

Највреднија ствар у животу човека је мирна вода, свети сати. Они су извор свег здравља, снажне, кристално јасне мисли, речи и дела. Од ове велике ду ине извиру стваралаштво, до ро, племић.

- Гете

Machine Translated by Google

Померанија

Земља на мору

Реч „Померанија“ потиче од израза „по“ marju“, што значи „на мору“. Стотине хиљада Немаца из свих покрајина Рајха проводило је мирне летње сате на светлозлатним плажама Помераније, гледајући таласе Балтичког мора који се ударају у њих и црпећи из њих снагу, здравље и физичку лепоту. Померанија је постала земља на мору, чак и ако не знају порекло њеног имена. Гости Помераније из унутрашњости

задивљени су једином масивном, елом кредом у Немачкој литице. Гледају доле из својих со а у ескрај море, захваћено таласима, али они такође виде таласи се раз ијају о дрвеће дуж славне резова шума Шту ница, која се у пролеће распламсава милиони ситних цветова. Они такође лутају ду око самоћа дуж стрмих литица или дуж широке плаже савијање од Уздома и Волина са густим ж уњем: они дремају окружени гале овима, између ри арских чамаца и на динама, и увек су окружени сјај, мир и пријатност. Померански шпиц Летњи пејзаж је радостан и смешно леп, одликован на мору листавим ојама Помераније,

Machine Translated by Google

ело и плаво: ело попут светлих кречњачких литица и дина, ду око плаво попут мора и не а са тешким ели о лаци на хоризонту.

Померанија је такође лепа дуж лагуна са њихове ројне ри е и са цветним комадом земље. Источна Померанија је лепа и ван масивне дине у подручју алтичке унутрашњости. Постоје стрме, камените планине са изменом ду оких јаруге, зелене мрље, тамне мочваре и о илно лишће и шума. Стаклено истра морска језера су раз ацана свуда, прави птичји рајеви за нордијски птичји свет дивљих патака и дивљи ла уд, чапља и водна кокошка. Седеф лептир и зе а ле де изнад воденог цвећа и трње мочваре. Ноћу, крик велике гале ове сове одзвања у дивној шуми, крик који се тако ретко чује чуо. И шума Помераније, где је некада давно Медведи и древни европски изони, рисови и дивље мачке лутали су, и данас поново, на полуострву Дарас-Зигнст, недалеко од сеоске куће Хермана Геринга, јесу амерички изон.

Последње ледено до а је створило топографију Помераније. Створило је велику Балтичку морену, Балтичко залеђе и у Источној Померанији, Округла морена. Ово Топографија је дала Померанији сјај и пријатност у којој данас осећамо животну куцу пограничних људи и у пограничној покрајини на мору.

Разноликост поморског земљишта се увек враћа са

Machine Translated by Google

нагласак на   ескрајној равници која се шири. У реткој мешовитој храстовој шуми некада су живели нордијски народи који су о   рађивали земљу каменим секирама и плугом. Колосални хумци потичу из каснијег каменог до   а, гро   ови рођака тих сељака. На крају   ронзаног до   а, цела Померанија је драматична земља. На свакој знаменитости и данас налазимо остатке насеља. Од

Овог пута долази до најстаријег открића свастике у Померанија. Из мочвара Софленхофа пронађен је један сјајна   ронзана ваза са четири вртлога на пламени сунчев диск. Праисторија важних германских племена сежу у Померанију. Словени су се филтрирали, али у 12.   века немачки досељеници су се враћали у великим масама. Саградили су кућу у доњосаксонском стилу, четворострану двориште, варкишка кућа у поткровљу и у Пирицеру Велцакер, прави златни рудник пејзажа, изградили су „Кућа Форлау   ен“. И у свакој врсти архитектуре, стара померанска сељачка кућа деловала је уметнички и умирујуће. Померанија је сељачка земља и као таква саставни пејзаж Рајха. Њена плодна поља леже попут тамних мора под широким не   ом, испрекидана линијама   разда поља. Није ни чудо што контемплативни, усамљени,

овде се развио снажан и тврдоглав креативни тип, истрајна у свему што покушава, ћутљива и затворена заједно против странаца.

Тачно је за гру   е померанце, о којима се прича толико прича у Рајху? Мора да постоје неке

Machine Translated by Google

истина у томе, чак и за историчара средњег века,
Томас Концов је извештавао о људима из
Померанија:

„Много су учтивији и по ожнији ако троше
неко време од стране Словена, али ипак, они и даље имају
- и од Словена и од строгих не еса испод
којима живе - много гру ости у њима.”

Такође је до ро позната реч Фридриха Великог,
ко је рекао да ако дође крај света, он
и отишао у Померанију јер и то трајало 20 година
касније тамо... Али не можемо порећи да су државници из
Фридрих Вилхелм I је преузео од Фридриха Вилхелма III
сарадња Померанаца веома оз иљно у пословима
државе, у којој су понудили толико вредних политичких
снаге. Фридрих Велики, чији је отац Фридрих Вилхелм I већ ио
веома наклоњен померанским коњима з ог њихове изузетне
поузданости, нашао је ову похвалу за њих:

„Померанци имају директан, наиван дух;
Померанија је некадашња покрајина свих која рађа
снаге и за рат и за другу владу
гране; само з ог дипломатије више волим да их не користим,
јер се често мора користити о мана против о мане.“

И звучало је сасвим нежно, када је 1780. године
рекао је померанској делегацији тражећи помоћ:

„Веома ми је драго да вам помогнем, померанци, јер ја
волим померанске шпице као своју рађу. Човек не може волети

Machine Translated by Google

више него што их волим, јер су до ри

људи који су увек стајали уз мене да ме ране

отаџ ине, како на ојном пољу, тако и на

домаћи фронт. Стајали су уз мене са својим

имовину и њихову крв. Не могу ити људско иће

или имати људско срце ако им не их показао своје

захвалност сада."

Померанци су претрпели веома тешке гу итке у

Шлески ратови. Шездесет померанских војних заповедника

орили су се и крварили за свог краља, а о ичан војник је то учинио

чуда. Хра ри померански шпиц, и пре свега

Померански гренадир, ио је пословично познат. Древни

Генерал фелдмаршал фон Шверин стајао је са заставом

у руци пред Прагом са својим пуком, предводећи га

са еланом младића док није пао. Када је генерал

фон Винтерфелт је пао, Фридрих Велики је изгу ио „највише“

величанствена фигура у пруској војсци.“

Војни и стратешки таленат, да, генијалци

из Помераније су ројни: генерал-фелдмаршал

од Врангела, Ал рехт Граф фон Рун, генерал Георг

фон дер Варвиц и генерал Базелер су или Померанци.

Кристијан фон Клајст, који је пронашао херојску смрт у Кунерсдорфу,

ио је војник и песник. Многи велики администратори и

организатори дошли су из Помераније; међу њима и генерални

поштар Штефан, који је познат и данас. Посе на и изузетна

личност ио је Ернст Вориц Арнт, један од великих вођа...

Machine Translated by Google

народни устанак у ратовима за осло   ођење: песник, истраживач, политичар. Одаје се почаст претечи модерног лета у Анкламеру Лилენталеру. Велики лекари Вирхов, Билрот и Шлајх су поставили темеље модерне медицине. Лице померанског шпица пејзаж, доживљен са севернонемачком строгошћу, огледа се у топлини његових контемплативних људи и огледају се у уметности оних великих сликара Немачки романтичарски период, Филип Ото Рунге и Каспар Давид Фридрих, који су о   ојица   или Померанци.

Гранична територија на океану   ила је од самог почетак многих   итака. Током средњег Векова, Тридесетогодишњи рат га је опустошио до те мере непризнавање и раз   ило њено политичко јединство. Међутим, Померанци су потпуно о   новили.
Средњи век је такође   ио сјајан период за Померанце архитектура, којој дугујемо масивне, готичке катедрале у Шчећину, Штаргарду, Штралсунду, Грајфсвалду и Кол   ергу. Чак и многи потпуно непознати мали градови имају остатке древних капија и зидина. Ове четворостране тешке камене зграде састоје се од округлог вратила које се уздиже из ниже структуре, одражавајући хра   рог Померанца.
Тек током векова, Померанија је поново постигла јединство, након што је   ила распарчана Вестфалским споразумом. Део Помераније, заједно са Ригеном, није поново уједињен све до Бечког конгреса 1813. године.
Многи каснији догађаји о   јашњавају се тим периодом.

Machine Translated by Google

Светски рат, који ју је учинио фронтовском територијом преко пута Пољске, поново је ограничио или успорио њен напредак. Али управо у тешким годинама неорганизованости и езнађе, померански шпиц тврдоглаво и непоколе љиво је о ављао своју дужност. Нови период са својим снажним импулсима затекао је Померанце, те тврдоглаве, нестрпљиве људе трајне снаге, спремни у свом духу. Њихова од ојност према лажном сјају и њихова снага и вера лако су се укоренили у њима сјајна времена: или су срећни што им је дозвољено да раде и постићи. И на свим ојним пољима свих времена, Померански војник је ио част војника људи.

Machine Translated by Google

Једна ствар је данас важна:

Отаџ ина.

И пламен жртве

аца сваког човека на његово место.

- Хелдерлин